

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FLAVII
IOSEPHI
TEMPLI QVONDAM

HIEROSOLYMITANI È PRIMA

*Ephemeride sacerdotis, dein To-
parchæ & Archistrate-
gi vtriusq; Galilææ*

VITA,

Per Godefridum Tilmannum Cartusie Parisiensis Mo-
nachum è Græcis versa primùm, & æcusa Typis:
Sum Ioh. Georgij à Werdenstein, 1587.

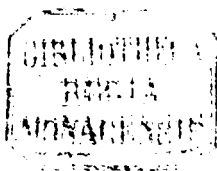

PARISIIS,

Ex officina MICHAËLIS FEZANDAT, in domo
Albretica, è regione D. Hilarij.

CVM PRIVILEGIO.

1548.

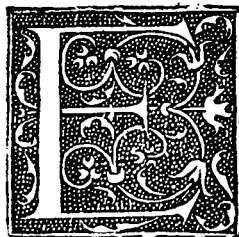

LECTORI PIO IVXTA
ac docto Dominicus VVānerius
Albretica typographia

ἐπιμεροθεωτής.

Salutē.

*

N HABES OPTIMĒ LECTOR, quem in vsum tuum primi inuulgamus, commissum typis thesaurū in speciem certē perpusillum ac leuidensem, ne sic alioquī poenitendum aut aspernabilem, vitam nempe Flauij Iosephi Toparchæ quondam & Archistrategi vtriusque Galilææ quam ipse sibi probè conscius ac testis prorsus ἀξιόπιστος de se Attico lepore conscripsit. Lege bona cum venia Interpretis, confer cum vno quopiam Græco archetypo, & mecum fateberis sapientissimum illum polyhistora Hieronymum haud ab re alicubi Iosephum vocasse Liuium Atticum. Cæterum, mirari nō desino, quī factū sit, vt hoc segmentum vigesimi libri τοῦ ἀρχαιολογίας ita sit ab reliqua portione operis totius auulsum & dissectum, vt quum ante annos ab hinc plus mille aliæ eiusdem authoris commentationes in Latinam transierint coloniam, vita hæc eius Græcè tantūm didicerit, non etiam Latinè lo

ā ij . qui.

qui. Nam quod legitimus sit Iosephi partus, tam multa coarguunt, ut nemo nisi præter omnem modum impudens ac refractarius sit, qui huic assertioni controvertat. Duo præsertim euincunt argumenta. Prius, est ipsa perspicuitas *ῥασιως* perpetuo tenore excurrentes, nec inamicentæ digressiones subinde pro loco intercurrentes. Dein ipse Eusebius, quem scribit Iosephum aduersus Iustum Tiberiensem prodidisse memoriæ, desumpsisse se fatetur *ἀντὶλεξι* è vigesimo Antiquitatum siue originum Iudæicarum, unâ cum duabus epistolis Agrippæ regis. Sanè eadem verbatim habentur sub finem huiusce pericopes. Quare vitam hanc iure quis dicere possit Appendicem ad vigesimum Antiquitatum librum. Libéret tecum pluribus agere, amice Lector, atqui non finit opusculi istius exilitas. Ne igitur in me meo merito detorqueatur & quadret iustissimè triuialis ille adagio, Paruo pedi magnos circumdare calceos, vela contraho, sisto calamum.

Fœliciter Vale.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIVM E TERTIO HISTORIAE

Ecclesiasticae Eusebij Cæsariensis desumptum.

πὶ τούτοις πᾶσι μᾶλλον μὴ δ' αὖ- κεφ'. θ'.
 τὸν τὸν ἰώσηπτον αὐτὰ τῇ μετὰ
 Χείρας συμβεβλημένον ἰστορίᾳ, ὁ-
 πόθεν τὸ ἐλθεῖν οἷον γένος ὤρμαστο,
 ἀγνοεῖν. Δηλοῖ δὲ πόλιν αὐτὸς καὶ
 ἥτις λέγωμεν ὧδε. ἰώσηπτος ματθᾶθις παῖς, ἐξ ἰε-
 ροσολύμων ἱερῆς. αὐτὸς τε ῥωμαῖος πολέμῳ
 τὰ πρῶτα καὶ τοῖς ὕστερον παρατυχῶν ἐξ ἀνάγκης,
 μάλιστα δὲ, ἥ κατ' ἐκεῖνο καιρὸν ἰουδαίων. ἔπαρ-
 ῶν τοῖς ὁμοεθνεσίμ, ἀλλὰ καὶ παρὰ ῥωμαίοις
 γέγονεν ἀνὴρ ἐπιδοξότατος, ὡς αὐτὸν καὶ ἀναθέσθαι
 ἀνδραγαθῶς ἐπὶ τῷ ῥωμαίων τιμωθῆναι πολέμου, τὸς
 δὲ ἀποδιδεσθῆναι αὐτῷ λόγους βιβλιοθήκης ἀξιωθῆ-
 ναι. ἔτι δὲ πᾶσι τῶν ἰουδαίων ἀρχαιολόγων
 ἐν ὅλοις εἰκοσι κατετέθησαν συγγραμμάσι. Τῶν δὲ
 ἰστορίων ἥ κατ' αὐτὸν ῥωμαίων πόλεμος ἐπὶ τὰ
 λόγους αὐτὸν καὶ μόνον τῇ ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῇ παρὰ
 φωνῇ παραδιδόναι αὐτὸς ἐαυτῷ μαρτυρεῖ, ἀξιοσέ-
 ῳ δὲ τὰ λοιπὰ πιστεύειν. Καὶ ἔτι δὲ αὐτοῦ
 φέρεται ἀποδιδόναι ἀξία, διότι. τὰ πρὸς ἰουδαίων
 ἀρχαιότητος. ἐν οἷς καὶ ἀντιθέσθαι πρὸς ἀπὸν
 τὸν γραμματικὸν κατὰ ἰουδαίων τῆς αὐτοῦ
 ἱστορίας λόγον πεποίηται. καὶ πρὸς ἑλλήνων, οἱ δὲ ἀλλὰ
 λειμὸν καὶ αὐτοὶ τὰ πᾶσι καὶ ἰουδαίων ἔθνος ἐπειρά-
 θειναι.

Basilien.
 editio ha-
 bet pro
 ματθα-
 θίς, ματ-
 θίου.

βασιλὺς Ἀγρίππας, καὶ ἄλλοι αὐτῷ τῷ συγγενῶν.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτοκράτωρ ἡ τοῦ ἔτους ἐβελήθη τὴν γνώ-
 σιν τοῖς ἀνθρώποις παραδίδειν τῷ περὶ ἑαυτοῦ, ὥστε
 χαράξας τῇ αὐτῇ χερὶ τὰ βιβλία, δημοσιεύσαι
 προσέταξεν. ὁ δὲ βασιλὺς Ἀγρίππας ἐξήκοντα
 δύο ἔγραψεν ἐπιστολάς, τῇ τῇ ἀληθείας παραδόσθαι
 μαρτυρῶν, ἐξ ὧν καὶ δύο ταρχυθήσονται.

PRO FLAVIO IOSEPHO

ELOGIUM E' TERTIO HI-
 storix Ecclesiasticæ Eusebij Cæsa-
 riensis desumptum.

H X Iosepho quum hæc omnia de-
 sumptis, indignū ducō nescire,
 vnde is prodierit, quōve ex genere
 sit originē sortitus, qui vel passim
 obuiam nobis exhibuit tantam hi-
 storix cognitionem: præsertim quum rem eiusmo-
 di hisce edisserat verbis: Equidem ipse ego Iose-
 phus Matthathix filius ex Hierosolymis sacerdos
 qui primū quidem arma quū promouissem ad-
 uersus Romanos, vi tandem sum adactus adesse eis-
 dem ad extremum vsque conflictum, quo tempo-
 re tota belli moles impendebat Iudæis. Vir hic nō
 apud suos modō gentileis euasit clarissimus, sed &
 apud Romanos tantam est consequutus nominis
 gloriam, vt Romæ cohonestari promeruerit de-

Caput. 9.

Initio
 procemij
 ὅτι ἀλώ-
 σεως.

icatione virilis statuæ . Libri insuper quos accur-
 ratione studio conscripserat, digni habiti sunt qui
 ἀρ- bibliothecæ inferrentur. Sanè hic historiam omnē
 χαίολο- Iudaicæ antiquitatis in libros viginti contulit. Rur-
 γλας λó- sus belli aduersus suam gentem per Romanos ge-
 γοι. κ'. sti historiam complexus est libris septem, quam
 ἀλώ quidem non Græcanica solùm eloquentia sed &
 σκως. ζ. patrio dicendi charactère se tradidisse sibi ipse te-
 πδ' ἀρ stis est, dignus planè cui deinceps fides habeatur.
 χαίόπι Hos præter, alij duo feruntur de Iudæorum anti-
 της λó- qua origine ab eodem impèsiore opera elaborati,
 γοι. β'. quibus elidit controuersiosum Apionis Gramma-
 Sub Caio tici librum paulò antè aduersus Iudæos concinna-
 aduersus tum: alios itidem reuincit qui quidem connixi fue-
 Philonē. rant legitimos patriosve ritus Iudaicæ gentis con-
 cerpere.

E' Cap. 10. **E**ST & aliud opus haud aspernabile viro huic
 πδ' αὐ series opera elaboratum, de eo quòd omni-
 τακράτ bus per se ratio imperet, id quod quidam
 ρος λο- inscripsere Maccabaicum. Complectitur enim a-
 γισμῶ. gones pro tuenda erga Deum pietate fortiter to-
 leratos ab Hebræis qui hac nomenclatura in Mac-
 cabæorum libris insigniuntur. Sub finem proinde
 vigesimi Antiquitatum perspicuè docet se animo
 destinasse conscribere libros quatuor iuxta fidem
 religionémve Iudaicæ genti solennem, de Deo &
 eius essentia, de quæ legibus. cur hæc quidem face-
 re liceat Iudæis, illa non item sed prohibeantur.
 Quin idem in propriis sparsim libris commemi-
 nit aliorum operum sua vnus opera perscripto-
 rum. Rationi præterea consentaneum fuerit huic
 adscri-

adscribere loco ad verbum quæ sub Antiquitatû
finem adiecit ad corroborandâ fidem inducti te-
stimonij eorum quæ ipso auctore ad nos vsq; per-
uenerunt . Dum enim crimen falsi confert in
Iustum Tiberiensem qui conatus esset secundum
tempus illud gesta scribere , quæ & Iosephus
memoriæ prodiderat , quum alioqui nihil scri-
psisset quod ad veritatem pertineret historiæ,
pleraque insuper alia reprehensione digna im-
pingens viro, hisce verbis subnectit elogium cri-
minum . Etiam si ad eum modum loquar, haud
tamē fuit quod meis vnus scriptis abs te malè me-
tuerē, quando ea ipsis cōsecraui Imperatoribus ob
quorum oculos tantū non res ipsæ gestæ etiamdū
obuersabātur. Mihi enim ipsi eram probè cōsciis,
q̃ obseruari traditionē veritatis, cuius gratia quū
initio sperassem perfruiturum me esse testimonio
eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et aliis
quidem aliquam multis tradidi legendam historiā
quorum nonnulli interfuerunt ei bello: in quibus
numerandus venit rex Agrippas, alij item quidam
illi congenere. Quin & imperator ipse Titus re-
rum quas gesserat , cognitionem ex iis & solis cu-
pidè adeo voluit hominibus tradi, vt propriæ ma-
nus subscriptione imperarit eos euulgari ac prodi
in communem hominum vsum: porrò Agrippas
traditæ per me veritati testimoniū perhibuit dua-
bus & sexaginta epistolis, è quibus duas ipse Iose-
phus attexit.

Nimirum
huic vitæ
sux.

PRO FLAVIO IOSEPHO

elogium alterum è tomo primo

ecclesiasticae historiae Her-

miae Sozomeni ex -

scriptum.

ἰωσηπος δὲ ὁ ματθίης ὁ ἰδρύτης, ἀνὴρ
παρά τε ἰουδαίοις καὶ ῥωμαίοις ἐπιδο-
ξότατος γενόμενος, ἀξιόχρεως ἂν
εἴη μάρτυς τῆς πρὸς θεῷ ἀληθείας.

ἐκ τοῦ
λόγου. ἢ
καὶ κε-
φαλίδι.

ἄνδρα μὲν γὰρ αὐτὸν ἀρχικαλεῖν οὐκ εἶ-
ως παραδόξων ἔργων ποιητὴν καὶ διδασκαλόν
λόγων ἀληθῶν. χριστὸν δὲ πᾶσιφανῶς ὀνομάζει, καὶ
τῶν σαυρῶν καταδικαζέσθαι, καὶ τῆς τιμῆς ζῶν-
ταίῃναι. καὶ ἄλλα μυρία θαυμαστικά πρὸς αὐτὸν
περὶ τῶν τοῖς θεοῖς περὶ τῶν ἀνθρώπων. πολ-
λὰς δὲ ὅσας ἔς ἐπὶ πηχέως τοῦ ἑλληνῆος τε καὶ ἰουδαίου ἐπι-
μείναι ἀγαπῶντας αὐτὸν μαρτυρεῖ, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ
ἐπινοησάμενον μὴ ἐπιλείψαι φύλον καὶ μοῖραν
ταῦτα ἰσορῶν μονογενὴ βοᾶν ἀναλόγως τοῖς ἔρ-
γοις θεοῦ εἶναι τὸν χριστόν. ὥστε δὲ τὸν παραδόξου
πράγματι καὶ καταπλαγεῖς, ὡς λέγεται μέσθαι πα-
ρὰ τὸν λαόν, μηδὲν τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσιν ἐπισκῆ-
ψας, μᾶλλον δὲ καὶ συνθέμενος ταῦτά μοι λογι-
ζομένην θαυμαστὴν εὐκρίτως κατεφάνετο, μὴ τοὺς ἐ-
βραίους φθάσει, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς
χριστιανισμόν μεταβαλεῖν καὶ τὰ ἑξῆς.

PRO FLAVIO IOSEPHO

*elogium alterum è tomo primo ec-
clesiastica historie Her-
mie Sozomeri ex-
scriptum.*

IOSEPHVS
in super Matthie
filius, idemq; sa-
cerdos, vir cum
apud Iudæos,
tū apud Roma-
nos celeberrimus,
dignus planē
qui veritatē
quæ de Deo est,
suo astruat te-
stimonio. Is ete-

nim subueretur virum dicere, quippe quē nosset
fuisse admirabiliū opificem operum ac sermonum
veritate nitentium doctorē. Christum alioqui ni-
hil obscurē pronunciat eum qui & cruci addictus
tertio à sepultura die rediuius se suis cōspicuum
reddiderit. Quin & hunc minimē latuit de eodem
innumera alia admiratione prorsus dignissima
prædicta esse diuinis prophetarum oraculis. Te-
stis proinde est non paucos eorū quos ad sui imi-
tationem asciuerat, Gentiles iuxtā ac Iudæos eate-
nus perseuerasse in eius dilectione, eamque gen-

Virū nem-
pe Chri-
stum.

tem

Interme-
dius legis
& gratiæ.

tem quæ à Christo sortita esset nomen, nihil im-
minui. Crediderim hunc dum eiusmodi memoriz
prodidit, tantum non proclamasse ratione consen-
tanea operibus ipsis Christum esse Deum. Rerum
enim gestarum admiratione perstrictus hunc in
modum medius prætercurrit, nullo alioqui pacto
cōtrouersiosus in fideles, magis verò eis con-
sentaneus. Hæc dum ipse mecum repu-
to, admiratio sanè non mediocris,
nec ab re subiit animum quæ
tandè ratione Hebræi
mutatis animis non
etiam reliquo
hominum
generi
an-
te -
uer
terint ad
complexum Chri-
stianæ fidei. Et quæ sequuntur.

ELENCHVS SENTEN-

TIARVM ISTIVS APPENDI-

cis literatoria serie di-

gestus.

EBVTIVS
magni cā
pi præfe-
ctus. 43

Agrippas
rex miser
tus Iu-

dæorum dat successorem
Varo. 24

Agrippæ regis clementia in
megistanas suos. 59

Agrippæ regis erga Philip-
pum Ioachimi comitæ 68

Agrippæ pro Iosepho elo-
gium minimè fucatum. 137

Agrippæ epistola intercipi-
tur: hinc Tiberiēsis im-
pendet periculum. 143

Ambitionis malū attēde. 74

Anani pontificis iusta primū
sententia, dein iniusta δια
την δωροδοκίαν. 72.73

Ananiæ hypocrisis & mali-
tiosum cōmentum pro Io
natha. 110

B

BAnus Anachoretēs,
quo cum triēnium
degit Iosephus. 5
Berenices beneficio Iustus
vitam debebat, alioqui in-
gratus. 133

C

CLitus seditionis au-
thor sibi sinistram
præcidit. 65

D

DAbaritenorū quo-
rundam attēde
prædā, & in quod
vitæ discriminē Iosephus de-
uenerit. 48.49

Damascenorum attēde in-
clementiam. 11

Dometiæ Augustæ erga Io-
sephum liberalitas. 160

E

EGalilæa in Hieroso-
lymitanam regio-
nem per Samariam
iter est tridui. 102

E'αγγλία aduersus Iustum
Tiberiensem. 126

Equitis adolescentis impu-
dentia erga Iosephū. 82.83

G

Galilæorum beneuo-
lencia erga Iose-
phum. 33

Galilæorū vociferatio & ap-
plausus, p Iosepho. 94.95

Galilæorum indignatio &
Iosephi clementia in Io-
nathan. 99

Galilæorū ad prædam aui-
ditas

ditas ob impotēs odiū. 141
 Gamala arx cur Romanis
 adhærescebat. 18
 Gessij militū ruina cladem
 inuexit extremā Iudææ. 9
 Gischalorum calamitas per
 Ioannis malignitatē. 17

H

Herodis ædes quam
 ob causam à fun-
 damentis suffo-
 diuntur. 25
 Hierosolymitæ quid scribāt
 Iosepho. 24
 Historiæ lex prima, veritas
 est. 127

Historico licet alienam co-
 arguere improbitatē. 127
 Homœosis elegans. 126

I

Iesus Aphizæ regiam in-
 cendit spe potiundi au-
 ro. 26

Iesu Aphizæ filij auidā rapa-
 citas. 26

Iesu Tiberienfis ædes erant
 arcis instar. 93

Iesu Tiberienfis molitio ad-
 uersus Iosephum pro Io-
 natha. 103

Iesu malitia in Iosephū. 111

Iesu Tiberienfis malignitas
 in Iosephum. 113

In Ionathæ complices popu-
 lus accenditur ira pro Io-
 sepho. 112

Ioannis Gischaleni consiliū
 factiosum. 17

Ioannis Gischaleni ambi-
 tio. 27

Ioannes victis hostibus Gi-
 schala excitat. 18

Ioānes Gischalenus αἰσχρὸ
 καὶ δῖς. 28

Ioannis altera αἰσχρὸ καὶ
 δῖς. 29

Ioannis & inuidia & mali-
 gnitas in Iosephum. 33

Ioannis erga Iosephū ingra-
 titudo è radice ambitio-
 nis. 34

Ioannis in Iosephum mali-
 gnitas. 36

Ioannis Gischaleni inuidia
 in Iosephum ex ambitio-
 ne. 46. 47

Ioannes Gabarenos in suam
 erabit sententiam. 47

Ioannis Gischaleni in Io-
 sephum ex ambitione ma-
 lignitas. 71

Ioannis ambitiosi exitus
 quis. 78

Ioannis Gischaleni in Iose-
 phum nequitia. 89

Ioannis veteratorium con-
 siliū aduersus Iosephū. 119

Ioannis Gischaleni me-
 tus. 139. 140

Ionathæ & collegarum in-
 fidiatrix epistola ad Iose-
 phum. 81

Ionathæ & collegarum al-
 tera epistola ad Iose-
 phum. 82

Ionathæ per epistolam man-
 da-

- datum. 36
- Ionathæ abitio per Galilææ oppida ac digna eius ambitione receptio. 86.87
- Ionathæ complicum detentio per exploratores. 92
- Ionathæ complicum conatus aduersus Iosephū. 94
- Ionathæ complicum trepidatio. 95
- Ionathæ epistolæ duæ aduersus Iosephum. 98
- Ionathas, & Iesus & Iustus plebem sollicitant ad defectionem. 105
- Ionathæ & complicum malitiosus dolus. 106.107
- Ionathæ ad Ioannem epistola aduersus Iosephum. 110
- Ionathæ & complicū deplo-
rata malignitas. 112
- Ionathæ & complicum cum
Ioanne concilium cogunt
Tiberiade. 118
- Ionathas & Ananias inter-
cepti astringuntur vincu-
lis. 120
- Iosephus utroq; parente no-
bili & cum primis claro
enituit. pagina.1
- Iosephi pater è prima ephe-
meride.24. sacerdotum. 2
- Iosephi mater è regia stirpe
Asamonæorum prodiit. 2
- Iosephi patris genealogia.2
- Iosephus natus est anno pri-
mo Gaij Cæsaris. 3
- Iosephus tres liberos sorti-
tus est. 3
- Iosephi pater Matthias siue
(vt alij) Mattathias & ge-
nere & virtute insignis ef-
fulsit. 3
- Iosephus cum germano suo
Matthia vt eruditus est. 3
- Iosephus non minus memo-
ria valuit atque ingenio.4
- Iosephus *Ἀλογόματος* &
à puero. 4
- Iosephus post annum deci-
munnonum ætatis com-
plexus est Pharisaismum
Stoicæ sectæ similem. 5
- Iosephus annovigesimosex-
to cur Romam ascende-
rit. 6
- Iosephus in sacerdotes pi⁹.6
- Iosephus vt periclitatus in
Adriatico mari. 6
- Alityrus ob histrionicen Ne-
roni charissimus. 7
- Iosephus per Alityrum infi-
nuatus est Pompeiæ Au-
gustæ. 7
- Iosephus studet motoriam
factionem comprimere. 8
- Iosephus vitæ consulturus
in Antoniam, dein in ady-
ta templi iussugit, demum
ad pontifices se recepit. 8
- Iosephum cum duobus col-
legis præficiunt Galilææ
Hierosolymitæ. 12
- Iosephi collegarum auidi-
tas ad rem. 24
- Iosephus Herodis regiam
cur

cur iusserat solo æquari. 25	daos. 42. 43
Iosephi prouidentia circa su- pellectilem regalem. 27	Iosephi prouidentia in ser- uando & alendo exerci- tu. 45
Iosephus indolem periclita- tur Ioannis. 27	Iosephus per quos in disci- men vitæ adductus sit. 48
Iosephus de eiusmodi scribit Senatui Hierosolymita- no. 24	49. 50. 51. 52. 53. 54. 55
Iosephi erga collegas fi- des. 25	Iosephi præsens ingenium aduersus seditiosos. 56. 57
Iosephi prouidentia in cu- stodienda suppellectile re- gis Agrippæ. 27	Iosephus ratione probat Ro- manos non esse venefi- cos. 58
Iosephi indulgentia erga Io- annem Gischalonu. 28. 29	Iosephi transfugium ad Hip- penos. 59
Iosephi prouidentia in ser- uando populo à sicariis. 30	Iosephus & Taricheas & Ti- beriadem cingit muris. 60
Iosephi prudentia erga præ- fectos vtriusq; Galilææ. 31	Iosephi in discrimine posi- ti obseruantia ob Sabba- ti reuerentiam. 61
Iosephus purus omnis cor- ruptelæ in decernendis iu- diciis. 31	Iosephi fidelis amor erga Taricheenses. 61
Iosephi continentia. 32	Iosephi strategema aduer- sus perfidos Tiberien. 62. 63
Iosephi mansuetudo. 32	Iosephi benignitas erga pri- mores Tiberiensium. 66
Iosephi prouidentia aduer- sus Iusti & Pisti insidias. 34	Iosephi iusta ad Iustum in- iustum Tiberiensem ad- monitio. 66
Iosephi clementia erga Ti- berienfes. 35	Iosephus quæ & oppida & ciuitates mœnibus cinxe- rit. 70
Iosephi prudentia & clemen- tia erga Iesum ficariorum principem. 41	Iosephum erga quantus a- mor patris. 76
Iosephi clementia in dimit- tendo Iesu & complicibus immodica. 42	Iosephum erga Galilæarum amor. 76. 77
Iosephi erga Semphoritas indulgentia. 42	Iosephi insomnium admira- bile. 77. 78
Iosephus pro duobus trans- fugis ab rege aduersus Iu- sentit	Iosephus qua cōditione con- sentit

- sentit in retinendo To-
parchatu Galilææ. 79
- Iosephi quantus fuerit exer-
citus aduersus Placidū. 80
- Iosephi prudentia solers in
explorando ingenio ge-
ruli epistolæ. 83.84
- Iosephi ad amulos epistola-
ris responsio. 84
- Iosephi per epistolā respon-
sio ex Iotapatis. 88
- Iosephi prouidentia sibi præ-
cauentis ab insidiis inimi-
corum. 90
- Iosephus Iacobum & Hie-
remiam fidissimos præfi-
cit explorandis viis. 90
- Iosephi militaris prudentia
in dirigenda acie. 91
- Iosephi aduentus in Gaba-
roth cuiusmodi fuerit. 91,
& 92
- Iosepho detinendo positæ
insidiæ. 93
- Iosephi vigil studium pro
militum tutela. 96
- Iosephus Ionathan coar-
guit perfidiæ, reuincenti-
bus literis. 96
- Iosephi innocentia & pro-
bitas. 97
- Iosephi in gratiam faustæ
acclamationes populi. 97
- Iosephi solertia in sedanda
populi indignatione. 100
- Iosephus mittit Hierosoly-
mam viroscentū, & cur. 101
- Iosephi prouidentia in ex-
ploranda Tiberiensium er-
ga se fide. 104.105
- Iosephus maturè occurrit
molitioni seditiosorum. 106
- Iosephus deprehenso Iona-
thæ dolo festinus repetit
Tiberiadem. 107
- Iosepho cōficta crimina in-
tenduntur. 108
- Iosephi extemporalis soler-
tia in reuincendis aduer-
sariis. 109
- Iosephus parū prouidus ad-
uerlum inimicos. 111
- Iosephi periculum per adue-
tum Ioannis. 113.114
- Iosephus quā prouidenter
mortis periculū euaserit. 115
- Iosephus nauigio appulsus
Taricheis, quid egerit ad-
uersum hostes. 115
- Iosephus in Arbelis cogit
cœtum aduersus ho-
stes. 117
- Iosephus rectis prudenter
consiliis hostium superbiā
vt parat eliderē. 120.121
- Iosephi dolus militaris in
hostes. 123
- Iosephi clementiam atten-
de erga insensissimos ho-
stes. 124
- Iosephi animaduersio in mi-
litem edicti præuaticato-
rem. 125
- Iosephus extortū per mili-
tum impressionem Tibe-
riensibus reddi iubet. 125
- § Iose-

- Iosephum Sepphoritz à se uidentia & astus. 148
 recelluerunt ob fidem Ro Iosephus exercitum regis in
 manis præstitam. 129 fugam vertit. 149
 Iosephus euincit Iustum & Iosephi victoriam interpo-
 conuincit mendacij. 131 lauit casus fortuitus. 150
 Iosephus ante Hierosolymę Iosephus febrili ardore cor-
 obsidionem captiuus. 131 ripitur. 150
 Iosephi clementia erga Ti- Iosephi è militibus sex in-
 berienſes. 132 terciderunt dolo Syllæ. 151
 Iosephi *ἀντιστοιχίας* in euincen- Iosephus vestigiatiū asse-
 do aduersario. 135 ctatur Sepphoritas. 153
 Iosephus *τὸ ἀλώσιμος* histo- Iosephus de Vespasiani ad-
 riam consecrauit impera- uentu in Galilæam & ge-
 toribus. 136 stis eius fusius in libris se-
 Iosephus in historia *Θαλα-* ptem *πλεῖς τὸ ἀλώσιμος* tra-
λῆθης. 136. 137 didit. 153
 Iosephi transitio ad historiæ Iosephus Vespasiani iussu du-
 narrationem. 138 xit vxorem. 154
 Iosephi inclemens clemen- Iosephus vxori restitutæ pri-
 tia erga facinorosos. 138 stinæ libertati dat repudij
 Iosephi prudens prouiden- libellum. 154
 tia. 138 Iosephus alteram ducit vxor-
 Iosephus Sepphoritarum vi rem. 154
 ctor & in eisdẽ Galilæo- Iosephus infimulatur pro-
 rum odium. 149 ditionis & perduelliona-
 Iosephi exemplo à præda re- tus. 154
 uocati Galilæi fugiūt. 142 Iosephus corporis sospitate
 Iosephi clementia in Tibe- & libris sacris nihil habuit
 riensēs ingratos alioqui. 143 antiquius. 155
 Iosephi pro Tiberiensibus Iosephus ingressus templum
 prudens consilium. 144 190. exemit impendenti fa-
 Iosephus Vlyſſis exemplo to, fortuna priore illis p-
ἀποκρίσιμος. 145 missa. 156
 Iosephus victor primū, dein Iosephus è crucibus affixis
 aduersum equites in pla- Iudais, tres petit sibi do-
 nicie pugnans cedit infe- nari. 156
 rior. 147 Iosephus cum Tito enauig-
 Iosephi aduersum hostes, p- gat Romam. 157
 Iole-

Iosepho inuident quidam benignitatem Vespasiani.	157	Iustus suadet defectionē.	15
Iosephus quorundam intuitū periculum incurrit vitæ.	157	Iustus nemp̃e veritatē prætergreditur.	16
Iosephus non semel subducitur periculo vitæ clementiæ Vespasiani.	158	Iustus mirus impostor καὶ πλάτος.	16
Iosephus secundam ducit uxorem, quā & trium liberorum parentem dimisit.	158	Iustus incendiarius.	16
Iosephi duobus liberis præmortuis tertius Hyrcanus superstes vixit.	158	Iustus historic⁹ aduersus Iosephum patriamque multa confinxit.	126
Iosephus tertiam ducit uxorem colonam quidem Cretæ, at gente Iudæam, è qua duos extulit liberos, Iustum & Symoniden, cognomento Agrippam.	158	Iusti arrogantiam pulchrè elidit Iosephus.	127.128
Iosephi peculium immune à tributis.	155	Iusti flagitia ceu præsentia opponit.	128
Iudæorum trepidatio.	23	Iustus incendiarius morti per Vespasianū destinatur.	128
Iudæi Sabbati die cibum sumunt hora diei sexta.	106	Iustus Tiberien. author defectionis.	129
Iustus Pisti filius tertius sectæ		Iustus perduellionatus reus peragitur.	133
Iusti ambitio perstringitur.	14	Iusti ingratitude erga Agrippam.	133
Iusti princeps.	14	Iustus trās fuga nec semel.	133
Iusti ambitus compertus.	14	Iusti ab epistolis erga regem ingratitude.	134
Iustus aduersus Agrippam.	15	Iusti impudens arrogantia coniuncta iustitiæ coarguitur.	134
Iustus ad demegoriam apertissimus.	16	Iustus in sua historia euincitur mendacij.	135
Iustus ob Græcanicam eloquentiam aggressus historiam.	16	Iusti ad regem Agrippam transfugium & causa.	145
Iustus primam historiæ le-		Iusti execranda ambitio.	145
		Iustum & eius conciuēs cur oderint Galilæi.	146
		Iustus Iosephi tutor & custos cadit.	148
		Iustus vt incendiarius ad poenam deposcitur.	152
		Iustus incendiarius & eius	

eum fratre flagitia. 16

L

L Egati ex Hierosolymis reduces quid renūciarint. 116. 117

N

N Obilitas apud Iudæos trahitur è sacerdotum cognatione. pagina. 1

Neapolitani incurfione regio Tiberienfium prædæ patuit. 46

P

P Hilippus appofititia coma vltus eximitur periculo. 18

Philippus febri corripitur, & cur. 19

Philippus Gamalæ Iudæos prudenter admonet. 23

Philipp^o literis fignificat Modio fucceffori Vari, quæ fibi contigiffent. 67

Philippus cur & Romã milifus, & inde redux ad regem. 152

Pontificum ac pharifæorum ob feditiofos trepidatio. 9

R

R Omanifon hodie primum inufta eft nota veneficij & incantationis. 57

S

S Cythopolitæ in Iudæos impij ac perfidi. 10. 11
Sectæ apud Iudæos tres

quas experiri noluit Iofephus. 4

Semphoritarum periculum ob iftum fœdus cum Romanis. 12

Sepphoritarum ingratitude erga Iofephum. 40

Sepphoritarum in Iofephum ingratitude. 130

in vniuerfam item patriam. Ibidem

Sepphoritarum erga Iofephum perfida ingratitude. 140

Sepphoritarum depopulatio per Galilæos. 141

Sepphoritæ occurrunt Vefpafiano. 152

Simon Iofephi illufor eluditur aftu militari. 123

Syri & Scytopolitæ aduerfus inquilinos Iudæos inclementes. 10

Syrorum fauor erga Varrum. 20

Syllæ ducis regij exercitus militaris folertia. 148

Syllas capitur per tergiurfationem militum Iofephi & infidias. 149

Syllas cedit loco timore prætrepidus. 151

T

T Aricheenfium benevolentia erga Iofephum. 37

Tiberienfium factio triplex. 13

Tiberienfes in partes Agrippæ

INDEX.

pæ transeunt.	59.60	riculum venere.	142.143
Tiberiensium optimates accersiri iubet Iosephus.	25	Titi liberalitas erga Iosephum.	155
Tiberiensium perfidia aduersus Iosephum.	103.104	Titi studium pro tuendo Iosepho.	155
Tiberiensium studium in cõmunienda vrbe.	119	Titi erga Iosephum liberalitas.	156
Tiberiensium militum cõtumeliæ & ludibria in Iosephum.	122.123	Tyriorum cõtumelię in regē presente Vespasiano.	151
Tiberienses primùm victores, vincuntur denique & supplicant Iosepho.	121	V	
Tiberiensium altera & tertia supplicationes.	125	Vari malitia aduersus Philippum.	19
Tiberias & Sepphoris Romano nomini semper infensa.	129	Varus Soëmi Tetrarchę nepos insolefcit.	20
Tiberiadis geometrica dimensione situs qualis.	130	Vari improbitas in nuncios Philippi.	20
Tiberiensium præfracta obstinatio aduersum Romanos.	131	Vari odium in Iudæos.	21
Tiberiadi pepercit Vespasianus Agrippæ precibus inclinatus.	132	Varus ingenio dolofo.	22
Tiberiensium mütua seditio quantam eadem ciuiũ pepererit,attende.	132	Vespasiani æquitas in vtroque.	152
Tiberiensium perfidia erga Iosephum,ob quam in periculum venere.	142.143	Vespasiani in Iosephum hospitalis benignitas.	157
		Vespasianus, Titus & Domitianus in Iosephum benigni.	159
		Vigefimi libri πὸ τῆ ἀρχαίου λογικῆ clausula, quare libellus hic appendix dici ci potest præcedentis totius operis.	160

INDICIS FINIS.

ERRATA SIC

corrigit.

*Pagina 5. linea 3. extenuato, dele colum,
idem locis aliis aliquot.*

Pagina 57. linea 6. post habere, adde, me.

Pag. 64. lin. 2. pro iustitia, lege, iustitiam

Pag. 68. li. 6. pro falso, lege, falsò.

Pag. 138. li. 14. pro mi, lege, mihi.

Pag. 147. li. 7. dele, ciuitate.

Pag. 150. li. 1. pro leuus, lege, læuus.

Eadem pag. li. 17. dele, ipso erant.

Pag. 156. li. 15. lege, deliniuntur.

PRIVILEGE:

L est permis à Michel Fezandat, Imprimeur & libraire, faire imprimer & exposer en vête, ce present liure , traduit nouuellement de Grec en Latin, intitulé FLAVII IOSEPHI VITA, Godefrido Tilmanno, Cartusiæ Parisiensis Monacho interprete . Et deffen- ce à tous aultres de n'en imprimer ne exposer en vente aultres, sinon de ceulx qui seront imprimez par ledict Fezandat, iusques à quatre ans, sur peine de confiscation desdictz liures, & d'amende arbitraire. Faict le xxiii. d'Apiril. 1548.

וגם דמו הנה נדרש מ.ב. Gen.

Sanguis eius super nos et super filios nostros. Matth. 27.

לְחַסְדָּא לִי וְלִבְנֵי חַסְדָּא
Psal. 68

Ἀρθήσεται ἀπ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τῆς θεῶν, καὶ λησθήσεται ἔθνη ποιῆναι τὰς καρπὰς αὐτῆς.

Oraculum à Christo redditum Indæis. Matth. 21. d

Flauij Iosephi

VITA, GODEFRI-

do Tilmanno Cartusiæ Parisien-
sis monacho, Interprete.

I H I S A-
nè genus ob-
tigit haud-
quaquã ob-
scurum nec
ignobile, quip-
pe quod ex
antiqua illa
sacerdotum

propagine profectum est. Vt enim apud
vnamquanq; gentem vnum aliquod præ-
texitur insigne ceu princeps origo nobili-
tatis: itidem apud nos congener & affi-
nis cognatio è sacerdotio ascita, illustre est
argumentum claritudinis ac splendoris ge-
neris. Adde, quod non è qualicunq; &
a prole-

Bisai-
as ex col-
latiõe du-
cta.

De his E-
phemer-
nis sacer-
dot. 1. Pa-
ralip. 24.

Asamo-
nei defie-
runt re-
gnare
post an-
nos .126.
in Anti-
gono.

Idios,
balbus.

proletaria sacerdotum serie mihi ducitur
genus: sed è primaria ephemeride qua-
tuor & viginti, etiã si hoc in ordine haud
mediocre discrimen comperiatur. Iam
quod ad maternum genus attinet, ipse ab
stirpe regia prodiui. Asamonai enim li-
beri (è quorum prognata est sanguine ma-
ter) cùm summo pontificatu, tum regia
maiestate in gentem nostrã perfuncti sunt
nec parum diu. Atqui horũ recensio iux-
ta successionis seriem se mihi offert expli-
candam. Proavus mihi fuit Simon cogno-
mento Psellus. Hic natus est, quo tempo-
re pontificatum obiit Simonis pontificis
filius, qui & pontificũ primus nomen sor-
titus est Hyrcani. Proinde Simoni, qui et
Psellus, liberi fuere novem, quorum vnus
fuit Matthias cognomẽto Ephlius. Hic Io-
nathæ pontificis filiã duxit uxorem, è qua
suscepit filium Mathiam Kyrturn co-
gnomento, anno principatus Hyrcani pri-
mo. Huic nascitur Iosephus anno Ale-
xandræ

*xandra regina nono. Iosepho itidem gigni-
 tur Matthias, anno Archelai regis deci-
 mo. Matthiae huic ipse Ioseph⁹ sum natus
 anno imperij Caij Caesaris primo. Mihi* Anno Cai
 ij primo
 natus Io-
 sephus.
*porrò tres sunt liberi. In his, qui etate est
 prouectior Hircanus, anno principatus
 Vespasiani Caesaris quarto natus est, at
 Iustus septimo, nono autem Agrippas. Sa-
 nè hanc nostri generis succedaneã seriem
 uti sum internactus in publica acta rela-
 tam, bona fide in medium depromo, his
 interim dicto vale qui adnituntur in nos
 adornare calūniam. Pater proinde meus
 Matthias non ob solam amplitudinem ge-
 neris euaserat celeberrimus, quin multò
 plenius commendabatur vnius iustitiæ
 nomine, inq; ore versabatur omnium qui
 ciuitatem Hierusalem incolebant, totius
 gentis nostræ amplissimam. Ego autē qui
 vnà erudiebar cū Matthia fratre mihi
 utroque ex parente germano, ad magna
 quotidie incrementa disciplinæ & erudi-
 a ij tionis*

tionis promouebã, sic vt crederer. plerisq;
 meæ ætatis antecellere dote viuacioris me-
 moria neq; non acumine intellectus. Puer
 siquidem adhuc quum essem, annos nimi-
 rum natus circiter quatuor & decẽ, quòd
 tum immodico flagrarẽ desiderio literarũ,
 laudem palmariam reportabam ab omni
 prorsus corona cùm pontificum quotidie
 ex more congregientiũ, tum procerum in-
 clytæ ciuitatis, perinde ac si nosse ex me
 cuperent, nunquid ipse per ætatulã abso-
 lutiùs apprehendissẽ de legitimis ritibus
 gentis nostræ. Annũ rursus sextũ ac de-
 cimum proximè attigeram, & ecce impo-
 tens quædam cupiditas animo incescit re
 ipsa experiundi eas quæ apud nos haben-
 tur celeberrimæ, sectas. Tres autem hæ
 sunt: Prima quidẽ Phariseorũ est, Sad-
 duceorũ altera, tertia verò Esenorum, si-
 cuti plerisque in locis cõmeminimus. Ha-
 rum enim factò periculo, arbitrabar eam
 me selecturũ quæ esset longè optima, vbi

expe-

De his. c.
 7. li. 2. π
 εἰ τῆς ἁλῶ
 σιως, qui-
 bus addit
 quartã, c.
 2. li. 18. π
 εἰ ἀρχαιο
 λογίας.
 itẽ cap. 8.
 li. 13.

experientia doctrice, omnes cōdidicissem.

Corpore igitur aliquantum temporis ex tenuato, seueriore disciplina nec modicis attrito laboribus, quum treis hasce sectas percurrissem, ne sic quidem abij eiusmodi vitæ rudimento contentus. Nam audito vnum esse aliquem nomine Banum, qui Βανού.
per solitudinem transmittens vitam veste quidem arborum libris utcumq; detexta vteretur, alimoniam autē sumeret quā sua sponte proferebat humus, noctu verò atq; interdium corpus subinde perlueret frigida ad sui expiationem: hunc unum dignum duxi, quem mihi proponerem imitandum. Apud hunc equidem annos treis conuersatus deniq; & exatiatus auiditate talismodi vitæ, in ciuitatem velut postliminio me recepi. Annum rursus agens nonum ac decimum, animo destinaui fixius vitam instituere & consectari hæresin Phariseorum illi paulò minus dissimilem, quæ Græcis Stoica dicitur. Exacto

φίλις, Fe
lix.

Attende
Iosephi
pictatem

tandem anno ætatis sexto ac vigesimo Romam ut ascenderem, contigit ob causam mihi proximè dicendam: Felix quo tempore procurabat Iudæam, sacerdotes quosdam mihi familiari necessitudine deuinctos, honestos sanè ac probos, ob fortuitam & leuem admodum causam adstrictos vinculis misit Romam rationem factorum reposituros Cesari, quibus ego ex animo cupiens viam aliquam nancisci parandæ saluti opportunam, idq; eò maxime, quòd intelligerem eas malis licèt atrocioribus afflictos, neuiquam obliuisci diuini cultus, quum interim vitam tolerarent qualicumq; ficuum ac nucum alimonia, Romam tandem perueni, per maris inclementiam non semel periclitatus. Nostra enim nauis in medium demersa Adriatici maris sinum, quum essemus numero penè sexcenti, nocte tota natando prorepimus. Tandem sub diluculum per Dei prouidentia, conspecto è Cyrene nauigio, præ alijs festinè

stinè ad nauigantes ego & nonnulli ad octogenarium numerum vniuersi, in nauigium admissi sumus. Ita demum seruatus in Dicaarchiam vsque (quam Puteolos Itali vocant) in amicitiam incidi. Alityri. Strabo lib. i. αλιτύνει. Erat autem is histrionicae artis professor, & hoc nomine quàm maximè gratus Neroni: Iudaeus verò erat genere. Hoc veluti parario, in familiare colloquium veni Pompeiae Caesaris vxori. Omnium primum prospicio, vt is quàm ocysimè apud eam patronus existeret pro soluendis sacerdotibus. Non hoc modò beneficium sum consecutus à Pompeia, sed & amplis muneribus cohonestatus, reuertebar domum: & ecce comperio aliquantò priùs quorundam studia eò contendisse, vt Reipublicae Iudaeorū defectio sub Felice. statū nouarent: nec paucos deprehēdi, qui plus aequo sapientes, suaderent à Romano imperio defectionem. Conatus igitur meus omnis in hoc fuit, seditiosos in officio vt continerem: vt que resipiscerent suade-

a iij bam,

bam, posito ob oculos discrimine, aduersum quos essent bella obituri, nimirum aduersus Romanos, quibus non militaris rei solum peritia inferiores, sed & rerum omnium dextima sorte longissimè essent dispare. Admonebam, ne temerè, neu sua ipsorū desipientia vniuersa patria, generi suo, imò sibiipsis extremum malorum accerferent discrimen. Hæc sanè in medium depromebam, instabamque efflictim & supplex, illos vt auocarem à temerè cæptis, quippe qui exitum istius belli prænossem nobis fore multò infælicissimum. At ne sic quidem persuasi, eò enim vsque desipientium furor peruaserat. Veritus porrò ne identidem hæc inculcans, in suspensionem & odium deuenirem, quasi qui eadem sentirem cum hostibus, atque ita demum ab ijs comprehensus periclitarer de vita, occupata prius Antonia (quæ arx erat siue propugnaculum) subduxi illic me in adyta templi. A cæde autem

Manæ-

*Manaëmi ac principum eius turma quæ
latrocinia impunè exercuerat, è templi a-
dytis clàm erépens, vnà sum familiariter
congressus, ac vixi in cætu pontificum ac
primorū Pharisaica sectæ. Nec iam me-
diocris nos occuparat timor, vt qui popu-
lum quidem videremus iam armis accin-
ctum, ipsi contrà quid agendum nobis fo-
ret, prorsum ambigeremus, vt qui impa-
res essemus renocandis ad officium sedi-
tiosis. Nobis enim proposito vitæ periculo,
verbis quidem ténus illorum sententijs an-
nuebamur, consilium alioqui consereba-
mus, cum ijsdem vt maneremus, hostes ve-
rò sineremus quolibet illinc abire, spe ad-
ducti, Gessium non multis pòst diebus gra-
ui cum militum robore ascensurū ad nos,
finemq; impositurum isti motoriae seditio-
ni. Is quum aduenisset, conferta cum no-
stris manu, ex illius exercitu cadentibus
plurimis, victus abscessit. Et hæc vnus
Gessij ruina cladem extremam & cala-*

*Iudeæ in-
uecta cla-
des ex v.
ni° Gessij
ruina.*

mita-

mitatem inuexit in vniuersam gentem nostram. Qui enim erant iusto appetentiores belli, hac vna victoria plus nimio insolecebant: eoq; Romanis semel victis, accedente vna aliqua simili occasione, sperabamus perpetuò nos victores fore. Qui verò ciuitates incolebāt Syriae finitimas, eos qui apud se degerent, Iudæos cum vxoribus ac liberis comprehensos, ad internecionem ceciderunt, quum ne vnā quidem causam mortis prætexere possent. Neque enim quidquam animo eatenus conceperant, quod confine esset conciendæ aduersus Romanos defectioni, neu aduersum Syros illos quidlibet hostile præcogitarāt, aut insidiosum. Secundum hæc, Scythopolitæ ab omni pietate maximè abhorrentes, aduersum Iudæos se gesserunt præter legum omnium æquitatem. Iudæi enim cedentes hostium iræ, ad Iudæos qui Scythopoli degebant, quum peruenissent: Scythopolitæ Iudæos vrbis inquilinos adigebant, vi
arma

Lib. 2. de
captiuit.
cap. 19.

arma vt sumerent aduersum aduenas cō-
tribules, quod nobis planè nefarium est.
Cumque illi manus conseruissent, aduer-
sus aduenas obtinuerūt: quibus victis, Scy-
thopolitæ obliti suæ fidei, & aduersus in-
quilinos atque auxiliares Iudæos conuer-
si, eos ad vnum inclementer peremerunt,
quorum alioqui multæ erant hominū my-
riades. Nec dissimilia perpeSSI sunt, qui
Damascum inhabitabant, Iudæi. Cæterū
hac de re accuratiūs ac luculentius nobis
dictum est in libris de bello Iudaico. Nūc
autem velut ex diuerticulo eorum com-
memini, hoc animo, vt intelligat. Le-
ctor Iudæos illos nullum aduersus Roma-
nos molitos esse bellum, sed necessitate po-
tius eò vocati sunt. Gessio itaque deuicto
(ceu nobis dictum iam est) Hierosolymi-
tarum procures contemplati sicarios sedi-
tiosis permistos vsos esse armis lætiore suc-
cessu, veriti insuper ydem, ne nullis armo-
rum subsidijs fulti, sub hostilem deuolue-
rentur

Cap. 25. l.
2. Captiu.

rentur, manum, id quod postea cōrigit. audientes prætereà Galilæam nondum omnem cessisse Romanorum armis, quando bona eius pars eatenus feriretur, & à belli tumultu interquiesceret: me eò destinant, duosque alios, & eosdem sacerdotes, honestate iuxta ac probitate apprime spectabiles; Ioazarum & Iudam, nostra ut persuasione quique facinorosissimi arma ponerent: doceremus insuper, quantum foret melius arma iis asseruari, qui ea in gente haberentur ad nauandam suam operam maxime strenui. Decretum siquidem erat, ut hi quidem nullo non tempore arma haberent velut ad manum parata aduersus euentum omnem fortuitum, utque ad extremum persisterent in loco quique suo, exploraturi quid operis Romani molirentur. Acceptis igitur hisce mandatis, perueni ego in Galilæam. Et quidem Semphoritas comperi pro tuenda patria magno in agone constitutos, quod
eam

eam Galilaei addixissent publicæ rapinæ
 ob contractam cum Romanis amicitiam,
 quodque dextras porrexissent sequestri fi-
 de Senio Gallo Syriae præsidi. Et quidem Savio
Gallo.
 in horum gratiam persuasa Galilaeorum
 multitudine, metum omnem discussi, con-
 cesso illis mittendi comiteatu quoties lubé-
 ret transmittere quiduis ad suos qui in ci-
 uitate Doris erant Gessio dati obsides. Do Doris
 ra enim, ciuitas Phœnices est. Tiberienses
 proinde comperi prius aliquantò ad ar-
 ma prouolasse huiusmodi causa excitos.
 Ea in ciuitate tres erant motoriae factio-
 nes. Vna quidem viris constabat graui-
 bus & honestis, quorum princeps Iulius
 Capellus. Hic sanè & qui secundū hunc
 omnes Herodes Mari, Herodes itē Ga-
 mali, & Compsum Compso filius. Crispus
 enim eius frater, administrata prius regis
 magni prouincia, tum trās Iordanē in suo
 morabatur peculio. Illo igitur tēpore hi oēs
 prædicti, coacto ad vnum concilio decer-
 nebant

nebant immanendum esse fidei cum rege
ac Romanis initæ. Atqui Pistus quum à
filio suo Iusto aduenisset, dogmati huic neu-
tiquàm assensus est. Erat is genere qua-
dantenus illustris & conspicuus. Ceterū,
altera factio ex ignobilibus maximè vi-
ris conflata, statuebat rem oportere decer-
ni bello. Iustus porrò Pisti fili⁹, qui & ter-
tiæ sectæ princeps, quòd ad bellum attine-
ret, simulabat se in tranquillo vitæ statu
velle conquiescere: immodica alioqui cupi-
ditate flagrabat nouandæ Reipublicæ, per
huiusmodi vicariam rerum nouationem
ratus indepturum esse se principatum. Is
igitur quum intermedius profiluisset, pro
virili adnitebatur instruere plebem, quo-
niam Tiberias perpetuò ad Galilææ per-
tinuisset ditionem, primatum verò acce-
pisset regnante Tetrarcha Herode eius
cōditore, quum is decreto sanxisset, vt sub
Tiberiensium ditionē veniret ciuitas Sep-
phoritarum, excusso à se primatu Gali-
lææ.

lae . At ne regnante quidem Rege Agrippa Iunioris patre praesedisse Sepphoritas praedicabat, perseverasse autem ad usque aduentum Felicis Iudaeae praesidis. Nunc tandem adstruebant se priorem assequutos esse primatum, quippe qui gratuito Neronis dono addicti essent Iuniori Agrippae. Iam tum Sepphoritarum civitatem sumpsisse principatū Galilaeae, quo tempore subiecit se Romanis. Argumento esse, quod apud eos essent aedes diuersoriae mensae regalis, simul & annui frugū prouent⁹. Hæc insuper & alia pleraque quum adiecisset aduersus Agrippam regem, hisque verbis ad defectionem exciuisset populum, addebat tempestiuū iam esse & opportunum, arma ut sumerent, Galilaeos certò habituri sibi auxiliares. Ad hoc, nihil inuitis sed spontaneis esse imperaturos ob odium aduersus Sepphoritas cōceptum, quod hi in fide semel data Romanis perpetim durarent, eoque ad expeten-
dam

dam de ipsis ultionem ingenti cum exercitu debere eos conuerti ad arma. His ille exhortationibus pellexit populum. Erat enim plebi sermonis lenocinio demulcendæ apprimè idoneus, eosque qui ex aduerso meliora inferrent, quibusdam veluti præstigijs ac veteratoria impostura verborum eludebat facile & euincebat. Etenim ne utiquàm rudis erat eruditionis græcanicæ, qua vna nitens, aggressus est hisce de rebus perscribere historiam, sic tamen ut illo suo opere veritatē sit prætergressus rerū gestarum. Atqui de eiusmodi quidem viro, quàm improbanda fuerit ac flagitiosa vita, utque cum iuniore fratre author fuerit euertendæ Reipublicæ, in istius opusculi progressu liquidò explicabimus. Iustus igitur ciuibus tum persuasis, arma ut sumerent, (quum interim non paucos ab armis resiliētes eò adegisset vi,) hisce stipatus ac profectus, Gadarenorum & Hippenorum vicos incendio tradidit, qui utique

Iustus historiā scripsit Græcè.

Iustus nō iustus.

que collimitanei erant & confines Tiberiadi, terræque Scythopolitarum adiacebant. 43 Tiberias etenim horum intermedia erat. Quæ verò Gischalorum ciuitatem occuparant incommoda, talis modi erant: Ioannes Leui filius, nescio quos ciuium conspiciat⁹ eò insolescere quòd à Romanis descuiissent, operam nauauit strenuam, illos in suscepta, semel fide aduersus Romanos vt persisterent: eamque vt perpetuò tuerentur, orabat. Veruntamen non obtinuit, etiamsi id ab eis præcupide contendisset. Quæ enim circum regionem gentes habitabant, nimirum Gadareni, Gabaraganaei & Tyrj frequenti coaëto exercitu, & in Gischala urbem facta impressione, toto robore occupant ciuitatem, eaque incensa, & ad extremam cladem suffossa ac solo adæquata, domum se receperunt. Ioānes porrò hac vna re maximopere exasperatus, stipatores suos ad vnum armis communit. Is quum nationes iam mihi di-

Etas collaris signis collisisset, & Gischala
 urbem exedificasset priore multò præstan-
 tiorem, ad extremum mænibus tantò red-
 didit munitiorem. Gamala item propu-
 gnaculum fixius adhærescebat fidei pro-
 missæ Romanis, hanc ob causam: Philipp⁹
 Ioacimi filius, provinciae autē Agrippæ re-
 gis præfectus, quum ex regia quæ Hiero-
 solymis erat expugnata & coequata so-
 lo, præter omnium opinionē servatus præ-
 cipiti fuga suæ saluti cōsuluisset, in alterū
 est relapsus vitæ discrimen, adeo ut Ma-
 naemi iussu & eius sicariorum tantum
 non peremptus sit. Id ne fieret, intercesse-
 runt quidam Philippo Babylonij conge-
 neres, qui & Hierosolymis facinus eius-
 modi ne sicarij admitterent, vetuerāt. Phi-
 lippus itaque apud hos dies quatuor quū
 permansisset, quinto die apposititia coma
 usus ne internosci posset, fuga sibi quasi-
 uit salutem. Quumque ad vnum aliquod
 pervenisset oppidorum suæ procuratori
 permis-

permissorum secus fines propugnaculi Gamala, mittit ad quosdam quos promouerat, ad se ut venirent. Proinde Philippum talia reputantem secum quominus pro eius usu caderent prosperè omnia, remorabatur numen. Neque enim factò hoc, interquieuisset prorsus, sibi ve à flagitijs temperasset. Febri inopina correptus, epistolas scribit reddendas quidem Agrippæ liberis ac Berenicæ, dat autem vnicuique libertorum perferendas ad Varum. Erat verò hic Varus tum temporis regni totius moderator, quippe qui regis liberos instituisset. Reguli enim adusque Berytum perueniant Gessio occursum honoris causa. Varus igitur acceptis à Philippo literis, audiensque subtractum vitæ discrimini, ac seruatum, iniquo id tulit animo, ratus deinceps videri se incommodum, nec iam fore utilem regibus, si aduenisset Philippus. Deducto igitur in mediam turbam epistolarum gerulo, obiectoque crimine falsi, dixit mentiri eum:

b ij

ri eum:

* tiri eum: quandoquidem renuntiatum esset Philippum Hierosolymis interceptum morte cum Iudæis pugnans adversus Romanos. Liberto non redeunte, Philippus causa nescius, alterum cum epistolis amandat, renuntiaturum quid priori nuntio obtigisset cunctanti, nec maturanti reditum. Varus quoque hunc calumniatus quum advenisset, sustulit. Etenim favore Syrorum Casaria habitantium subnixus, affirmabatur elatiore esse animo, et insolere. Dicebant quippe à Romanis quidem occidi debere Agrippam ob Iudæorum peccata, Varum autem sumere debere in Iudæos Agrippæ principatum, ut qui è regum stemmate prodisset. Varus enim citra controuersiam, à genere regum descenderat, nepos quum esset Soëmi, eius qui circa Libanum Tetrarchiam obtinuerat. Hanc igitur ob causam supercilioso fastu turgescens Varus, epistolas quidem clam penes se retinebat, modis omnibus adnitens

ne rex

ne rex in earum lectionem incideret: eoque
 exit⁹ viarū omnes observabat, vt ne quis
 p̄rfuga regi renūtiaret, quæ essent facta.
 Sanè & hic obsequi cupiens plenius Sy-
 ris illis Casaria inquilinis, permultos Iu-
 dæorum multabat morte. Consilium pro-
 inde iniuit cum Thraconitis, qui Bata-
 naam incolebant, vt resumptis armis ino-
 pina impressione adoriretur Babylonios
 55 Iudæos Ecbatanis commorantes, Hanc
 enim appellationem retinent. Accitis igitur
 ad se Iudæis duodecim, qui omniū pro-
 batissimi habebantur Casaria commoran-
 tium, imperauit: vt quum pertigissent Ec-
 batana, suis contribulibus illius oppidi in-
 colis dicerent: Quia Varus audiuit qui-
 dem vos nescio quid moliri seditionis ad-
 uersus regem, ne sic tamen fidem commo-
 dauit isti delationi, misit alioqui nos, vobis
 vt persuadeamus ponere arma. Hoc enim
 ipsum futurum esse insigne argumentum,
 iusta ratione Varum noluisse fidem ha-
 bere

bere his qui vos detulerant. Iubebat prætereà, vt è suo cœtu viros primi nominis mitterent numero septuaginta, qui de intentato sibi crimine responderent, seq; expurgarent. Hi igitur duodecim, quum ad suos peruenissent contribules qui habitabant Ecbatanis, eosque deprehendissent, ne vllam quidem animo concepisse eiusmodi falso impactam conspirationem, persuaserunt denique vt mitterent septuaginta. Hos proinde illi à se amandarunt, nullius suspicaces, cuiusmodi istis erat euenturum. Septuaginta porrò cū legatis duodecim descendentibus Cæsariam ecce illis obuius vt perrexerit Varus regio stipat^r comitatu: iniecta in eos manu cum legatis et illos internecone perdidit, tumque moliebatur & adornabat profectiōem aduersum eos qui Ecbatanis erant, Iudæos. Vn^o autem aliquis è septuaginta subtractus neci comitum, vt ad eos peruenit, renuntiavit, quo in periculo versarentur. Illi
mox

mox armis arreptis cum vxoribus vnà ac liberis in Gamala, munitum ac tutelare præsidium, secesserunt, vicis per hæc relictis, in quibus alioqui possiderent luculentam ac præfertilem bonorum copiam, pecorum insuper innumeram multitudinem.

Hæc Philippus simul atq; audiuit, in Gamala quoque præsidium venit. Is primum vt aduenit, voce exerta multitudo conuenarum Iudeorum inclamabant obsecrantes, principatū vt arriperet, & conferreret pugnam aduersus Varum, Syrosque Cæsariæ incolas. Horum enim relatu acceperat Philippus regem in fata concessisse: is verò expromptos eorum & alacres impetus ad defectionem, reprimebat, memoriam illis refricans erga eos regiæ munitientiae ac beneficiorum, parte altera ob oculos illis ponens quanta esset Romani vis imperij. nihil insuper reportaturos astruebat, quod sibi esset vsui futurum aut conducibile, arrepto aduersus hos bello.

Εκτος μὲν
ἑβδὼν.

Denique persuasit. Rex porro quum audisset Varum stata die quotquot essent Iudeorum myriades in Casaria cum vxoribus ac liberis addixisse neci, accersitum ad se Ecum monodium misit, Varo vt daretur successor, quemadmodum alio loco indicauimus. Philippus autem Gamala praesidium regionemque finitimam, in fide vt erga Romanos perseueraret, retinebat. Ego proinde simulac pertigi Galilaeam, et hac condidici eorum relatu qui renuntiarent, decreui hisce de rebus scribere Senatui Hierosolymitano, rogaturus quid me iuberent facere. Adhortati autem sunt me, fixius vt haererem in officio, omnemque opperirer euentum, collegas autem, si quidem voluissent, retinerem, qui mecum exactius prouidentiam obirent administrandae Galilae: collegae vero mei quum se vidissent opibus suffarcinatos e prouentu decimarum, quas, vt sacerdotes, sibi debitas accipiebant, diem condixerunt quo se in propriam

priam vterque terram reciperet. Ego autē
 vtrunque adhortatus nequò illinc facesse
 rent, tantisper dum Republicæ negocia
 tranquilla in statione collocassemus, &
 pristinae tranquillitati restituissemus, mo-
 rem gesserunt. Illis igitur persuasis, à ciui-
 tate Sepphoritarum cum ipsis sum profe-
 ctus in oppidum quoddam nomine Beth- Βηθμαῖς.
 maus, stadijs quatuor disparatum à Tibe-
 riade. Isdem illinc amandatis ad Senatū
 Tiberiensem ac primates populi, eos ad
 me vt venirent, inuitabam. Quumq; ad-
 uenissent cum Iusto, dicebam decreto Rei-
 publicæ Hierosolymitanæ ad eos missum
 esse me cum collegis, legatione vt fungerer,
 vtque persuaderem à fundamentis demo-
 liri oportere domum quam Herodes Te-
 trarcha exædificarat, quòd multiformes
 haberet animalium figuras, cuiusmodi fa-
 cere præscripto legum nostrarum interdi-
 cimus. Obsecrabam, id vt sinerent nos q̃
 citissimè exequi. Capellæ & procerum ci-
 uitatis

ΕΧΘΡΟΝ ΜΟ
ΝΟΔΙΟΝ.

Denique persuasit. Rex porro quum au-
disset Varum stata die quotquot essent Iu-
daeorum myriades in Caesaria cum vxo-
ribus ac liberis adduxisse neci, accersitum
ad se Ecum monodium misit, Varo vt da-
retur successor, quemadmodum alio loco
indicauius. Philippus autem Gamala
praesidium regionemque finitimam, in fide
vt erga Romanos perseueraret, retinebat.
Ego proinde simulac pertigi Galileam, et
hac condidici eorum relatu qui renuntia-
rant, decreui hisce de rebus scribere Sena-
tui Hierosolymitano, rogaturus quid me
iuberent facere. Adhortari autem sunt
me, fixius vt haererem in officio, omnemq;
opperirer euentum, collegas autem, si quide
voluissent, retinerem, qui mecum exactius
providentiam obirent administranda Ga-
lilae: collega vero mei quum se vidissent
opibus suffarcinatos e prouentu decima-
rum, quas, vt sacerdotes, sibi debitas acci-
piebant, diem condixerunt quo se in pro-
priam

priam vterque terram reciperet. Ego autē
vtrunque adhortatus nequò illinc facesse
rent, tantisper dum Republicæ negocia
tranquilla in statione collocassemus, &
pristinæ tranquillitati restituissemus, mo-
rem gesserunt. Illis igitur persuasis, à ciui-
tate Sepphoritarum cum ipsis sum profe-
ctus in oppidum quoddam nomine Beth-
maus, stadijs quatuor disparatum à Tibe-
riade. Iisdem illinc amandatis ad Senatū
Tiberiensem ac primates populi, eos ad
me vt venirent, inuitabam. Quumq; ad-
uenissent cum Iusto, dicebam decreto Rei-
publicæ Hierosolymitanæ ad eos missum
esse me cum collegis, legatione vt fungerer,
vtque persuaderem à fundamentis demo-
liri oportere domum quam Herodes Te-
trarcha exædificarat, quòd multiformes
haberet animalium figuras, cuiusmodi fa-
cere præscripto legum nostrarum interdi-
citur. Obsecrabam, id vt sinerent nos q̃
citissimè exequi. Capellæ & procerum ci-
uitatis

Βηθμαυς.

uitatis comites, & si aliquādiu reclama-
rent neutiquam id concedentes, nostra ta-
men persuasione adacti, in nostram tandē
venēre sententiam. Iesus dein Aphia fili⁹
quem diximus principem fuisse illius se-
ditionis promotæ à nautis & id genus vi-
ris deploratis, assumptis quibusdam Ga-
lileis, aulā in primis illā regalē incendio
tradidit, ratus ea incensa, se thesauro opū
illic congestarum locupletatum iri, q̄ spe-
ctasset quaedam laquearia regie domus
fusilis auri conuestita bracteolis. Et quidē
præter nostram sententiam, non pauca di-
riperant Herodiana regie incendiarij.
Nos enim habito cum Capello ac proce-
ribus Tiberiensium colloquio familiari, ex
oppido Bethmaënsium secessimus in supe-
riorem Galilæam. Iesu autem illius conse-
ctatores occidione peremerunt quotquot
ex Gentilibus incolebant regiam, quique
ante eum conflictum, hostile in se odiū ex-
ercuerant. His ego auditis, haud medio-

criter

criter exacerbatuſ animo ſum. Quumq; Tiberiada deſcendiſſem, ſedulo caui nequid deperiret regiæ ſupelleſtilis, aut eorū quacunque expoſita eſſent diripientiū manibus. In hiſ porro erant candelabra Corinthiaco ære cōfecta, mēſæ inſuper hiſ excipiēdiſ adornatæ q̄ regi eſſent amicitia cōiunctiſſimi, ſed & argenti nondum conſecti pondus haud exiguum. Quæcunq; tandem accipiebant, regi vt aſſervarētur, ſententiam tuli. Accerſitiſ igitur ad me decē Tiberienſiſ conciliij proceribus vnà cū Capello Antrylli filio, vaſa ipſa tradidi cuſtodienda, nec ulli alij præterquàm mihi redenda. Illinc in veſtigio vnà cum collegiſ me recepi in Giſchala ad Ioannem, cupiēſ noſſe quid agitareſ animo. Ex eo cum homine congreſſu, mox agnoui virum nouandæ Reipublicæ iuſto eſſe appetentioſiorem, et ad arripiendum populi principatum ambitioſiùſ aſpirātem. Magnopere enim obſecrabat ſibi p̄ me vtliceret exportare quicquid

quid commeatus frumentitij esset in oppidis superioris Galilææ conditum sepositum ve Cæsaris nomine. Se enim hæc insumere velle prædicabat in patria instauratione pariter & sarta tecta murorum. Intellecta huius molitione, quidve facturum se destinasset, ego planè præsentiens, haud quaquam sum astipulatus isti veteratoriae postulationi. Decernebam enim eam frumentationem aut Romanis asservari debere, aut certè mihi ipsi, quippe cui eiusmodi rerum quæ illic comperirentur, authoritas esset concredita, decreto Reipublicæ Hierosolymitana. His igitur à me neutiquam impetratis, alia secū inita ratione, ad collegas vertitur. Illi proinde ut erant futurorum euentuum maximè improuidi, ita & ad quiduis vndelibet corradendū propensissimi. Eos largitione pecuniarum corruptos sic inescavit, ut illorū calculis sibi frumentum omne addiceretur, quod in prouincia ipsius esset reconditum. Ego qui solum
me

74 me vinci viderem à duob⁹, malui rem præterire silentio. Nec hac contentus Ioannes improba vafricie, nisi & alteram inueheret æquè improbandam. Assseuerabat enim Iudeos Cæsariæ Philippi incolas, præcepto Vari subseruientis regi, regiamque potestatem administrantis conclusos ad se per internuntium misisse obsecrantes, quoniam quidem nulla illis suppeteret facultas olei defecari, quo vti possent: ipse sua vnius prouidentia suppeditaret puri olei copiam, ne per necessitatem gentili oleo vsi, legitimos patriæ ritus præuaricari cogerentur. Hæc proinde Ioānes dicebat haud obscure æstro stimulatus sordidi ac turpis lucri, non item zelo accensus exercendæ in suos pietatis. Quî enim? quum is nosset apud illos quidem Cæsarienses sextarios duos distrahi drachma vna: in vrbe autē Gischalis octoginta sextarios drachmis quatuor diuendi? Omne igitur oleum (quâ tacunque illic esset olei copia) iussit efferri, accepta

accepta quidem potestate, at præter meam
vnius voluntatem. Neque enim id fieri si-
nebam ultro neus, sed reueritus multitudi-
nem, ne ab istis obruerer lapidibus, non pro-
hibebam. Hoc igitur quum veluti conui-
uens concessissem, Ioannes per istiusmodi
improbandum facinus immensam pecu-
nia vim corrasit. E Gischalis vero quum 77
collegas in Hierosolyma dimissem, sedu-
lo prouidi armorum apparatusque bellici
copiam, ac munitionem urbi. Atqui ac-
cersitis ad me fortissimis quibusque sicario-
rum, quum perspicerem nullocunque pacto
arma ab eis auferri posse: persuasi, ut illis
populus erogaret stipem meritoriam, dicēs
videri mihi conducibilis fore, ut non nihil
stipendij vice illis ultro neis tribuerent, quā
ut vel se inuitis circumspectarent suas diri-
pi possessiones. Acceptoque ab eis iureiu-
rando ut ne impoſterum ingrederentur re-
gionem, nisi accersiti, aut quum nullam ac-
ciperent conductam stipem, sui abire, edi-
cto

Eto in primis cauens, ne cum Romanis bel-
 lum capefferent, neu cum finitimis. Equidē
 vel in primis sedulo cōtendebam, vt Gali-
 laea omnis tranquilla in pace sederet, eos
 verò qui Galilaeis essent praefecti, circiter <sup>τὸν τι-
λα.</sup>
 septuaginta omnes, cupientior tuendae in-
 uicem amicitiae, velut pignora quaedam er-
 ga me fidei quò retinerem, & amicos red-
 didi, et mei itineris constitui comites. Quin
 & si causas aliquot accepissem meo decer-
 nendas iudicio ex illorum suffragijs fere-
 bam sententiam, in hoc adnitens, nequa
 incontinenti auiditate illectus, à tenore iu-
 sti iudicij defleckerem: imò pronuntiatur⁹
 studebam purus vt viuerem ac liber qua-
 stus omnis sordidi. Et haec ipse quidem age-
 bam vixdum trigennis, qua quidem aetate
 vt quis sibi temperet ab omni prorsus exle-
 ge & obscæna venere, difficile admodum
 sit, vt idem fugiat omnem inuidiae calum-
 niam, idque praesertim quum agerem pro
 potestate nec mediocri, sic cōtinens pudoris
 vixi,

vixi, vt nulla vnquam per me mulier vlli
 probro aut infamiae patuerit. Quae rursus
 offerebantur dono omnia, quasi nullius rei
 indigus contempsi. At ne decimas quidem
 ab afferentibus recipiebam, quae alioqui
 debebatur mihi vt sacerdoti. Deuictis ve-
 rò Syris qui ciuitates incolebant collimita-
 neas Galilaeae, portionem quidem accipie-
 bam manubiarum, quas nihil diffiteor mi-
 sisse me congeneribus & cognatis. Et qui-
 dem Sepphoritas bis quum toto robore ver-
 tisset in fugam, Tiberienses autem qua-
 ter, semel verò Gadarenenses, Ioannem insi-
 per, qui me non semel ex insidijs appetue-
 rat, tantum est, captiuum sub manum mi-
 si meam. at ne de eo aut vllis praedictarum
 gentium expetiui ultionem, ceu indicabit
 libelli progressus. Vel hac gratia puto Deū
 (non enim eum vnquam latuere, qui in o-
 peribus suis decorum honestatemq; conser-
 uant) puto, inquam, eripuisse me ex illorū
 manibus, ac tueri voluisse, & è periculis
 subdu-

Attende
 mansue-
 tudinem
 Iosephi.

subduxissè , in quæ postea non semel sum
deuolutus, & quæ dein commemoraturus
sum. Tanta proinde erat populi Galilæo-
rum erga me beneuolentia ac fides, vt quũ
captæ sunt eorum ciuitates, ac fundit⁹ ex-
cisæ, vxores autem cum liberis in manci-
pia diuenditæ, non sic suas ipsorum calami-
tates ingemiscebant, quemadmodum meã
vnus curabant salutem. Hæc Ioannes vt
vidit, inuidit. Scribit ppter ea is ad me ob-
secrās, vt quũ descēdisset Tiberiadē, sinerē
eum vti calidis aquis quæ illic sunt, curan-
do corpori opportunis. Ego proinde nihil il-
lum admissurum flagitiũ suspicatus, quomi-
nũs iret eo, adeò non prohibui, vt etiam no-
minatim his quibus ipse concrediderã ad-
ministrationem Tiberiadis scripserim, ho-
spitium vt appararent excipiendo Ioanni
simul & ijs qui ipsum illò vsquē comitarē-
tur, abundè suppeditantes ac prolixè via-
ticum omnegenus. Diuersabar autem illò
tum tēpore in Galilææ oppido cui nomē est

Cana Ioannes verò vt attigit primùm Tiberiensem ciuitatem, suasisit hominibus illis vt à fide, qua mihi propensius cohærebant, desciscientes, in suas transfirent partes, sibiq; adiungerentur. Plerique ei⁹ adhortationem nihil inuiti susceperunt, ù nimirum, qui essent nouanda Reipublicæ appetentiores, & ingenio in omnem euentū versatili ac motorio, qui ve excitandis seditionibus nati prægestirent, omnium maxime Iustus, eiusque pater Pistus eò animū impulerant, vt mora defectione, Ioanni se addicerent, id quod præuertens, prohibui ne contingeret. A Sila enim quē ego præfeceram in Tiberiensis exercitus ducem, sicut prædixi, eiusmodi aduersum me æmulorum cōitio significata est per nuntium. Hic renuntiato Tiberiensium decreto hortabatur, festinus ad se vt prouolarem. Illò enim cunctanti⁹ si accederem, ciuitatem Tiberiensium indicabat sub aliorum potestatem esse transituram. Lectis igitur literis,

vis, assumptoq; ipso Sila cū ducētis viris tota nocte faciebam iter, præmissso nūtio, qui meum aduentum his significaret qui erant Tiberiade. Sub diluculum appropriāte me ciuitati, frequens populi multitudo honorificè me exceptura obuiam venit, in quibus & Ioannes. Et hic quidem vultu prorsus turbulenter auerso complexus me est, & salutauit. Timore enim correptus, ne de vita periclitaretur ob indicatam mihi aduenienti suam aduersum me molitionem, festino gradu illinc se recepit domū. Ego autem stadio vno factus propior, dimissis etiā ijs qui tuendo corpori meo præerant præter vnum, cūque hoc decem retinens armatos milites, sublimis insuper eminens è vallo quopiam præcelso tentabam concionem habere apud eam Tiberiensium multitudinem, adhortabarque eos ne sic leui ex causa desciscerent à præstita mihi fide. Eiusmodi enim Reipublicæ nouationem dicebā haud dubiè allaturam eis condemnationē

ac vituperium. Addebam et post hæc eos
pœnas luituros, quod in suspicionem ven-
turi essent his qui in ipsos essent obituri ma-
n^o præfecturæ, quasi nulla ab ipsis sperari
possit erga illum aut illū seruanda fides.
Hæc sanè vixdum pronuntiaram, & ec-
ce quendam domesticorum exaudiui voce
exerta adhortantem me, vt præceptum desili-
tem è vallo. Tum enim intempestiuum fue-
rat commemorare Tiberiensium erga me
beneuolentiam, sed de propria salute cogi-
tandum, quòvè pacto effugere possem ini-
micos. Miserat enī Ioannes quotquot sti-
patorū fidissimas militū delegisset è mille,
missisq; iussit, mē vt neci cōtraderēt, quip-
pe qui intellexisset me cū domesticis solita-
riè agentem. Venerunt autem missi mili-
tes præcōceptum facinus vtrique executu-
ri, ni ego maturius è sublimi vallo desiliēs
vnā cum Iacōbo corporis mei custode, &
ab Herode quodam Tiberiensi aliquanta
prius morula eleuatus, & eodem præ-
eunte,

eunte, viam adusque stagnum deductus, nactusque nauigium essem, quo conscenso, ac per id, præter omnium opinionem, vitato quod ab inimicis impendebat, mortis periculo, perueni Taricheas. Eius porro ciuitatis incolæ audita Tiberiensium perfidia, vehementi ira exasperati sunt. Hi igitur correptis armis obsecrabant, ipsos vt educerem aduersum Tiberienses. Se enim pro suo duce dicebant sumere velle pœnas à perfidis. Eorum enim quæ aduersum me perpetrata fuerant, nuntius per vniuersam se sparserat Galilæam, tam studio fuit Taricheensibus Galilæos irritare aduersum Tiberienses: plurimosque adhortabantur, vt adunati ad se accederent, & quicquid optimum factu videretur cum consilio sui ducis, ipsi explerēt. Venerunt itaque permulti ex omni vndique Galilæa accincti armis. Hi omnes me obsecrabant enixius, vt sinerem oppugnari Tiberiadē, ipsamq; paterer prorsus dirui, & ea solo vndiqua

que adaequata, iuberem incotas in mancipia diuendi cum vxoribus ac liberis. Talia quidem in commune consultabant etiā hi amicorum qui seruati erant ē Tiberiade incolūnes. Ego autem huic consultationi minimē assentiebar, mecum rectā reputans quanti esset periculi aggredi bellum intestinū. Censebā enim peruicacē hāc cōtentionē verbōten⁹ oportere dirimi. His adde, quia dicebā, id si admitterent, nihil eis profuturum, Romanis praesertim letissimē expectantibus tantisper dum ipsi coortis inter nos mutuis factionibus deperirentur. His sane dictis, illam alioqui per acrē Galatārum iram demulxi ac sedavi. Ioannes proinde ubi infidias quas in me adornarat, intellexit irritas esse & inefficaces, sibi ipsi timuit, & collectis circum se militibus ex Tiberiade se recepit in Gischala, scribitque de his quae acta essent, se apud me expurgans, quia non sua vnus voluntate ea tentata fuissent. Orabat insuper nullam

nullam demitterem in animum aduersum
se suspicionem, adhibito iureiurando &
quibusdam diris imprecationibus : quarū
prætextu arbitrabatur se apud me fidem
impetraturum de his quæ per epistolam
scripserat. Galilæi autem (nam alij pleri-
rique ex omni regione eò ascenderāt haud
quaquam inermes) quod perspicuè nossent
hominem maligno esse ingenio, periurum
quoque, supplices precabantur, dux eis ut
esset aduersus facinorosum, polliciti se vnā
cum illo pestilenti demolituros à fundamē-
tis Gischala. Gratiam quidem habere il-
lorum erga me propensissimæ voluntati nō
diffitebar, sed & eorum sic gratam &
alacrem beneuolentiam pollicebar me esse
victurum. Veruntamen orabam sibi ut
temperarent ab eiusmodi conatu: rogabā
insuper, sinerent me pro animi mei institu-
to talescunque turbas sedare citra vllius
omnino cadem. Persuasa multitudine Ga-
lilæorum, illinc cōcitus concessi in Seppho-
c iij rin.

rin. Viri proinde hui⁹ ciuitatis incolæ, quū
statuissent in fide erga Romanos persiste-
re, præsentiam meam veriti, altera operis
conficiundi via tentarunt amoliri me ac
diuellere à se, vt qui cogitarent nos in eorū
fide acquiescere securos omnium, in vesti-
gio missis ad Iesum sicariorum principem
nuntijs in Ptolemaidis confinium pollice-
bantur daturus se esse vim ingentem pecu-
niarum, si quidem adueniens suo cum po-
tentatu aduersum nos bellum redaccende-
ret. Erant autem numero octingenti. Ille
porrò pollicitationibus nūtiarum inescat⁹,
obsequuturus eorum votis, molitus est ino-
pina impressione nos adoriri imparatos
prorsus, nec eiusmodi insidiarum præscios.
Missis igitur ad me nuntijs, obsecrabat si-
bi licere accedere, meque salute præuia cō-
plecti. Id simulatque indulgenter concessi,
(neque enim insidias præsenferā, quas ad-
uersum me concinnarat) cum collectitio si-
cariorum ordine festin⁹ aduersum me ve-

nit,

nit. At ne sic finem potuit consequi optatum sui facinoris. Eo enim propius accedere, vnus aliquis qui cum eo veniebant, dilapsus transfugio venit ad me edisserēs, quid ille moliretur. His ego auditis, anteuertens illius aduentum in forum prodij, de insidijs tamen simulaturus nihil me rescivisse. Ex Galilaeis autem multos conciliabam mihi armis accinctos, aliquot item Tiberiensium. Dein quum pro potestate aditus in urbem omneis summa obseruari cautione iussisse: edicto rursus portarum praefectis proposito caui, vt adueniente Iesu, alium neminem praeter ipsum solum cum aliquot ex primoribus sinerent ciuitatem ingredi, ceteros excluderent. Quod si vim inferrent, iusta animaduersione vt referirentur. Illis autē quod iussi erant, exequentibus, Iesus cum paucis ingressus est. Quumque iussissem, arma à se vt excuteret ocysus, alioqui moriturus ni pareret: visis omni ex parte se circumstantibus armatis, ac proinde exter
ritus,

ritus, morem gessit. Comites porro Iesu, ingressu urbis prohibiti, audita sui ducis comprehensione, fuga praesidia quaesierunt. Ego autem, Iesu ad me seorsim accito, dicebam non me clam fuisse praestructas aduersum me insidias, suppresso tamen eorum indicio à quibus foret missus. Addebam, me alioqui id flagitij gratuito condonare, si modo statueret recipere se ad meliorem vitae frugem, simul & fidelis deinceps mihi cohaereret. Illo nihil non eorum se facturum pollicente, liber ut abiret, permisi. utq; rursum liceret ad unum cogere quos prius habuerat sicarios nihil iniurus concessi. Semphoritis proinde interminatus sum irrogaturum esse me poenam merito suo dignam, nisi in posterum desinerent tam esse erga me ingrati. In eius temporis articulo adierunt me duo megistanes eorum qui regi parebant in regione Thraconitarum, suos secum adducentes equos: arma quoque ac pecunias ij adferebant, sed recondite. Iudaeis dicentibus

μαγιστρί
apud Per
sas, pro-
priè pro-
ceres, ma-
gistratus,
primates.

tibus hos circumcidi oportere, si quidem a-
 pud Iudaeos transigere vellent vitam. Nō
 permisi, vlla vt vi eō adigerentur, profess⁹
 hominum quemque colere oportere Deum
 pro libertate arbitriū, nō item vi adigi. His
 subnectebam, eos qui sub nostram fidem ac
 popularem tutelam confugiunt, ea excipie-
 dos benignitate hospitij, vt nihil sit, quo il-
 los pœniteat sui ad nos aduentus. Multitu-
 dine quidē his persuasa, dapsiliter ac splen-
 didē cuncta suppetebant pro consuetudi-
 ne hospitalis diætæ. Misit autem rex A-
 grippas sui robur exercitus, ac ducem qui
 præesset, Sextum Modium expugnaturus
 24 Magdala castellum. Qui autem missi e-
 rant, cingendo in gyrum oppido impares
 quum essent, castris in aperto loco fixis, op-
 pugnarunt Gamala. Secundū hac, AE-
 butius decurio, cui vni concredita erat ma-
 gni campi præfectura, is quum audisset
 accessisse me Simoniadem oppidum in con-
 finio Galilææ situm, ab ipso disparatū sta-
 dijs

ex Aulon μδ
 Aion

dijs sexaginta, assumptis noctu centum equitibus, quos secum habebat, peditib⁹ itē aliquot circiter ducentis, ascitis insuper ex ciuitate Gaba incolis suppetias laturis, nocte tota profectus, in oppidum vsque peruenit in quo morabar. Me porro ex aduerso aciem instruente frequenti milite addensatam, AEbutius quidem sedulo tentabat nos prolicere in campestrem planiciem. In equitum enim solerti industria spem omnē collocarat. At ne sic censui obtemperandū hosti. Ego enim nihil obscure intelligēs, quārē ea bellandi conditio esset potior accessura equitibus, si in campestrem illam planiciem descendissemus (ad vnum enim nos eramus pedites) decreui cum AEbutij militibus confligere. Ipse quidem aliquantum temporis cum suis propugnatoribus haudquaquam ingenerosē reluctabatur. Is denique contemplatus sui equitatus vim sibi esse inutilem per inequalitatem loci, re infecta abiit in Gaba ciuitatem, vixis per
eam

eam pugnam tribus tantum perditis. Ipse autem hunc vestigiatim conſequebar, pedes armatos deducens bis mille. Quumque propinquaffem Beſaræ ciuitati in conſinio Ptolemaidis ſitæ, viginti autem ſtadijs diſparatæ à Gaba, quò loci moram trahebatur AEbutius, milites ſtiti extra oppidum, iuſſique eos obſeruare omnes viarum aditus, vt ipſi eſſemus in tuto, nec quicquam turbarum aduerſum nos conciretur ab hoſtibus, tantisper dum omnem exportaffem⁹ frumentationem. Erat enim illic recondita vis ingens frumenti ſub ditione Berenices reginæ, ex finitimis vicis collecta, auectaq; in Beſarenſium oppidum: Camelos Aſinosque (quos quidem permultos vt haberem, ſolicite egeram) ad plenum oneratos frumento ablegauit in Galilæam. Expleta eiufmodi frumentatione, prouocabã AEbutium, pugnam nobiſcum vt iniret. Illo detrectante conflictum (verebatur enim iſ noſtram alacritatem atq; audaciam) deflexi

flexi iter aduersus Neapolitanum, quod
 audissem huius incursione regionem Ti-
 beriensium esse depradatam. Erat Neapo-
 litanus hic illes quidem prouincia prae-
 fectus: acceperat autem Scythopolin, eam
 ut tueretur & custodiret ab hostili incur-
 su. Hunc igitur quum abarcuissem à diue-
 xāda in posterum Tiberiade, torus fui cir-
 ca tutelarem Galilae prouidentiam. Ioan-
 nes proinde Leui filius (quem diximus mo-
 ram trahere Gischalis) quum audisset ni-
 hil non mihi procedere ex animi sententia,
 quodque non mediocri perfruerer beneuo-
 lentia quidem subditorum, terrori verò es-
 sem hostibus, non admodum grato hae ani-
 mo accipiebat. Namque meum vnus le-
 tiorem successum arbitratus sibi adferre
 contemptum atque euerfionem, in latebras
 impegit inuidiae nec mediocris. Spe igitur
 adductus finem se impositurum meae dex-
 teriori fortuna, siquidem aduersum me sub-
 ditos ad odium accendisset. Adniteba-
 tur

tur suā in prolicere sententiā eos qui incole-
bant Tiberiadem pariter & Sepphorin,
ratus his accessuros ciues Gabaræ. Hæ e-
nim ciuitates omniū, quas Galilea cōple-
ctitur, sunt amplissimæ. Has promittebat
sibi cohæsuras, si à fide erga me descui-
sent. Se enim præ me venditabat præstan-
tius obiturū Ducis munia. Et quidē Sep-
phoritæ (neq; enim alterutri nostrū obse-
cūdabāt, quòd vltronei se substrauißet Ro-
manorum dominio) neuiquam assentiebā-
tur Ioanni. Tiberienses autem non sinebāt
se persuaderi ad defectionem, tametsi an-
nutu pollicerentur se illi fore amicos. Qui
verò incolunt Gabara, in partes transiere
Ioannis. Simon enim primas quidem obti-
nens ea in ciuitate, Ioanne quoque vsus ve-
lut amico ac sodali, adhortabatur Gabari-
tas. Et quidem palàm diffitebantur esse se
descituros à fide erga me, superiore illa ad-
uersum se coitione Galilæorum prætrepi-
di. Horum siquidem erga me beneuolen-
tiam

tiam didicerant multiplici experimento esse constabilitam. Clam verò adornatis iam insidijs, occasionem opperiebantur explenda suæ molitioni opportunam. eoque in periculosissimum vitæ discrimen sum deuolutus, hac utrique ex causa: Adolescentes aliquot Dabarriteni quidem genere, per ætatem verò iusto præfidentiores, obseruata vxore Ptolemæi, regij procuratoris multo cum apparatu necnon equitibus aliquot, qui tuenda illius gratia eam comitarètur per campum magnum iter agentem, ex regione egressam quæ ditioni subiaccens Romanorum, regibus penderet tributum, inopino assultu in eos irruunt. Muliere quidè adacta in fugam, quæ autem importabantur, rapinæ patuerunt omnia. Prædones ad me venerunt Taricheis consistetem. Ii præ se mulos quatuor agebant, veste plurima ac varia supellectile oneratos. Inerat autè argenti pond° haud exiguum, aurei insuper quingenti. Hæc ego cupiens facta te-

cta

*Et a Ptolemæo asseruare, quippe qui esset
mibi cōtribulis (edicto enim legum nostra-
rū cauetur, nequis vel hostes quoq; spoliet
rebus suis) ad prædones qui attulerant, cō-
uersus dixi hæc mediussfidius oportere ser-
uari, vt his precio distractis muri Hiero-
solumorū sarcirentur. Adolescentes spo-
liorum parte quam spe præsumpserāt, fru-
strati, permolestè & iniquo id tulere ani-
mo. Profecti ydem in vicos Tiberiadi in
orbem conterminos prædicabant me consti-
tuisse eorum regionem prodere Romanis.
Vtendum planè mihi fuit aduersus eiuſ-
modi, sophismate quopiam nouè excogita-
to, nempe vt dicerem quæ rapto parta es-
sent & allata, ea oportere sarta tecta ser-
uari, insumenda in instauracionem muro-
rum Hierosolymitanæ ciuitatis: quum è
diuerso apud me decreuisse vi erepta suo
reddere domino. Ne sic quidem aberrabā
prorsus ab animi mei scopo. Illis igitur aliò
se proripientib⁹, iussi accersiri ad me duos
d è pri-*

è primoribus ciuitatis Daffionem & Io-
annæum Leui filium, qui inter primos re-
gis amicos censebantur. His iubebam ac-
ceptam suppellectilem ad illum vt remittē-
dam curarent, mortem pro multa intermi-
natus, si ad vnū quempiā alterum hæc re-
tulissent. Rumore verò vniuersam obtinē-
te Galilaam, quia regio ipsoꝝ esset à me
prodenda Romanis, eoque omnibus exaspe-
ratis ad expetendum de me supplicium, ita
vt ipsi quoque Taricheani in eam venirēt
suspectionem, adolescentes nimirum vera
dicere: persuadent custodibus corporis mei
ac militibus, vt me obdormientem deserāt,
seque quàm ocysimè recipiant ad Hippo-
dromum, illic consultaturi cum ceteris qui
eò conuenerant, omnibus aduersus sui exer-
citus ducem. His itaque persuasis ac eò p-
fectis, turba quæ aliquantò prius frequens
confluxerat ad Hippodromum, hanc vnā
omnes edebant vocem, oportere plecti con-
digno supplicio eum qui patriam scelera-
tissimè

tiſſimè prodidiſſet. Irā multitudinis quā-
dantenus aduerſum me promotam omniū
maximè redaccendebat Ieſus Sapithæ fi-
lius, princeps tum Tiberiadis, vir alioqui
malignus, quique inter conſultandum de
rebus maximi momenti, ſuapte natura, in-
genio eſſet ad conciendas turbas appoſitiſ-
ſimo, factioſus vel in primis, ac deſiderio
nouandæ Reipublicæ flagrans ſic vt nemo
alter. Et hic quidem arreptis tum in man⁹
legibus Moſaicis, inque medium populi p-
greſſus dixit: An non tandem, ò ciues, in
harum legum gratiam, odiſſe Iosephū po-
teritis: oculis (inquam) reuerenter conuerſis
ad hæſce patrias leges, quarum iſte exer-
citus veſtri dux primarius, futurus eſt p-
ditor? Quin, odio proſecuti quosque flagi-
tioſiſſimos, pro hiſce tuendis legibus nunc
demum meritas pœnas expetite de eo qui in
animum induxit, vt facin⁹ iſtiusmodi ad-
mitteret diris omnibus deuouendum et exe-
crabile. His dictis & acclamante populo,
d ij aſſum-

assumptis ille secum militibus aliquot armatis, quasi me in vestigio occidione occisurus, præpropere gradu festinabat ad domum in qua pro tempore diuersabar. Horum ego nihil præsenties, graui sopore detinebar per corporis defatigationem, quæ mihi contigerat ante eam populi excitatâ turbam. Simon autem, cui ipse custodiam tutelarem corporis mei commiseram, (Hic enim solus perstiterat mecum) viso ciuium accursu, expergescit me, & mihi quantum impendeat periculi, enuntiat. Orabat is, vt generoso animo, ceu addecet ducem strenuum, ipsius manu oppeterem mortem, priusquàm vi illata ipsi hostes caderent, aut certè dederent cruentæ neci. Hoc ille quidem dicebat, ego autem quæ me vnum spectabant, omnia Dei prouidentiae permittens, animo præsentis gestiebam in plebem medius prosilire. Veste igitur lugubri vtcunque indutus, appensoque ad collum gladio, diuersamq; viam emetiens, in qua scilicet

Attende
 Iosephi p
 sentem er
 ga deum
 fiduciam.

*licet nulli hostium occurrerem me arbitra-
bar, penè momento in medium Hippodro-
mum me exhibens omnib⁹ conspicuum, sed
& capite prono in terram delapsus, ipsa
quoq; terrâ perfundens lachrymis, omniũ
iudicio habitus sum commiseratione dignis-
simus. Quòd verò probè intelligerem inge-
nium populi quàm esset studia in contra-
ria versatile, pro virili adnitebar illos vt
in varias distraherẽ sententias, priusquàm
à domo milites ad populum me circunstan-
tem se reciperent. Et quidem concedebam
erga adulescentes non iustè egisse me, quẽ-
admodum dicunt. Rogabã proinde, vt cum
bona eorum venia sinerer prius docere, in
quem vsum pecunias rapto quæsitæ et ad
me allatas asseruarem. Tunc demum hac
de re instructi, si videbitur, ipsi me mori iu-
beant. Multitudine verò vt dicerem, iubẽ-
te, supervenerunt milites, meque conspecto
accurrerunt intentantes mortem. Multi-
tudine porro se vt continerent iubente, pa-
d iij ruerunt.*

ruerunt, præstolantes vt simulatque effem
palam confessus in hoc pecunias conseruas
se, regi vt restituerentur, me quasi publica
confessione compertum prodicionis inclemē
ter trucidarent. Impetrato igitur ab omni-
bus silentio dicere cæpi: Viri mihi congene
res, mori quidem me, si iustum est, mortem
nulla ratione deprecor. Atqui in votis est
mihi, vt, priusquàm hac defungar vita,
me edifferente ad vos perueniat veritatis
cognitio. Ciuitatem enim hanc quum satis
superque intelligam, omnium quas noue-
rim esse erga hospites maximè liberalē ac
benignam, eoque tāta exuberare copia vi-
rorum qui vestra hospitalitate inuitati,
relieta ob id sua ipsorum patria, huc se re-
ceperunt, perfruturi consortio vestrae huius
prosperioris fortunæ. Hac ego virtute inui-
tatus mecum constitueram muros vestros
instaurare hisce pecunijs, quibus de præ-
sens aduersum me exorta est indignatio,
quas planè fueram insumpturus in eorum
structu-

*structuram. His à me dictis, à Taricheë-
sibus quidem & ipsorum inquilinis atque
hospitibus exorta, vox in sublime attollitur
profitentibus se hoc nomine gratiam habe-
re mihi non vulgarem, atque adhortanti-
bus animo vt essem præfenti, ac sumerem
audaciam. Galilæi interim ac Tiberien-
ses in præconcepta indignatione hærebant
fixius. Et proinde ijs ipsis inter sese mutua
verborum velitatione confligentibus, illis
quidem interminantibus se irrogaturos pœ-
nas, alijs è diuerso hæc minas ne tantilli
æstimantibus. At vbi primum sum polli-
citus & Tiberiadis mœnia me refartu-
rum, aliarum insuper ciuitatum muros,
quatenº sanè necessitatis ratio vsusve ex-
poscere videretur: hisce verbis habita fide,
singuli in suam quique ciuitatem secesse-
runt. Equidem quod iam recensui pericu-
lum, simul ac artificii verborum acumine
effugi: vnà cum amicis & armatis militi-
bus viginti, à tanto periculo velut redux*

in meum me hospitium recepi. Rursus sicarij illi ac seditionis authores haud mediocriter timentes sibiipsis, necunde ab eis exigerentur pœna ob ea quæ aduersum me cōcinnarant, assumptis secum sexcentis militibus armatis, ad domum pedē contulerunt in qua id temporis diuersabar, eā incendio tradituri. Renuntiata igitur mihi violenta hac impressione aduersum me eoritura, putavi facturum me rem magnopere indecoram, illinc si me fuga proriperem. Equidem tanto vitæ discrimini expositus, ex tempore iudicavi mihi vtendū singulari quadam audacia. Quum igitur imperassem fores omnes domus occludi, cōscenso loco superiore domus, admonebam sinerent quosdam domum introduci, ex me pecunias recepturos. Dicebam enim illos interquieturos hoc pacto à frendore impotentis iræ. Ex intromissis, eum qui cæteris videbatur præfidentior, iussi flagris cōscindi acerrime, dein manuum alteram præcidi, ac

cidi, ac præcisam à collo suspendi. Sic affectum miserè exclusi ædibus, & ad eos qui miserant, reieci, quos utique stupor nō mediocris cæpit ac timor. Timebant igitur ne si illic hæreret diutiùs, similia cogeretur pati. Coniectabant enim domi habere quàm ipsi numerosiore militum copiam. Itaque in fuga dilapsi, præcipites abierunt: ego autem istiusmodi usus strategemate, secundam hanc effugi aduersum me adornatā insidiosam coitionem. Quin ne sic absteriti, iterum turbam conciuerūt eorum qui dicerent regios magistrat⁹ qui ad me venerant, non debere viuere, quòd ad legitima, ritusque nobis viuendi solennes transire nollent, ad illos licet accessissent seruandi: notamque illis inurebant veneficij & incantationis, ac prohibentes Romanorum aduentum. Proinde populus momēto mobilis, de rectitudinis via abreptus in posturis loquentium ad aucupandam vulgi gratiam. Hæc igitur quum audire, rur-

Cuiusmodi hac nostra ætate fuisse cōphbantur Germanorum & popul⁹ & predicantes.

sus

sus cæpi instruere populum, non esse rationi consentaneum, eos temerè persequi qui ad se confugerent: vanum præterea esse ac nugacissimum, q̃ illis impingerent præstigiærum crimen aut veneficij. Neque enim id si esset, si vi incantamentorum aut veneficijs ullis, tam multiplici potirentur victoria aduersus hostes, tot adeò militum myriades cogerentur alere. Hæc dicente me vel tantillo quidem temporis in meam venère sententiam: non item ita diu vbi secessissent, suadelis facinorosorū ad deteriora proritabantur aduersum megistanas, nōnunquam armis accincti: ita vt coorirentur aduersus illorum domum quæ erat Tarichææ, quasi illos expetituri in mortem. His ad me relatis, sanè admodum timui, ne odio eiusmodi infelicem sortito exitum, vrbs fieret ad se confugientibus inaccessa. Itaque cum alijs aliquot profectus in ades regionum magistratuum, illicque obseratis foribus, ac fossa excanata quæ ab ea do-
mo

mo ad mare transmitteret, iussi ad omnem
euentum apparari nauigium, quo demum
cum illis conscenso, ad confinium Hippe-
norum traieci. Dato eis equorum pretio (in
tam præpropere enim ac præcipiti trans-
fugio non satis commodè poteram mecū eos
abducere) illinc eos dimisi, multis verbis
adhortatus, generosè vt perferrent incur-
santem necessitatem: ipse autem supramo-
dum angebar animo, quòd adigerer eos
qui transfugio mecum euaserant incolu-
mes è naui eductos exponere in terram ho-
stilem. Melius enim esse duxi eos (si casus
ferret, apud Romanos mortem oppetere, q̃
inclementer perimi in regione mihi cōcre-
dita. Atqui demum seruati sunt. Indulsi
enim eis clementer rex Agrippas quæ p-
peram egissent. Et hæc quidem sic habent,
quæ illis tandem contingere. Tiberienses
interim scribunt regi, obsecrantes trans-
mitti vim frequentem militum ad tutelare
custodiam suæ regionis, se enim confirma-
bant

bant velle trāsire in regias partes. Et quidē
hæc scribebant regi. Ad eos vt veni pri-
mum, obsecrabant quatin⁹ ipse meæ polli-
citationis memor, mænia ciuitatis iuberem
priua impensa instaurari. Audierāt enim
Taricheas prius aliquātò muris ambitas.
His quū annuissem, iamq; accuratè ador-
nasssem omnia quæ ad eam structuram vi-
derentur accommoda, iubebam archite-
ctones instare operi: & ecce die tertio quū
soluissem è Tiberiade petitur⁹ Taricheas
stadijs triginta à Tiberiade disiunctas, cō-
tigit conspici equites aliquot Romanorum
non ita procul à ciuitate iter facientes. His
visis iniecta est mihi suspitio, vt faciliè cre-
derem exercitum proximè adesse ab rege
missum. Illi igitur confestim voces edebant
multis laudibus celebrātes regem: me edi-
uerso execrati onerabant incredibili ma-
ledicentia. Vnus aliquis præpete cursu me
adiit, renuntiaturus qua hæc animi desti-
natione illi depromebant. Certò enim co-
gnoue-

gnouerant Tiberienses à me defecisse. His proinde auditis, insedit cordi non mediocris angor. Milites enim quum haberem ex Taricheis, iamq; ad eorum domos peruenissem: malè erat animo quòd illinc eos abducere non liceret ob reuerentiam sabbati in crastinum incidentis. Neque enim volebam Taricheenses vlla intemperie aut strepitu militaris multitudinis interturbari. Nam quoties versabar Taricheis, nihil mihi curæ erat tuendo corpori adhibere militarem custodiam, vt qui subinde experimentum cepissem integerrimæ eorum erga me fidei. Tantum fuit, septem sum remoratus milites circa me vnà cum amicis, quippe qui inter hasce salebras deprehensus addubitarè, quid potissimum mihi agè dū foret. Neq; enim in eo temporis articulo censebam meum ad me acciri debere exercitum, quòd dies ille inclinaret iam in noctem. Etenim etiam si eo die aduenisset, arma in crastinum non licuisset arripere nobis

bis legis Mosaica interdicto prohibitis, quanlibet vrgens necessitas nos ad ea sumenda perpellat. Quod si Tiberiadem Taricheotis & militib⁹ apud illos inquilinis externisue permisisssem diripiendam, utique videbam non futuros esse satis direptioni: meam proinde dilationem prospiciebam fore longissimam. Exercitum enim regium simul atq; aduenisset, praesumptis coniecturis augurabar praecipitaturum esse ciuitatem, meq; eius iure spoliatum iri. Consilium igitur apud me inibam, quonā tandem mihi vtendum foret strategemate aduersus eos. Dicto ocys decreui portis Taricheensium praeficere quosq; amicorū fidissimos summa cum cautione obseruatu ros cupientes egredi urbem, accitisq; ad me primarum adium incolis, iussi cuique ipsorum, vt proximē urbem nauim attraherent: nauclero praeterea imperaui, ingressus eam vt adduceret, meq; sequeretur Tiberiadem versus iturum. Et quidem ipse
cum

cū amicis & armatis militib⁹ quos dixi
septē fuisse numero ingress⁹, iter naui eme-
tiebar ad Tiberiadem. Tiberienses autē
comperto, quia nondum regius exercit⁹ ap-
pulisset, parte altera mare contemplaren-
tur cingi vndique multitudine nauium,
haud mediocri timore correpti sunt pro ci-
uitate, ingentiq^{ue} stupore perculsi: vt qui
suspicaretur naues ipsas classiarijs mili-
tibus compleri, tū priorem immutant sen-
tentiam. Proiectis igitur armis cum vxo-
ribus ac liberis honoris mihi exhibēdi gra-
tia veniebant obuiam, multa cum celebri-
tate laudū exerta voce acclamabant mi-
hi prodeunti. Coniectabant enim me nihil
eatenus exaudiisse de suæ defectiōis ad re-
gem decreto. Rogabant insuper, mihi vt tē-
perarem ab excidio ciuitatis. Ego autem
vrbi factus propior iubebam, vt naucleri
anchors iacerent semotius à terra, ne Ti-
berenses internosse possent naues vectori-
bus esse vacuas. Ipse autem vno quopiam
nauigio

Κυριοις
 forte & γ-
 νομοσύν-
 ην vel & γ-
 νομοιαικ-
 ingratitu-
 dinem.

nauigio ad eos prouectus ac proximus, il-
 lorum iustitiam increpabam vehemēti v-
 sus acrimonia verborū, quodq; nulla sub-
 sistere legitima causa defectionis, tanta le-
 uitate se à fide abalienassent, qua se mihi
 aliquantò prius obstrinxerant. Spondebā
 alioqui illis deinceps me stabiliter ignosci
 turam, si quidē transmississent viros e præ-
 sidibus multitudinis decē. Illi alacriter pa-
 cto obsecundātes, miserunt quos prædixi:
 ego autem conscensa naui dimisi eos in cu-
 stodia asseruandos Taricheis. Sanè hoc fœ-
 liciter peracto strategemate, per paucos il-
 los deprehenso omni consilio, missis in præ-
 dictam ciuitatem legatis, & cum eis ius-
 si ad me transmitti alios insuper e populo
 nec paucos primates viros superiorib⁹ ni-
 hilo inferiores. Populus simul atque intel-
 lexit in quantam malorum esset deuolutus
 magnitudinem, obsecrabat, plecti vt iube-
 rem authore seditionis. Dicebatur is Cli-
 tus, nimio plus audax ac temerarius ado-
 lescens.

lescens. Ego qui prophanum esse censebā
 vllum ex contribulibus virum perimere:
 puniendus tamen quum esset, vni è corpo-
 ris custodib⁹ nomine Leui negotium dele-
 gavi amputandæ alterutrius manus. Ius-
 sus et idē Leui, veritus quum esset in tā-
 tam p̄dire multitudinem præsertim solus:
 cupiens alioqui ego militis istius ignauam
 timiditatem nulli innotescere Tiberiensiu,
 Clitum ipsum proprio nomine aduocaui,
 eiq; propius admoto dixi: Quandoquidem
 dignus es, cui ambæ manus recidātur, qui
 in me adeò exciteris ingratus, esto tu tibi-
 ipsi carnifex. Caue sis dicto minus audiēs
 aut immoriger, ne pœnam tantò acerbiorē
 subire cogaris. Eo crebris precibus conten-
 dente, sibi vt alteram condonarē, agrè sum
 assensus. Ille prægestiens quòd non vtrāq;
 perderet manum, arrepta machæra sini-
 stram sibi præcidit. Hoc vno opere inter-
 quieuit ea seditio. Tiberienses, postquàm
 Taricheas perueni, vbi rescuerunt, quo
 e esse

O' iudici
 inclemē-
 ter clemē-
 tem.

essem aduersus eos vsus strategemate, in admirationem & stuporem sunt conuersi, quod ingratitude ipsorum erga me manifestari citra ullius cædem sedauerim. Ego autem è carcere accitos primates Tiberiensis populi (erat item cum eis & Iustus, huiusque pater Pistus) mecum admoni cæna. Inter cænandum dicebam me ne utquam ignorare potentiam Romani imperii, quippe quod cæteris omnibus esset præcellentius: alioquin silentio regendum id esse ob sicarios. * Et quidē hæc statuebamus eis facere, expectantibus opportunitatem commodiorem, & ut ne mihi eorum duci fieret intolerabile. Neminem enim alterum eos addebā posse internancisci similiter mæsuerum ac ciuilem. Verum Iusto memoriā illi renouabam rei gestæ sub belli initium, priusquam ab Hierosolymis ipse aduenissem, quia nimirum Galilæi eius fratri in ius vocato utramque iussissent manum præcidi, quod literas euulgasset commentitias ac dolo

*
Haud dubiè deficit
hic quiddam.

dolo malo confictas, quòdque post Philippi Gamalitæ profugium ad Babylonios, qui cum fratre motoriam seditionem exciuerant, sustulissent è medio Charéta. Sanè Chares hic, erat Philippo congener, Iesum eius fratrem, sororis Iusti maritum moderate castigassent. Hæc quum disseruissem sub horam conuiuij, edixi vt diluculascète die Iusti comites liberi è carceris custodia sinerentur quolibet abire. Sub hæc contigit Philippum Ioachimi filium hanc ob causam è Gamalæ forti præsidio aliò pedem conferre. Philippus audiēs Varum ab rege Agrippa gradu esse deiectum procurandæ prouinciæ, iamque illi successorem aduenisse Modium Ecum, virum utique & amicitia & familiari consuetudine iam olim sibi notissimum: ad hunc scribit, significans quæ sibi peculiariter contigissent, simul obsecrās, vt quæ à se essent misæ literæ, eas curaret ad reges transmittendas. Sanè Modius acceptis literis non me-

diocri gaudio exhilaratus est. His enim letis, intellexit saluum esse & incolumem sibi familiariter notum. Ad reges proinde qui circa Berytum versabantur, literas dedit. Rex autē Agrippas vt cognouit primum, rumorem falso dispersum de Philippi defectione (Quaquauersum enim fama permanarat, quia is Iudæorū exercitui ad bellum ductando aduersus Romanos præesset.) equites misit qui Philippum honorificè comitati, in regiam deducerent. Hunc itaque aduenientem prehensa dextra rex & comiter salutat atque complectitur, Romanisque qui aderant ducibus, digito in Philippum porrecto ostentabat, dicens: Quia sanè, Philippus hic est, quo de rumor in vulgus se effuderat, quod à Romanis descivisset. Iubet idē, vt equites accepto Philippo in Gamala præsidium quam ocysime profecti illinc educerent quoscunque haberet domesticè notos: Babylonios rursus in Bataneam reductos de
integro

integro restituerent. Denique imperauit, omni studio vt prouiderent, ne qua à subditis exoriretur seditio. Sanè Philippus, his quoque per epistolam ab rege acceptis mādatis festinabat sedulò exequi, quæ esset iussus facere. Iosephus autem non paucos Iarrinæ vrbis adolescentes audacia & alacritate animi promptissimos, sua exhortatione præmunitos quum in ordinem contraxisset, iariq̃ue immineret procerib⁹ Gamala, persuasum illis tandem est, ab rege ut deficerent, ac resumpris armis sese manu assererent, & vindicarent pristinam libertatem. Et quosdam quidem vi adegerunt ad corripienda arma, alios autē quibus id decretum min⁹ plausibiliter ardebat, peremerunt. Occidunt porrò et Chareta: cumq̃ue eo quendam illius affinium nomine Iesum. Sed & Iusti Tiberiensis sororem interfecerunt, sicuti præmisim⁹. Scribunt dein ad me, obsecrantes mitti robur militum cum eis qui mœnia ciuitatis essent

excitaturi. Visum est utrique postulationi
 annuere. Defecit item ab rege Gaulanitis
 regio adusq; oppidum Solymen porrecta.
 Seleucia verò & Soganni oppida naturæ
 beneficio munitissima, forti substructione
 murorum cinxi. Alia item pleraque per
 superiorem Galilæam oppida in locis ma-
 ximè saxosis sita, per æque ambiui mœnib⁹.
 Horum sunt nomina: Iamnia, Amery-
 tha, Charabe. Ciuitates prætereà Gali-
 lææ æque communiui, Taricheas, Tibe-
 riadem, Sepphorin. Oppida insuper Ar-
 belorum, Spelæum, Bersobe, Selamen, Iota-
 pata, Capharath, Comosogana, Nepa-
 pha, montemque Itabirium. In has ciuita-
 tes atque oppida ingentem frumenti copiã
 conuexi ac seposui, arma insuper ingenti
 studio accuravi in futuros euentus, & ad
 munimen. Ioãni verò Leui filio odium ad-
 uersum me inceserat præ cæteris votiuũ
 iniquiore animo ferenti meam lætiore q̃
 voluisset, fortunam. Is igitur quum modis
 omnibus

Lege
 Thabor.

omnibus animo destinasset me vnum à sua gente semotius amoliri, muros accurat cōstrui suæ patriæ, hoc est Gischalis: Simonē verò fratrē ac Jonathan Sisennæ filiū vnā cum militibus circiter centum in Hierosolyma transmittit ad Simonem Gamalieli filiū eū obsecratos, Reipublicæ Hierosolimitanæ vt psuaderet principatu in Galilæos mihi abrogato, potestas in eosdē omnis plebiscito arrogaretur Ioāni. Erat quidem hic Simon ex ciuitate Hierusalē: genere verò cum primis illustri ac splendido, utpote è Phariseorū secta, qui circa legitimos patriæ ritus creduntur cæteris seuēriore disciplina viuendi antecellere. Hic proinde vir apprimè prudens erat ac sensatus, quiq; collapsas res & afflictas poterat sua vnus prudentia erigere. Ioanni hic deuinctissimus fuerat, & amicitia iugo, & consuetudine viuendi familiariter. Tunc temporis à me diuersus animo abibat ac dissentaneus. Hic igitur in se rece-

μαρτύρ
707.

pro munere patrocinaſſi cauſæ Ioānis ſua-
debat pro virili pontificibus Anano &
Ieſu Gamalæ filio, alijs itē aliquot factio-
nis eiſdem, me ceu germen primum emi-
cans vt exſcinderent, neu cunctarentur
diutiùs aut ſinerent gloriam meam altiùs
radices agere, vt quæ quadantenus adole-
uiſſet, eis futurum emolumento prædicans,
ſi quidē Galilææ caderē principatu ac ſpo-
liarēr. E diuerſo Anani familiares ac do-
meſticos nolebat intereſſe, conſilio eiſmo-
di decidendo: ne ſi ipſe prænouiſſem denſa
vi militum ſtipatus, inopinùs adorirer ci-
uitatem. Hæc quidem Simon decernenda
in medium depromebat. Ananus autem
pontifex cenſebat id negotium operoſius eſ-
ſe, nec facile factu, quòd bona pars ponti-
ficum & eorum qui præeſſent populo, mi-
hi laudē legitimi ac probi ducis ſuo aſtrue-
rēt teſtimonio. Calumnioſam porrò actio-
nem viro intendere aduerſus quem nihil
obiicere queas expoſtulatione dignum, hoc
planè

planè opus improborum est. Simon auditis quæ ab Anano dicerentur, rogauit id omne consilium regi silentio, neu quis eorum, verba eiusmodi euulgaret aut pderet. Dicebat prospexisse se quonã pacto citra negotium ego è Galilæa emoueri possem & ablegari. Accito enim ad se Ioannis fratre, iussit per eum Anani comites profusa munerum largitione oppugnari. Hoc enim pacto (ait) fortè contingeret persuaderi eis, de sententia vt decedant. Tandemque cōfecit Simon, quod animo præsumpserat ac destinarat. Ananus enim & illius complices pecunijs corrupti, assēsi sunt vt principatu Galilææ caderem ac deturbarer, quum alius nemo per ciuitatē præter pauculos istos conscius esset decreti. Denique visum est mitti oportere viros genere quidem spectabiles, eruditione autem nihilo dispares. Erant verò in his duo ad concionandum non inepti, Ionathas & Ananias, vterque secta Phariseus: tertius itidem et ipse

Attende
quàm sic
efficax
dugodonia.

ipse Phariseus , verum è genere sacerdotali, nomine Gozorus. Atqui Simon in eorum pontificum numero, omnium erat maxime iuuenis . Hos iuebant adire Galilaeorum plebem , rogaturos cur tantopere mihi afficerentur ac deamarent. Si autem responderent, quod esse ipse è ciuitate Hierosolymorum: subnecterent se etiamnum quatuor ex eadem prodijisse vrbe . Quod si causam adderent, ob scilicet non vulgarem peritiam legum, subiungerent se quoque neuiquam ignorare legitimos patrie mores ac ritus . Rursus Galilaei si responderent se amare me ob sacerdotij dignitatem , ad hac illi vt adijcerent , ex quaternione legatorum duos insigniri sacerdotij gradu. His instructi consilijs complices Ionatha, myriadas argenti quatuor appendunt ex aerario publico . Ad hac audito, quia Hierosolymam aduenisset Galileus quidam Iesus nomine, acie stipatus sexingentorum militum : hunc s. bin accitum,
auctora-

auctorarunt, illi persoluto trimestri stipendio, ac iusserunt, vt comitati Ionathæ affeclas, eorū iussis gererent morem. Trecentis insuper viris è cuius multitudinem selectis imperarunt, vt singuli quique accepto in alimoniam argento, comitarentur legatos. Persuasus itaque omnibus, & ad profectiōē decorē adornatis, ita vt iam cōplices Ionathæ iter capefferent iuuitantes & ad se prolicientes Ioannis fratrem vnā cum militibus eius centum, acceptis prætereā mandatis à quibus amandabantur legatione functuri, hoc quidem illorum decreto, si quidem me apte sponte ponerem arma, ipsi me viuū in urbem Hierusalem transmitterēt: sin ipse ex aduerso instruerem aciem, posito omni timore me occidione occiderent. Hac vtique erat formula mandati. Scripserant autem & Ioanni, bellum aduersum me vt accuraret: Sepphoritis verò, Gabarenis et Tiberiensib⁹ imperarunt Ioanni vt auxiliare subsidium

emit.

emitterent. Hæc mihi ex patris literis innotuerunt: patri autem arcanum detexerat Iesus Gamala filius, eorum vn^o quæ in concilio decreta essent, conscius, per amicus & domestica consuetudine mihi probè notus. Tanta hac agnita ciuium meorum ingratitudine, ita vt animo exulcerati inuidiæque tragula perculsi, me interfici iussissent, dici non potest, quàm indoluerim animo. Addebat mærori stimulos, quòd pater per literas vehementer me obsecrabat, ad se vt venirem. Magnopere enim dicebat desiderare se priusquàm vitæ istius munere defungeretur, vel semel videre filium. Hæc sanè amicis prodebam. Quòd autem die tertio dicerem me regione eorum relicta in patriam profecturum, vniuersos qui audierant, occupabat mæror, meque lachrymis fusis obtestabantur ne se desererem, perituros alioqui, si quidem contingeret spoliari me meo ducatu. Me verò eorum supplicationi

cationi neutiquam annuente, sed de mea
vnius salute sollicito, exterriti Galilæi ne-
quum illinc emigrassem, in aspernabilem
prædam exponerentur sicarijs: nuntios a-
mandant qui per vniuersam Galilæam
significarent meam de profectione senten-
tiam. Bona Galilæorū pars id vt primum
resciuerunt, vndecunque in vnū sunt coa-
cti cum vxoribus ac liberis, id agētes meo
quidem arbitrato, non tam desiderio mei,
quàm quòd malè sibi timerent à sicarijs.
Sibi enim persuaserant, me apud eos per-
manente, nihil se adituros mali. Venerunt
igitur omnes in campum magnum, cui vo-
cabulum est Asochis, quò loci pro tempo-
re versabar. Succurrit admirari cuiusmo-
di somnium ipse per eam noctem viderim.
In cubile enim quū me recepissē, ob ea quæ ordo Io
sephi.
literarum missilium lectione didicerā mæ-
rore contabescens & animo planè turbu-
lento, visus sum videre quendam adstan-
tem cominus, ac dicentem mihi: Heus tu,
qui

qui sic conficeris angore animi, vide ani-
 mo ut sis tranquillo ac requieto, metus o-
 mnis esto liber. Quæ enim macerant te &
 affligunt calamitates, eadem te reddent
 spectabilem omnibus ac maxime præstan-
 tem. Quin ipse per omnem emerges futuri
 euentus incursum longè fortunatissimus.
 Neque enim hac modo conficies prosper-
 rime: sed & pleraque alia ad latissimum
 prouehes exitum. Ne labora, obsecro te:
 neu esto plus æquo anxius. Fac, memineris
 aduersus Romanos tibi esse confligendum.
 Istiusmodi somnium paulò pressius contem-
 platus, momento expergiscor incredibili
 animi alacritate diffusus ac prægestiens
 desilire in apertam campi planiciem: &
 ecce oculis hisce meis sese offert spectandâ
 omnis illa numerosa multitudo Galilæorû.
 Inter hos sanè se etiâ illò loci stiterant vxor-
 es cum filijs initio statim aduentus mei
 pectus tundentes suum, qui cum exundâti
 lachrymarum profusione obtestabantur
 sup-

ἰστοῦτο
 οἱς.

κατὰ το-
 ῦτα.

supplices se inter medios hostes non deferi, neu per istam abitionem ipsorum regio in hostium veniret apertam cōtumeliam. Hi simul ac perspiciebant nullis me persuaderi deprecationibus, vt vel tandem inuitum me apud se retinerent, adegerunt sequestri iureiurando. Ad hæc populum Hierosolymitanum maledictis nec paucis onerabant, quòd ipsorum regionem non sinerent in tranquilla pace conquiescere. His sanè exauditis, multitudinem quoque contemplatus vultu in humum deiecto mærentē suū inflecti animum ac frangi ad misericordiam, rem me esse facturum arbitrat⁹ magistratu quo fungebar, nihil indignam, si in tantæ multitudinis gratiã non dubitare etiã in conspicuo omnibus posita adire vitæ pericula. Assensus itaq; tãdem sum hac cōditione: E tanto numero selegi quique milia militum, quibus imperavi, vt armis communiti nec parco commeatu secum importato, me adirent: cæteros in suã quæque

que dimisi domum. Et hæc quidem quinque milia ut appulerunt primum, in ordinem conserui, una cum ter mille quos mecum habebam, et equitibus octoginta. Numeroso hoc procinctu militum stipatus, recta contendendi ad Chabolo oppidum Ptolemaidis confine: et illic robur exercitus continenter agglomerans in procinctu ut esset, fingebam mihi bellum esse aduersus Placidum. Et hic quidem aduenit cum duabus cohortibus pedestris exercitus, cumque ala una equitum a Cestio Gallo in hoc missus, ut oppida Galilaorum quæ Ptolemaidis sunt confinia, incendio contraderet. Iamque valum defixerat in prospectu ciuitatis Ptolemensium: ego quoque sexaginta propè stadiis ab oppido secedens castrametor. Qui ipse etiamnum robur mei exercitus subinde præuertebam, quasi mox cum hoste congressurus. At certe præter prælusiones aliquot velitaris pugnae aut iaculationes è sublimi, aliud nihil confeci operis. Placidus

χαβωλό,
quam idē
3. lib. Ant.
tiq. vocat
Chabulā.

cidus enim, ut qui aliqua ex parte nosset,
quantopere adniterer inire conflictū &
cum eo congredi, consternatus animo vi-
res repressit adornatae obsidionis. Verū
ne sic quidem secessit à Ptolemaide. Eodē
temporis articulo quum aduenisset Iona-
thas cum suis collegis, quos dixim⁹ è Hie-
rosolymis missos studio & factione com-
plicum Simonis Ananique pontificis, is
tota animi intentione moliebatur, me ut
antecaperet positis insidijs. Neque enim
aperto Marte audebat me adoriri. Ad
me porrò epistolam scribit sub hac ver-
borum formula: Ionathas, & qui cum eo
sunt missi ab Hierosolymitis, Iosepho
gaudere. Nos quum intellexissemus, refe-
rente senatu Hierosolymorum, Ioannem
Gischalensem plerunq; molitum esse ad-
uersum te insidias, in hoc missi sumus, eū
ut increpemus cum omni verborum acri-
monia, admoneam⁹sq; tibi deinceps mo-
riger ut sit & obsecūdet. Sanè quū opte-
f mus

mus tecum consilium inire de his quæ in commune nobis agenda sunt, obsecramus te, ad nos ocys ut adules cum aliquantibus, non item multis. Neque enim hoc oppidulum satis esse possit excipiendæ tantæ multitudini militũ. Hæc quidem scribebant spe præsumentes alterum afforere duobus: vel quia inermis si venissem ad eos, me detinuissent pro vili mancipio: aut certè si cum frequenti commilitio, iudicassent me pro hoste habendum. Venit item et eques ex his vnus qui prius aliquantò stipendia fecerant Regi, iuuenis alioqui audacul⁹. Is literas adferebat. Erat proinde hora illius noctis iam secunda, quo tempore vnà cum amicis ac primis Galilææ celebrabam conuiuium. Domesticus famulus quum mihi renuntiasset adesse equitem quendam Iudæum, iussi, hominẽ ut accersiret. Introgressus ne vlla quidem dignatus me est salute. Tantum fuit, porrecta manu exhibuit epistolam. Hanc,

inquit, qui ex Hierosolymis recēns adue-
 niunt, miscrunt tibi exhibendam. Scribe
 iā & tu quā ocyssimē. Perpellor enim
 ad eos regredi festinus. Sanē qui accum-
 bebant coēpulones, miraculi ac stuporis lo-
 co habuerūt præfractam hanc militis &
 impudentem audaciam. Ego contrā obse-
 crabam, nobis vt accumberet & vnā cœ-
 nitaret. Quum is abnuisset, epistolā qui-
 dem, vti acceperam, premebam digitis, cō-
 uersus autem ad amicos alijs de reb⁹ te-
 xebam sermonem. Post autem aliquantū
 temporis ex epuli accubitu surgēs, ceteros
 quidem emisi ad suum quēq; cubile, qua-
 tuor tantum mihi familiariter ac dome-
 stica consuetudine amicos sum adhorta-
 tus, nequò abirent. Inueni literarum geru-
 lo iussi apparari vinum. Id dum fit, semo-
 ris arbitris nec vllō inspectante explico e-
 pistolam. Ex eius qualicunq; lectione pla-
 nē intelligens quid epistola illius scribæ
 aduersum me molirentur, resignatā rur-

Attende
 Iosephi
 solertiam
 in explo-
 rādis in-
 genijs.

f ij sus

sus sigillo priore signavi, sic ut videri posset nulli dum lecta, eam quoq; manibus premens praecepi ut drachmae viginti militi dareretur in viaticum. His ille acceptis dixit se habere gratiã. Ego proinde eiusmodi responso facile deprehendens adolescentis ingenium turpi lucro inservire, quodq; tali compendio expugnari maxime & capi posset, adieci. Atqui nobiscum si velles bibere: utique pro cyatho vini drachmam vnã accipies. Ille nihil inuitus paruit pollicenti: speq; illectus accipienda numerosioris pecuniae multo se proluuit vino. Ebriacus tandem ac remulenti⁹, nullius iam arcani continens, adeo ut ne rogatus quidem, nihil non euulgaret, nempe insidias aduersum me adornatas: adiecit tandem, quia & ipsorum decreto essem morti addictus. His planè auditis, rescribo hunc in modum: Iosephus Ionathae & his qui cum eo sunt, gaudere. Quod audierim vos incolumes in Galilaeam venisse ac

*se ac minimè valetudinarios, equidem la-
 tor: eò maximè, quia non incommodè vo-
 bis, sed velut per man⁹ tradere potero eo-
 rum quæ hîc aguntur, accuratam ratio-
 nem, quum ipse destinarem in patriã pro-
 ficisci. In votis enim iampridem id animo
 insederat. Atqui conveniebat ad vos p-
 ficisci me non in Xallo tantum, sed tan- his 5^{is} 1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24° 25° 26° 27° 28° 29° 30° 31° 32° 33° 34° 35° 36° 37° 38° 39° 40° 41° 42° 43° 44° 45° 46° 47° 48° 49° 50° 51° 52° 53° 54° 55° 56° 57° 58° 59° 60° 61° 62° 63° 64° 65° 66° 67° 68° 69° 70° 71° 72° 73° 74° 75° 76° 77° 78° 79° 80° 81° 82° 83° 84° 85° 86° 87° 88° 89° 90° 91° 92° 93° 94° 95° 96° 97° 98° 99° 100°
 tior longius: etiamsi ne iussissetis. quidem.
 Veniam mihi ut condonetis, etiam atque
 etiam rogo, quando id re ipsa præstare nõ
 possum. Hic enim in Chabalo quaquã li-
 cet, obseruo Placidum animo secum ver-
 santem, quonam pacto in Galilæã queat
 ascendere. Lecta igitur epistola hac, ad
 me ipsi maturate gradum. Valete. His à
 me perscriptis ac militi ut perferret, red-
 ditis, visum est cum eo amandare viros tri-
 ginta Galilæorum longè probatissimos his
 instructos monitis, illos quidem salute ut
 impartirent, aliud proinde verbum ne p-
 merent. Edixi præterea, ut vnus aliquis è
 f iij militi-*

*militib⁹ fide dignis cautim obseruaret, ne-
qua familiaris collocutio cum eis texere-
tur, quos ad Ionathæ complices emiseram.
Et illi quidem profecti eò sunt: comites au-
tem Ionathæ simul ac senserunt aberrasse
se à scopo destinatae suae aduersum me mo-
litionis, alteram ad me transcripserunt e-
pistolam sub hoc tenore verborum: Iona-
thas & qui cum eo sunt, Iosepho gaudere.
Mandamus tibi, nullo vt stipatus com-
mitio intra tertium diem venias in Ga-
baroth oppidum ad nos exactius cognitu-
ros te referente quæ designaris crimina
aduersus Ioannem. His ad me scriptis ac
salute dicta Galilæis quos miseram, illinc
facefferunt in Iaphan oppidum planè o-
mnium quæ complectitur Galilæa, longè
maximum, mœnibus munitissimum ac nu-
merosa incolarum multitudine differtum.
Obuiam eis prodiuit vniuersa multitudo
virorum cum vxoribus ac liberis, aduer-
sum quos exerta voce vociferabantur iu-
bentes*

bentes ut egressi neutiquam sibi inuiderēt strenuum ducem. Ionathæ comites vix credibile, quàm eiusmodi obstreperis populi vocibus irritarentur, etiamsi accensam in se iræ flammam non audebant exerere. Neque enim illos censebant responso ullo dignos, quare illinc in alia oppida emigrarunt, nec dissimiles sunt editi ab obujs strepitus vocum clamantium neminem se passuros præfici in sui exercitus ducem præter vnum Iosephum. Re igitur ubique infecta, illinc se Ionathæ comites recipiunt in Sepphorin ciuitatum quæ in Galilæa sunt, multò amplissimam. Porro Sepphoritæ communi decreto quum ad Romanos proni respicerent, illis quidem obuiam venerunt, me autem nullis neque laude neque conuitio attigerunt. A Sepphoritis quum in Asochin descendissent, haud secus ac Iapheni aduersum eos querulis vocibus obstrepebant. Illi contrà non iam ferentes impotentioris iræ aculeum, imperabant qui
f uij se

se comitabantur, militibus, ut arreptis tiggillis lignisue caderent sic obstrepere inclamantes aduersum se. Ioannes proinde tribus militum stipatus milibus, obuius illis venit proximè Gabara. Ego autem qui tæta aliquantò prius epistola intelligerem illos condicto aduersum me congressu manum esse conferturos, illinc à Chabalis promouens gradum vnà cum tribus militum milibus ac relicto in castris amicorum vno qui eatenus mihi fuerat fidei comperitissima, in Iotapata perueni, ut qui cupere haud longius quadraginta stadijs ab eis secedere. In hanc proinde formulam ad istos scribo: Si quidem rata sententia statuistis ad vos ut pergam, quadraginta supra ducetas sunt in Galilæa ciuitates & oppida: harum vnā ipsi deligite, & eo occurram vobis, exceptis modo Gabaris & Gischalis. Hæc enim patria est Ioanni, illa auxiliaris est & amica. His ex me acceptis literis complices Ionatha

nihil

nihil prætereà rescribūt. Coactō enim inter se amicorum concilio & ad id accito Ioanne hi agitabāt consilium, quonam pacto in me cōorirentur. Et quidem Ioanni videbatur scribi oportere ad omnes quæ in Galilæa essent, ciuitates & oppida. Rationem dicto addebat, esse omnino in vnaquaq; ciuitatū vnū videlicet et alterū qui a me diuersi abirent. Illos esse ad se accersendos tanq̃ aduersus hostem congressuros. Decretum prætereà eiusmodi censebat transcriptum mitti debere in Hierosolymitarum ciuitatem, vt certius comper to me Galilæorum sententia iudicatum esse & haberi pro hoste, suo illi calculo sancirent decretū. Dicebat enim Ioannes vel hoc pacto desertum me iri auxiliari ope Galilæorum, quanticunque eatenus fuissent erga me beneuoli, nimirum illis timore correptis, quæ ab Ioanne inter consultandum dicta mirum in modum assessoribus arriserunt. Hæc porrò vniuersa mihi innotuerunt

motuerunt sub horam noctis tertiam. Saccchæus enim eorum qui eiusmodi concilio interfuerant, vnus quum ad me transfigisset & illorum aduersum me molitionē renunciaasset: visum mihi est non iam cunctantiùs extrahendam esse occasionem sic opportunè oblatam. Dignum itaque ducens [occurrere tempestiuius occasioni vltro se afferenti] iubeo Iacobum eorum militum qui me circumsistebant, fidei integritate maximè insignē assumptis secum ducentis militibus explorare & cautiùs obseruare exitus viarum omneis à Gabaris in Galilæam, vtque ad me transmitteret quoscunque comprehēdisset prætereuntes, eos in primis qui cum literis caperentur. Hieremiam insuper & ipsum ex amicis meis vnà cum sexcentis militibus misi in confinium Galilææ, qui summa cum cautione obseruaret vias quæ à Galilæa in Hierosolymitarū ciuitatē dirigunt, præcepto etiam dato, vt iter illac facientes cōpre-

pre-

prehensos cum literis, viros quidem in loco
vinctos iuberet haberi in custodia, literas
autem curaret ad me transmittēdas. Hæc
quum præcepissem eis quos à me aman-
daram, edixi cæteris eos adhortatus vt po-
stera die assumptis armis et apparatu tri-
duanae alimoniae ad me venirent in oppi-
dum Gabaroth. Militibus proinde qui
me circumsistebant, in quatuor acies distri-
butis, eorum quosque probatissimæ fidei di-
gessi in ordinem ad tutelarem corporis mei
custodiam. Centuriones quoque præfeci
militibus, ac iussi sedulo providere, ne quæ
ignotum militem sinerēt suo ordini mistim
se inferere. Altera autem die quum cir-
citer horam quintam propinquans Gaba-
roth, inuenio campum omnem qui ante op-
pidum latè porrigitur, vndique militum
densa multitudine differtum, qui ex omni
Galilæa eò se stiterant in subsidium, sicuti
eis præceperam. Numerosa insuper et a-
lia turba è finitimis oppidis eò concurre-
rat.

rat. Stans autem intermedius eorum, quū
vix cœpissē concionem apud eos habere,
& ecce acclamabant vniuersi me suum
esse benefactorem, suæ regionis tutelarem
patronum vocabant. Illis quidem ego me
habere gratiam professus, decretum alio-
qui proponebam tale, aduersus neminem
obeundam pugnam, neu ea loca pergerent
diuexare rapinis: sed per campum castra
vt metarentur parabili viatico contenti.
In votis enim dicebam mihi esse eiusmodi
turbas suppressere citra vllius cædem. Ipso
autem die contigit eos qui ab Ionatha cum
epistolis mittebantur, incidere in eorū ma-
nus quos explorandis viatoribus præsti-
tueram. Et quidem viri in custodias loco-
rum coniecti sunt, vti iussi erant custodes:
litteras autem quum legissē nulla non fui
parte blasphemijs scatentes, & confictis
aduersum me mendacijs differtas, caui ex
me ne quis rescisceret. Tantum fuit, desti-
nabam animo aduersum eos profligare, &
impresio-

*impressionem facere. Audito aduētū meo, comites Ionathæ collectis in locum suis omnib⁹ affeclis, quib⁹ se permiscuerūt et Ioānis sectatores, in vnum agglomerati se receperunt in domum Iesu. Ea enim domus ^{hæc} sua amplitudine tam erat multorum capax, vt arce quauis nihilo videretur sua mole inferior. In eius igitur loco semotiore & arcano velut per insidias posita militū cohorte, occlusisq^{ue} foribus reliquis præter ianuam vnā quam me ingressurum sperabant ad se de via venientem, ac salute dicta in amplexus ruiturum: milites insuper hisce mandatis onerant, vt quum aduenissem, ceteris prohibitis solum me sine-
rent ingredi. Hoc enim pacto arbitrabantur nullo negotio & ipso statim aditu me reddituros sibi obnoxium & veluti mancipem. Atqui istorum spē non inscitè frustrat⁹ elusi. Ego enim qui præsensissem eorum aduersum me adornatas insidias, eò vt perueni è via, hospitatus è regione eorū
videri*

videri illis cupiebam re ipsa obdormiscere. Suspicati igitur Ionathæ comites me reuera interquiescere graui sopore depressum, prono descensu mox vt in planiciem campestrem prouolarunt, tentabant ū magna verborum contentione ac suadendi studio meos à me milites auocare, quasi qui socorditer supraque modum supinè munia obirem mei ducatus, quæ res in diuersum ac sperarant, abiit illis. Nam eis vixdum cōspectis clamor exauditur à Galilæorū castris, testis planè nihil indignus beneuolentia qua erga me suum ducem toti flagrant: dequerebantur contrà ac voces edebāt increpatorias in Ionathæ comites, quippe qui eatenus desedissent, nec quicquam adūssent periculorum: tantum id præstissent, quia Rempublicam Galilæorū sursum deorsum permiscuissent. Deniq; adhortabantur, vt è Galilæa facerent, seque quique reciperent domum. Neq; enim passuros se traduci in eam sententiam, vt
me

me abrogato alter substitueretur in ducē. His mihi renuntiatis, nihil cunctatus in aream campi prodiij eorū intermedius. Sane gradu volucris eò descendebam prægestiens audire quid Ionathæ dicerent comites. Vix in apricum theatrum prodieram, & ecce faustæ omnium acclamations plaususque cum laudibus personabant confidentium se gratiam meo habere ducatu. His proinde auditis Ionathæ comites veriti ne Galilæis aduersum se prosilientibus ullū adirent mortis discrimen gratiæ causa quam mihi se debere prædicabant, destinabant animo se illinc præpete cursu præripere. Quum autem intellexissent se non posse alio quoquā faceßere, quòd iussissem nequò abirent: illi prono vultu & terram versus deiecto sic hærebant, vt diceret emotione mentis perculsos. Edicto in omnem promulgato multitudinem, vt huiusmodi acclamationum strepitu deinceps abstineret, fidissimos quosque militum obseruan-

seruandis itineribus praefeci, acri ut studio
aduigilarent, ne nobis imprudentibus ino-
pinam impressionem promoueret Ioannes.
Admonitis proinde Galilaeis ad sumenda
rursus arma ut se compararent, ne quid
turbarum conciretur in castris si quis for-
tè cooriretur repentinus hostium assultus,
omnium primum Ionathæ militibus memo-
riam refricabam epistola, cuius tenore scri-
psissent quemadmodum à Reipublica Hie-
rosolymitana cœtu missi essent dirimendæ
controuersæ contentioni inter me et Ioan-
nem, quo pacto iidem me obsecrassent, ad
se ut venirem. His ordine enarratis, ipsâ
quoque epistolam in medium protendi illis
spectandam, ne quid eorum quæ obijciebã,
inficiari possent, literis palam coarguen-
tibus eos & reuincantibus. Ionathæ insup-
dicebam: Vos cum collegis, si ab Ioanne in-
ius vocor, vitam ut meam vobis represen-
tem, duobus quibuscumlibet aut certè tribus in
medium productis testibus qui honesti sint

Et inculpati: liquet quia prius necesse
vobis fuit inquirere in eorū vitā, me interī
libero Et exempto ab intentatis crimini-
bus. Ut igitur noueritis quā legitimè p-
functus sim officio strenui principis p Ga-
lilæam, tres quidem haudquaquam suffi-
cere reor, qui, quā probè vixerim, suo cō-
probenz elogio, quare hos ecce omnes offero
vobis. Ab his sciscitemini, quā hacten⁹
tenuerim viuendi formulam. Num cum
omni honestate, sanctimonia atque autho-
ritate hic sim conuersatus. Eoq; vos, ô Ga-
lilæi, adiuro, nequid eorum quæ vera sunt,
regatis silentio, imò omni cum libertate ip-
si dicite in horum tanquam iudicium con-
spectu, si quid min⁹ ritè peractum à me
sit. Hæc vixdum pronunciarā, Et ecce
voces in commune ab omnib⁹ redditæ sunt,
qui me suum vocarent benefactorem, suæ
regionis celebrarent seruatorem, qui rata
legitimaque censerent suo testimonio quæ
à me essent peracta: denique nihilo secius

ut pergerem, facere adhortabatur. Omnes
rursus iureiurando confirmabant suas v-
xores nullius contumeliae aut probri notam
per me incurrisse, nemini unquam praebu-
isse me occasionem legitimam tristitiae aut
maeroris. Hoc mihi ab omnibus reddito e-
logio, epistolas duas à socijs Ionathae mis-
sas quas à me constituti exploratores in-
terceptas ad me miserant, alterouersum ac
vicissim legebam audientibus Galilaeis: p-
quam plenas blasphemijs, pudendis insup
Et aduersum me confectis mendacijs, cen-
est illud, quia aduersum subditos tyran-
nide potius vterer, q̃ ea quae ducatum hūc
deceret clemētia ac lenitate: pleraq; insup
alia inscripta erant, illis nihil omittentib⁹
quae impudentissimus quisque mentiendi
artifex queat comminisci. Dicebam autē
apud multitudinē me eiusmodi literas ac-
cepisse ab earū gerulis, qui nihil inuiti eas
mihideditissent. Non enim volebā aduer-
sarios resciscere, quae circa custodias via-
rum

rum gererentur, ne timore correpti sibi imposterum temperarent à scribendis literis. His auditis multitudo animis exasperata gestiebat incursionem facere in Jonathan & eos qui illi aderant comites, quasi illos discerpturi. id quod fecissent Galilaei, nisi eos quidem ipse sedassem, & iræ imposuissem modum. Socijs porro Ionathæ dicebam me eorum indulgere veniam quæ eatenus aduersum me gessissent, si modò resipiscerent, & profecti in patriam, his à quibus erant missi, dicerent quæ comperissent vera, quo nimirum pacto concreditā mihi Rempublicam administrarim. His dictis dimittebam eos, etiamsi non me clā esset eorum quæ pollicebantur, nihil esse facturos. Rursus multitudo aduersum illos ira atrociorē flagrabat & redaccēdebatur, meque obsecrabant, permittere de istis qui tam indigna moliti esset, meritas exigi pœnas. In omnes omnino formas me vertebam, quò eis persuaderem, illorum vt mi-

g. ii sere-

fererentur. Probè enim noueram seditionē omnem perniciosam esse, & communi utilitati exitialem. Atqui quum nullis iam verbis ira exasperata multitudinis flecti posset, quippe qui infensis animis prouolabant omnes ad domum in qua hospitabantur socij Ionathæ: ego qui viderem eò promotam iram, & ad expetendam ultionē, populi alacritatem, vt nullis iam coërceri posset verbis, saltu equo inscensio iussi, me vt omnes sequerentur adusque Soganen oppidum ab Arabia disparatum stadijs viginti. Hoc strategemate sum vsus, occasione se mihi offerente, vt ne videri possem prior conciuisse bellum intestinum, nempe aduersus contribules. Factus dein propior Soganeis, stiti illic multitudinem apud eam concionaturus: & admonitione non intempestiua vsus, docebam non conuenisse illis, vt se sinerent sic pronos ferri in præcipitiū iræ, præsertim tanta cum animi acrimonia, nec sumendam de hoste eiusmodi ultionem,

tionē, cui deinceps nulla possit sperari meli-
dela. Iubeo per hac centum ē multitudinem
deligi, qui ad iustam & virilem staturā
adoleuissent, essentque inter primi nominis
viros, seque adornarent tanquā mox p-
fecturi Hierusalem: & ut apud populū
dicturi dequererentur aduersum eos qui
regionem suam sollicitarent ad seditionē,
imō iam perpulissent. Addebā his: Quod
si eos contigerit vestris sermonibus flecti
ad misericordiam, adhortemini cætum po-
puli præterea ad me ut scribāt suo decreto
iubentes, ut in ditione perseuerem toti⁹ Ga-
lilææ pro potestate agens, comites autē Io-
nathæ illinc ut excedant. Datīs hisce man-
datīs, illisq; citra vllam cunctationem in-
structis, tertio post habitam concionem die
missionem militum feci, vnā cum eis amā-
datīs armatorum militū quingētis viris.
Scripsi autem & his quos in Samaria ha-
bebam fœdere amicitiae mihi iunctissimos,
sua ut prouidentia his quos mittebam ci-

ΕΠΙΣΤΗ
ΚΑΤΑΛΥ-
ΣΙΣ.

extra vitæ discrimen tuta foret profectio.
Prius enim aliquantò Samaria in ditionē
venerat Romanorum. Et quidem necesse
erat prorsus illac iter transmittere eos qui
profectionis suæ compendia quærerent. Sic
enim triduo liceat conficere iter è Galilæa
in regionem Hierosolymorum. Emisi præ-
terea cum eis qui eiusmodi legationem ob-
irent, aliquot ad fines vsque Galilææ quos
præfeceram explorandis vijs, ut ne quis
adversariorum internasse posset et condisc-
cere quos emiseram. Hæc quum peregissē,
nonnihil moræ contraxi in Iaphis. Comites
autem Ionathæ quum intelligerent aber-
rasse se à scopo prætentæ adversum me cō-
spirationis, Ioannem quidem siuerunt abi-
re Gischala: ipsi autem in Tiberiensem ci-
uitatem se receperunt, sperantes captam
eam sub manus suas submissuros. Iesus e-
nim illorum tunc temporis primarius scri-
pserat literas quibus pollicebatur persua-
surum se populo, ut venientes exciperet, et

in

in eorum partes transfiret vltroneus. Illi quidem inescati hac spe atque inuitari eò abierunt. Hac sane literis ad me datis renūciauit Silas, quem, ceu dixi, dereliqueram procuratorem Tiberiadis. Is impensè rogabat, festinus vt iter arriperem. Ego proinde illius votis obsecutus, dū aduenio præpete cursu, in periculum exitialis lati sum deuolutus, tali ex causa. Ionathæ comites Tiberiade hospitati, quum plerisque Tiberiensium persuassissent à me vt deficeret: & hi quidem non obscuri erant, sed ciuitatis optimates, qui audito meo ad se aduentu, ob ea quæ admiserāt, malè sibi metuentes venerunt ad me, suoque complexu me prædicabant beatum, qui sic me gererem circa prouidentia administrationemve Galilææ. Dicebant magnopere collectari se & applaudere mihi tanto honore affecto. Suum enim decus atque ornamentum fatebantur meam esse gloriam, perinde atque honor doctorum & in ciues cor-

riuatur. Amicitiam insuper erga ipsos meam, quam Ioannis iustiores esse iactabant. Studio præterea sibi esse, ut festinato concederet domum, se alioqui ad extremum perseveraturos donec sub manus meas mitterent Ioannem. Sua hac verba confirmabant multiplici iureiurando quæ apud nos sunt omnium maxime formidabilia, plurimumque vel audientibus terroris incutiunt, quibus iuramentis non commodare fidem, censebam esse nefarium. eoque obtestabantur alio in loco mihi deligerem hospitium, quod in crastinũ ei⁹ diei sabbatum incideret. Dicebant enim non oportere militum strepitu interturbari Tiberiensium ciuitatem. Ego sanè nulli⁹ mali suspicax illinc contendi Taricheas, relictis alioqui in ciuitate, qui partium mearum satagerent, ac sciscitarentur si quid diceretur aduersum nos. Per omnem viam quæ à Taricheis Tiberiadem rectà contendit, curam hanc delegaui permultis qui

ea

*ea mihi per mutuas operas significarēt quæ
contingeret audire per eos quos ad id obe-
undum muneris reliqueram in ciuitate. Po-
stera igitur luce cætus ciuium omnis cogi-
tur ad orationem. Amplissima domus est
& numerosa plebis capax. Ingressus autē
Ionathas, palam quidem minimè audebat
de defectione habere verbum: ait tamē ne-
cessarium ciuitati esse ducem qui me esset
præstantior. Iesus verò ciuitatis primari⁹,
citra vllam dissimulationem palamque o-
mnibus adiecit: Præstiterit, ô ciues, obse-
cundare nos viris quatuor quàm vni, qui
& generis splendore sunt illustres, nec re-
rum solerti peritia inglorij: quibus verbis
subindicabat collegas Ionathæ. Iustus in
mediam plebem vt prodijt, commendabat
quæ Iesus dixisset, quo dicto nōnullos è ple-
be in suam pellexit sententiam, multitudi-
ni tamē adeo nō arridebāt dicta eiusmodi,
vt res abitura omninò fuerit in seditionē,
ni sexta hora superueniens dissoluisset cæ-
rum,*

tum, in quā quidem hora solenne est nobis ac legitimū sumere prandium sabbatis. Sicque Ionathæ comites in crastinum sabbati extracto concilio, re infecta abierunt. His proinde mihi acutum renūciatis, decreui ut sub matutinam horam appellerer ciuitati Tiberiensium, maturare gradum: et ecce circa eam horam illō adueni à Taricheis. Deprehendo autem populum aliquantō prius ad orationem collectū. Quāobrem ille cœtus in vnum esset conflatus, qui erant adunati ne norant quidem. Complices autem Ionathæ præter omnem suam spem, præsentem me conspiciati dici vix potest, quanta intemperie animorum agitantur. At interim secum comminiscuntur quam mihi redderent rationem illius coacti conuentus, nempe hanc: quia Romani equites visi essent in consinio ciuitatis, stadiis nimirum triginta abiuncti secus eum locum qui Homonea dicitur. Et quidem hæc quum respondissent, quibus me clāpetebant

ὁμόροια,
concordia.

petebant per dolū detorta interpretatione,
 Ionathæ socij adhortabantur ne parui du-
 cerem terram eorum exponi prædæ per ho-
 stium incurſionem. Dicebant autem hæc
 ea mentis destinatione, vt prætextu urgē-
 tis ac festinatò ferendi auxiliij quum à ci-
 uitate semotiùs ablegassent me, ipsi interi-
 eam sua molitione mihi infestam redderēt
 et hostiliter aduersam. Ego proinde tam-
 etsi essem probè conscius veteratoriae illorū
 aduersum me cōmentationis, parui tamen.
 Hanc ego gloriā minimè censuerim ascri-
 bi debere Tiberiensibus, quippe qui impru-
 dentes futuri euentus in tempore non pro-
 spexerint suæ vrbi tuendæ. Exiui igitur, et
 ad locum vt perueni quum inquisitione de
 hostibus habita, ne vestigium quidem ullū
 hostilis excursionis deprehēdere, haud cū-
 ctanter viam priorem remetiens reuertor
 Tiberiadem, & ecce in vnum confluisse
 omne concilium inuenio, turbamque vulgi
 promiscuam, simul & complices Ionathæ
 aduer-

ὁ προνο-
 μνος, le-
 γο, προ-
 νομνος.

*aduersum me opposcentes non contemne-
dam criminum obiectionem, tanquam is
sim qui nihil quidem haberem pensi leui⁹
eis reddere bellum impendens, vitam au-
tem inter delicias ipse traducerem potius,
Inter hæc pferunt in primis epistolas qua-
tuor, hoc schemate excogitato, quasi eæ
scriptæ ab his essent qui diuersarentur in
confinio Galilææ ad eos, deprecâtib⁹ qui-
dem illos ad se vt venirent suppetias latu-
ri, quando robur Romanorum equitum pa-
riter ac peditum nunciaretur in tertium
diem affuturum, ac proinde expositum tri-
prædæ ipsorū regionē, eoq; precarētur ma-
turi⁹ vt occurrerēt periculo: ne desiderē,
neu per socordiam aut contemptim trans-
mitterēt. Tiberienses his auditis illos rati
vera dicere, aduersum me clamores edē-
bant, dicentes non iam mihi desiderandum
esse in ocio, sed ad opem ferendam suæ gēti
finitimis abeundum. Ego qui intelligerem
quò pertenderet eiusmodi excogitatum ar-
tificiū,*

rificium, quidve molirentur Ionathæ complices, ad hæc respondi, me quidem propensiore studio esse pariturum, pollicitus etiam citra cunctationem ullam profecturum ad bellum. Caterum, quando literæ significabant Romanos è locis quatuor arma promouisse aduersus Galilæam, eamque oppugnare, consilium id erat meum, ut robore totius exercitus in acies quinque dispartito, unicuique earum præficerent collegas Ionathæ & eius socios. Decere enim viros confirmabam qui strenui sint ac probi, non consulere modo, sed & opere ipso cæteris præire ad ferendam opem, si qua postulet urgeatve necessitas. Ego enim præterquam uni non possem præesse dux. Vix credibile quàm placuerit multitudini meum hoc consilium. Sanè hoc dicto urgebant eos egredi ad bellum: illi contra dissentaneis sententiis sese collidebant confusius, quod quæ præcogitarant, explere opere minus possent, me vno vniuersis eorum machinis reluctante.

Horum

Horum proinde vnus quidam Ananias nomine, vir planè malignus ac malorū artifex, suadebat vt in crastinum ab vniuerso populo ieiunium Deo offerretur, eadēq; hora iussit eundem in locum conuenire sed inermes, palàm facturos, quia quanticūq; auxiliari ope Dei perfruuntur, tales censent omne armorum genus inutile. Hæc illi dicebantur, non studio tuendæ pietatis, potius vt Ionathæ complices me, meosq; inermes abriperent. Iamque ob ingruentem necessitatem ibam huic consilio gestum morē, ne viderer id aspernatus documentū quod vel vmbra prætexeret pietatis. Postquàm igitur nos recepimus domum, Ionathæ comites scribunt Ioanni, adhortantes eum, vt sub crastinum diluculum ad se cū aliquā multis militibus veniret, si id tamen commodè posset. Ita enim fore, vt nullo negotio in eius manus deuoluerer: suamq; omnem operam pollicebātur, qua fieret vt compos abiret voti. Accepta ille epistola se comparabat

parabat ad ea quæ iubebatur. Ego autem postera die ex eis q̄ tutelari corporis præerant custodiæ, duos vt virili fortitudine exploratissimos, ita & integritate fidei maximè constantes iubeo sicis sub vestium integumento reconditis accingi, meque quoquò irem, & comitarentur et viam præmunirent, vt si qua fieret aduersum me impressio ab inimicis, ipsi nos vlceremur. Thoracem præterea ipse accepi, & gladio succinxi me sic vt nulli essent p̄spicua: denique ad orationis locum veni. Eos autē qui me comitabantur omnes excludi loci aditu præcepit Iesus ciuitatis primarius, eam enim ob rem institerat foribus: me autem solum cum aliquot ex amicis ingredi siuit. Iamque nobis ritus legitimos exoluētibz, & ad orationes conuersis proximè adstans Iesus, sciscitabatur ex me de tota supellectile quæ ex incendio aulae regalis seruata fuerat, deque argento infecto nec signato, et apud quem essent deposita.

Hæc

Hæc eò dicebat, ut tempus extraheret tã-
 tisper dum aduenisset Ioannes. Respondi
 nihil non omnium deposuisse me apud Ca-
 pellã decemq; optimates Tiberiensiu. Ex il-
 lis tu percunctare, num metiar. Illis apud
 se esse deposita omnia asseuerantibus, Iesus
 subiecit: Illi aurei viginti infecti quidẽ nec
 signati quos distracto quodam diuersorio
 accepisti, in quem abiere vsum? Et hos re-
 spondi dedisse me legatis quos amandastis
 Hierosolymam, in viaticũ. Ad hæc sub-
 iiciunt complices Ionathæ, non rectẽ à me
 factum, qui ex ære publico dederim lega-
 tis mercedem. Ob hæc adsistentis populi
 multitudo promotæ ad iram est & exaspe-
 rata, quippe quæ vel tandem dilucidẽ pspi-
 ceret illorum erga me malignitatem. Ego
 proinde qui intelligerem mox ciendam &
 redaccendendam seditionem, cupiens po-
 pulum aduersus sic malitiosos tantò irri-
 tare acrius, subtexui: Quin si censeris mi-
 nus rectẽ à me factum qui legatis vestris
 dederim

Attende
 improbã
 maligni-
 tatem

dederim mercedem è communi arario: vel
nūc demum desinite mihi facessere istius-
modi molestias, neu acrius obiurgemini.
Ipse enim rependam aureos viginti. Hoc
dicto Ionathæ socij conticuerunt quidem,
at populus tātō acrioribus iræ aculeis ad-
uersus illos exstimulabatur, quòd illi iniu-
stam adeò & sic euidentem nullique non
manifestariam exponerent suā aduersum
me malignitatem. Iesus autem quum vi-
deret rem q̄ sperasset, in diuersum abiisse:
populum quidem iussit secedere, eos autem
qui sui essent consilij complices, pressius vo-
luit secum retinere. Addebat enim nullā
fieri posse de rebus eiusmodi quæstionem i-
doneam inter sic obstrepere tumultuantes.
Inclamante autem populo se neutiquā a-
pud eos relicturum esse me solitarium, ac-
cessit vnus aliquis è comitibus Iesu clam
nunciās Ioannem cum armatis propinquū
fieri. Audito mox nuncio eiusmodi, colle-
gæ Ionathæ non iam sibi temperabāt. Cre-
h dederim

viderint contigisse id providentia numinis
clementer prospicientis meæ vnius salutis.
Nisi enim machinæ eiusmodi talem essent
sortitæ exitum, prorsus interceptū me Iō-
nes ab a mortis contradiidisset. Ait tū Io-
nathas. Ab hac quæstione aureorum vi-
ginti vel nunc vobis temperate, o Tiberiē-
ses. Neque enim iustum censeo Iosephum
addici neci ob tantillam pecunie summā,
sed q̃ improbando omnibus ambitu hanc
ce tyrannidem occupavit, principatūq̃
obtinet in Galileos omnes quos sermonis
sui lenocinio inescavit atq; demulxit. Hec
illo dicente, qui eum circumstitebant simul
dicto manib⁹ in me coniectis pro virili ad-
nitebantur ut occisione occiderent. Qui
porro a me stabant, ut viderunt tanti istī
moliminis aduersum me indignitatem, ex-
eris gladijs si quam mihi intulissent vim,
interminabantur se illos referituros. Quin
et circumstans populus sibi congerens la-
pides, iamque ad eorum eiaculationem in

Jonathan prægestiens & alacer, eripuit
 me nequa mihi vis asferretur ab hostibus.
 Quum viæ aliquantū processissem iamq;
 forem occursum Ioanni circumstipato cō-
 militio haud aspernabili, decessi de via vi-
 tabundus quidem, & illius timore nō me-
 diocri correptus: per quendam verò angī-
 portum ē vestigio me ad mare proripiens
 ex imminente periculo sum servatus &
 nauigio exceptus, eoq; incunctanter in scē-
 so traieci Taricheas vitato præter omnīū
 spem tanto discrimine. Simul atque eo per-
 ueni, acciri ad me iubeo primates gentis to-
 tius Galilææ, quibus coram positus edissero
 modum quonam præter equitatē inīti me-
 cum fæderis essem proditus per complices
 Ionathæ & Tiberienses, remq; ut erat
 circa Tiberienses, indico, utq; tantum nō
 atrociter peremptus illorum malignitate.
 Audita hac facti indignitate, Galilæorū
 multitudo peracri ira aduersus perfidos
 exasperata, efflictim rogabant, ut ne iam

τὸ πον, le-
 γε τὸ πον

extraherem tempus inferendi sic perfidis belli, sed permetterem vt aduersus Ioannē & collegas Ionathæ profecti, ipsos ad vnū è medio hominū conspectu auferrent. Istorum alioqui propensam alacritatem cohibebam ego, quantalibet ira infensi aduersus illos perstreperent ac ringerentur. Hor tabar eos, mecum vt durarent: tantisper dum rescisceremus, quid renunciarent legari quos amandasset in Hierosolymitarum ciuitatem. Pro illorum enim sententia dicebam quæ iusta viderentur, cuncta fieri debere eis. His dictis, in meā venere sententiam. Sanè Ioannes quum planè intelligeret, quæ fuerat per insidias aduersum me præmolitus, inefficacem sortiri exitum, nihil cunctatus repetiuit Gischala. Post non multos item dies quàm aduenissemus, rursus amandauimus alios qui & renunciarunt populum Hierosolymitanum peracri ira extimulatum aduersus familiares Anani & Simonis filij Gamalie-

malielis quòd in scia communitate Reipublicæ Hierosolymitanæ missi esset, qui suamolitione procurarent, ut ducatu exciderent Galilææ. Quin & his addebant legari, quod populus eò usque in iram præceps ferebatur, ut eorum ædes propemodum traderit incendio. Adferebant insuper literas, quarum tenore Hierosolymitarum proceres sanciebant, mihi que asserebant Galilææ principatum precibus multis uniuerso obsecrante populo. Ionathæ præterea complicibus edicebant, in suam quique domum quam ocysimè se ut reciperent. Lectis igitur hisce epistolis, in Arbela oppidum concessi, quò loci coacta Synodo Galilæorum, inter ea comitia legatis iussi ut enarraret quanta iræ acrimonia, quanto ve odio populus Hierosolymitanus sit auersus collegas Ionathæ auditis flagitijs quæ designassent aduersum me. Rursus, ut exponerent quemadmodum illi suis in commune suffragijs ratam mihi fecissent præse-

Eturam regionis ipsorum, quæ itè scrip-
sissent Ionathæ socijs edicentes illos ocys-
simè egredi Galilaam, ad quos ipse è vestigio
curam transmittendam epistolam, dato
prius gerulo epistolæ istiusmodi mandato,
ut quanta posset maxima sedulitate, ex-
ploraret quid essent facturi. Illi igitur ac-
cepta epistola, non leuibus intemperijs a-
gitati, Ioannem ad se accersunt, eosq; Ti-
beriensem qui à sanctiore essent concilio,
neque non procures Gabarorum. Coacto
igitur eiusmodi concilio rem omnem uti ha-
bebat, proponunt in medium, hortantes eos
ut collatis sententijs disquirerent quid sibi
faciendum foret. Tiberiensibus videbatur
rationi magis consentaneum, ut semel su-
sceptam Reipublicæ administrationē mor-
dicus tuerentur. Censebant enim non oportere
ciuitatem semel illis permissam in tā-
to deferere periculo, præsertim quum in eos
præfecturam non iam ipse essem receptu-
rus. Quod me tum auersarentur, planè co-
rigit

igitur ex illorum mendaciis imposturis, qui
 commenti essent me, illis pœnas intermina-
 tum. Ioannes non ob hæc modo erat gratio-
 sus: sed quòd consuleret, ut ex eis duo ad
 populum Hierosolymitanum pergeret pa-
 lam me traducturi & iniusturi notam so-
 cordiæ, quasi qui Rempublicam Galilææ
 minùs rectè administrarem. Et quidem di-
 cebat eos nullo negotio persuasuros, tum ob
 dignitatem & authoritatem, tum quòd
 vulgus omne varium & mutabile semper
 sit. Ioannes igitur quum visus esset senten-
 tiam intulisse longè optimam, còmunì de-
 creto placuit mitti duos quidem adituros
 Hierosolymitas, Jonathan & Araniã,
 relictis interim Tiberiade duobus collegis
 alijs. E suis autem militibus ad corporum
 tutelam selegerunt armatos centum. At
 Tiberienses mœnia quidem præcogitavãt
 tutiora reddere & ea communire, incolis
 interim iussis resumere arma. Et ab Ioan-
 nè quidem accersierunt ad se non paucos

ἑντεπὼς,
 lego ἑν-
 τεπὼλως
 sive ἑνσε-
 ῶς.

milites sibi auxilio futuros, si quando eis opus foret aduersum me. Tum enim Ioannes Gischalis erat. Comites igitur Ionathæ quum è Tiberiade soluissent, simul atque venerunt in Darabitta oppidum in extremis finibus Galilææ situm in campo magno, circa mediam noctem in manus incidunt custodum meorum, qui iussos arma ponere astrinxerunt vinculis in loci custodia, sicuti præceperam eis. Hoc ipsum significauit mihi per literas Leuis cui ei⁹ custodia obeunda munus concediderã. Biduo autem post exacto, dissimulans me nihil rescivisse eorũ quæ gesta essent, & misso ad Tiberienses nuncio, consulebã vt positis armis sinerent homines abire in suam quemq; domũ. Opinabantur autẽ illi iã puenisse Hierusalẽ Ionathæ comites, quare responsis me onerarunt plenis blasphemias. His ego nihil cõsternat⁹ mecũ cæpi cogitare quonam genere strategematis illorum præfractam superbiam eliderẽ. Nam aduersus

uersus ciues bellum redaccendere, parum
 rebar esse pium. Cupiens tamen à ciuitate
 Tiberiensium illos profligata vitæ milites
 auellere, delectis decem milibus q̃ præ-
 stantissimorum militum, eos digessi in tres
 acies. Et quidem eos iussi in penetralibus
 domorum omnibus clàm ac veluti positis
 insidijs expectare temporis articulũ, Mil-
 le porrò in alterum introduxi oppidũ per- ἐν Ἀλώματι
 æquè, montanum quidem, sed à Tiberia-
 de disitum stadijs quatuor. proposito illis
 edicto, vt è monte confestim descenderent
 signo accepto. Sub hac. mox egressus oppi-
 dum, in præuiso mihi ac destinato loco fi-
 gebam castra. Tiberienses autem illi
 me conspecto, continentem aduersum nos
 excursionem ciebāt, nimisquàm multa ma- κατὰ κράτος
τομῶν.
 ledicentia nos incessentes. Tanta quippe
 eos occupabat desipientia, vt lectica mili-
 tari decorè constrata & in nostro omniũ
 prospectu posita, eam circunstantes lugu-
 bres & querulas voces ederent, ludicrum
 quid

quid puerile praeferebant & risu excipie-
 dum. Ego autem perspecta istorum demen-
 tia, animo q̄ suauissime afficiebar: quumq̄
 cordi insedisset antecapere Simonē ex in-
 fidijs & cum ipso Iozarum, misso ad eos
 nuncio obsecrabam ad nos ut venirent a-
 liquanto à ciuitate semotius, assumptis se-
 cum amicis & aliquam multis qui essent
 tuendis corporibus idonei. Statuisse enim
 me dicebam, ut quum ad eos descēdissem,
^{ex dicitur} fœdere inter nos inito illis pricipatu cedere
 Galilae. Atqui Simon per imprudentiā
 & spe inescatus promissi compendij, &
 proinde è via rectitudinis abductus, nihil
 cunctatus ad me venit: Iozarius autem su-
 spicatus infidias, moram texens hærebat
 fixius. Sanè quum ascendisset Simon cum
 amicis qui eum obseruarent, obuium multa
 cum comitate et prehensa dextra sum di-
 gnat⁹ osculo, professus me illi habere haud
 vulgarem gratiam qui ad nos ascenderit,
 quo cum non ita diu ambulans innuebam
 velle

velle me ei seorsim quiddam dicere ac semotis arbitris. Post ubi ab amicis eum semotius abduxi, illum inferens medium tradidi amicis meis, in oppidum ut abriperet. Militibus autem iussis descendere, comparabam me ut cum eis oppugnarem Tiberiadem. Pugna autem illa depugnata utrinque est tanta virium contentione, ut parum absuerit, quin victoria sint potiti Tiberienses. Milites enim mei iam quaesierant fugae praesidia. Rem ut erat, videns et adhortatus eos qui me pressius comitabatur, victores prius Tiberienses in ciuitatem usque persecutus sum. Rursus altero exercitus mei robore a parte maris immisso urbi, iussi ut quam omnium adium primam occupassent, traderent incendio, quo facto Tiberienses rati ciuitatem suam omni ex parte in manus meas venisse, territi a se arma abijciunt, cumque vxoribus ac liberis supplices obtestabantur, ut illorum misertus parcerem ciuitati. Ego autem illorum sup-
plici

plici deprecatione præmolitus animo, ab omni prorsus violenta impressione cohibebam milites. Cumque nos vespera occupasset, vnâ cum militibus reuersus ab vrbis obsidione nonnihil curæ indulsi corpori reficiundo. Accito autem ad conuiuium Simone pro his quæ gesta essent, mærentē consolabar. Pollicebar insuper me dato liberali commeatu, publica etiam fide esse illū emissurum honorificè Hierusalem. Postera verò die armatorum milibus decem stipatus veni Tiberiadem, et optimatibus totius populi ad stadium vnum accitis, iussi euulgare eorum nomina qui fuissent defectionis istius authores. Quumque indicassent viros, vinctos quidem illos emisi in Iotapatam ciuitatem: complices autem Ionathæ et Anania vinculis solutos datoque commeatu vnâ cum Simone et Ioazaro ac militibus quingentis qui eos circumspectim obseruarent, remisi Hierusalem. Tiberienses rursus quū me adissent vt eis
igno-

ignoscerem, obsecrabant pro his quæ in me designarant, polliciti se in posterum emendaturos quæ perperam admisissent, & erga me futuros fide constantiores. Supplicabant rursus, ipse vt iuberem quæ per militum rapinam extorta superessent, & salua restitui his qui perdiderant. His ego annuës iubebam, vt quicquid extorsissent per rapinam, in mediam campi proferrèt aream. Militibus aliquandiu edicto malè morigeris, vnum aliquem conspicatus eorū qui me circumsistebant, stola solito splendidiore indutum, id vnde haberet, rogabam. Is quum respondisset, Ex rapina ciuitatis: iussi, vt plagis vapularet. Ceteris præterea omnibus interminatus sum inflicturnum esse me pœnam tantò atrociores, ni quæcunque per rapinam extorsissent, in apertam afferrent campi planiciem. Multis itaque in vnum aggestis, quod quisque Tiberiensium suum esse agnouisset, incolu-me reddidi. Iam verò mihi ad hunc narrationis

ἰαγῶν
aduersus
Iustū hi-
storicum

ἰουδαίου

rationis locum prouesto dicendum occur-
rit aduersus ipsum etiam Iustum qui hi-
sce de rebus commentationem quandam
scripto prodidit, aduersus alios item ali-
quot, qui historiam quidem hanc scribere
se profitentur, veritatem verò historiae con-
temptim transmittunt, & per inimicitias
aut certè ad aucupandam gratiam quā-
libet, minutula nihil verentur vel præteri-
re indicta vel confictis mendacis inuol-
uere. Hi enim simile quiddam admittere
mihi videntur istis qui de commercijs siue
contractibus commentitias literas compo-
nunt. Nam quia nullam verentur sibi ir-
rogari pœnam confictæ narrationis, veri-
tatem contemnunt historiae. Iustus igitur
commentarios qui de hisce rebus sunt, hoc
quoque bellum conscribere aggressus, quò
videri posset solerti fuisse ingenio & tole-
ranti laborum, aduersum me falso permul-
ta commentus est. Quidni id fecisset? Ne
de patria quidem sua vera vt diceret sibi
permisit.

permisit. Id vnde liquet? Quòd tandem eò
 perpellor vt respondeam tot oppressus falso
 confectis mendacijs, quæ hætenus suppres-
 seram, commemorabo. Nec est quòd quis
 miretur, cur in hodiernum vsque diem ho-
 rum explicationem extraxerim. Ei enim q
 perscribit historiam, necessarium prorsus
 vt certò compertam veritatem enarret. Li-
 cet interim coarguere profligatam ac per-
 ditam malignitatem quorundam impro-
 borum, id modò fiat citra omnem amaru-
 lentiam, non item vt gratiam tibi cõcilies,
 quòd in illos distrinxeris calamus, magis
 verò vt ad modestiam & moderatam mo-
 rum temperiem eosdem reuoces. Quo igitur
 pacto id te speras facturum? nimirum
 vt cum eo ceu præsenti loquar. Iuste histo-
 ricorum eloquentissime (hanc enim vnã
 vni tibi insolentiùs arrogas nomenclaturã.)
 tui ausis tandem & me ex Galileos scri-
 bere patriæ tuæ authores fuisse conueniendæ
 seditioni aduersum Romanos ac Regem?

Veritas
 prima lex
 historiae.

Prius

Præius enim quam communibus Hierosolymitarum suffragiis sciscerer Dux Galilææ, tu cuiq; ad vñ Tiberienses, non ad arma modo sicut a Vltorino perolastis, sed et ciuitates decem que in Syria sunt, oppugnabaris. Tu quippe eundem urbium vicos incendiis tradidisti. Quin cum ille famulus in excoecidit acie. Absit, solus hæc tibi obijciam. Eadem enim & in commentarijs scripta leguntur Imperatoris Vespasiani, præta quemadmodum aduersum te, Vespasianum Protemaide agentem querulis vocibus interpellabant illarum decem ciuitatum incolæ te vnum deposcentes, ceu tanti mali authorem, ad luendam pœnam, quam vtiq; sustinuisses vti iusserat Vespasianus, ni rex Agrippas accepta potestate te interimendi, fatigatus tandē crebris precibus suæ sororis Berenices te non occidit quidem, sed astrictum loris diu iussit in carceris ergastulo seruari. Planè hæc quæ tibi fuerunt velut viuendi tyrociniū

ac primaria institutio, nihil obscure declarant cuiusmodi fuerit vitæ exitus. Quod enim à Romanorum ditione te authore patria defecerit, paulò post luculentis explicabo argumentis. Et quidem tui vnius causa aduersus reliquos Tiberienses dicere velim nonnihil ac representare lectoris historias, quia neque Romanorum, neque Regis amantes aliquando fuistis maxima licet ciuitatum quæ in Galilæa sunt, Sepphoris & Tiberias quæ tibi patria est, ô Iuste. Iam quidem Sepphoris quum in mediterraneo sita Galilææ, circumque se habens oppida non pauca, leui ex causa poterat, siquidem voluisset, aduersus Romanos nonnihil audere. Atqui ea quum probè nosset suæ immanendum esse erga dominos fidei, etiam me nihil addubitauit abarcere suæ ingressu ciuitatis. Nec his contenta cavit edicto, nequis ciuium stipendia mereret Iudæorū nomine. Quo igitur pacto quum sic indigna aduersum nos admitteret, publica fide

Ex collatione arguit Tiberienſium perfidiam

i poterat

poterat esse tuta? Sed & illi adhortati ciuitatem vt communirem, quid proinde cōsequutum? spem meam omnem eluserunt. Nam à Cestio Gallo qui legionibus Romanorum ad tutelā Syriae constitutis praesidebat, impetratam militum custodiā ultronei ad miserunt, me contempto, qui tam haud contemnendas vires obtinebā, et āq; omnibus terrori. Circumfessis in gyro item his qui in amplissima ciuitate Hierusalē concludebantur, temploque Iudaorum omnium cōmuni periclitante ne in manus deuolueretur hostium, isti ne tantillum quidē auxiliaris subsidij miserunt, q̄ videri nolent arma sumpsisse aduersus Romanos. E diuerso Tiberias quæ tua est patria, ò Iuste, in Genesaretide lacu posita, ab Hippo quidem triginta stadijs dissita, à Gadaris autem sexaginta, à Scythypoli verò viginti supra centum quæ paret imperio, quum ne vna quidē adiaceat ciuitas quæ sit Iudaicæ ditioris, si voluisset erga Romanos

De sta-
gno Ga-
lilæe le-
ge AEge-
sippū lib.
3. cap. 26.

manos fidem tueri suam, vtrique poterat
 nullo suo negotio. Etenim siue ciuitatē ip-
 sam siue vulgus promiscuum spectes, ar-
 morum exuberabatis copia. Temerè igitur
 tu astruis me tum fuisse seditionis authorē.

Pro ἡτῆς et
 ὅτι, lego
 ἡτῆς & ἡτῆς

Eorum autem quæ post consecuta sunt, au-
 thor quis ô Iuste? Neque enim nescis me in
 Romanorum ditionem esse retractum an-
 te obsidionem Hierosolymæ ciuitatis, Io-
 tapatīs à fundamento excisis, quo tempore
 pleraq; alia oppida numerosusq; populus
 Galilæorum per eam pugnam concidēre.
 Sanè tum conueniebat, vt excusso à vobis
 timore omni mei vnus, armisq; abiectis
 iretis tum laturi suppetias quum Regi, tū
 Romanis, quando non voluntarij quidem
 sed adacti necessitate ad bellum aduersus
 eos procurristis. Vos enim obstinatis ani-
 mis tātisper estis præstolari Vespasianum,
 dum adueniret ipse ciuitatis vestræ mœnia
 oppugnaturus omni suo cum potentatu.

Tunc enim primū timore perculsi arma
 i ἡ posui-

posuistis, fuissetq; vestra illa ciuitas excisa à fundamentis, ni Vespasian^o rege interpellante & vestram excusante desipientiam, indulisset veniã. Itaque non author ego censendus, vos potiùs qui nihil non hostile ac bellicũ cogitastis nisi fortè non iam meministis quòd quum vestram aduersum me contumaciam toties tulissem tolerantissimè, neminem per hæc morte multauì.

[Quàm vos diuersi abiistis à mea clementia?] Enimuerò quo tempore obsidebar in Iotapatìs ab Romanorum exercitu, mota inter vos velitari digladiatione, non q; vllò tangeremini beneuolentiæ affectu erga regem & Romanos, veriùs mutua excitì seditione (quæ vestra fuit omnibus improbanda malignitas) octogintaquinque supra centum ciuium occisione occidistis.

Quid porrò est? Nonne iam vallo hostili circumfessa Hierusalem, milia duo Tiberiensiũ questionì torturæ ve exposita sunt, quorum hi quidem morte conciderunt, alijs

verò

verò deprehensi è vestigio facti sunt extor-
res inq; captiuitatem abrepti? Sed fors an-
ausis inficiari comperiri posse te perduel-
lionatus, siue in patriam hostili fuisse ani-
mo, quod tum profugeris ad regem. Et hoc
sanè fateor fecisse te timore percussus, ne
pœnas mihi dares merito tuo dignas. Ego-
ne improbus ideo haberi debeam, quia tu
quidem obucis? Rex autem ipse Agrip-
pas, qui tibi animam tuam indulserat cle-
menter decreto Vespasiani morti addicto,
quiq; te tot gratuitis cumularat opib⁹, qua
demum causa bis te loris astringit? Cur to-
ties illius præcepto miser tu transfuga co-
actus es vertere solum? Quod item atroci
morte cui semel eras addictus, non peristi,
salutem hanc tuam debes Berenica eius
sorori, cuius crebra obtestatione fractus vi-
tâ tibi indulgit. Nec id præstitit modo post
tot piacula abs te designata, sed & dele-
gata tibi ea functione, illi vt esses ab episto-
lis, quâ nescio quid te deprehendisset in eo

munere versantem dolo malo interuertisse te, auersatus è suo conspectu summouit. Verũ de his ne iusto exactius videar voluisse coarguere te, mihi iam tẽpero. Subit alioqui mirari me tuam impudentem arrogantiam, qui ausus sis dicere te vnum cæteris omnibus qui hasce res ad posteritatis memoriã in literas transmiserunt, melius tradidisse, qui ne ea quidẽ certò rescieris quæ tum gesta per Galilæam sunt. Beryti enim eras tunc apud regẽ. At ne cõmeministi quidem eorum quæcunq; Romani in Iotapatarũ obsidione vel sunt passi, vel certè aduersum nos designarunt, nostram alioqui subsequutus historiã. Neque insuper condiscere poteras tu quæcunq; mea vnus obsessi industria confecta sint. Quĩ enim, cæsis in eo conflictu omnibus, quorum fidei relatu potuisses ea pro comperto habere? Dixeris forsã conscripsisse te exactius quæcunque aduersus Hierosolymitas gesserint Romani. Quo id pacto fieri posset?

posset? Neque enim ei bello interfuiſti, ac ne legiſti quidem Caſaris commentaria. Vtriuſque veritatem colligere liceat argumento hoc & certè maximo, quòd ex diametro pugnantia cum commentarijs ipſius Caſaris ſcripſiſti. Quid? ſi confidebas cæteris ad vnũ historicis conſcripſiſſe te melius, quin tu viuentibus Veſpaſiano et Tito Imperatoribus quorum opera ac ſtudio bellum eſt confectum, ſuperſtite etiamnum rege Agrippa, & ex eius genere viris omnibus qui in Græcanica iſta eruditione plurimum promouerant, iſtam tuam hiftoriam non afferebas in medium? Habebas vtrique eam ante annos hoſce viginti ſcriptam. Ita enim ab eruditis auferre potuiſſes haud mediocris diligentiae elogiũ. Nũc verò quando illi quidem morte intercepti à nobis abierunt, ac proinde ratus te non poſſe coargui falſi, ita demum inſoleſcis. Etiam ſi ad eum modum tibi loquar, haud ramen eſt quòd meis vnus ſcriptis

abs te malè metuam, quando ea ipsis consecrari imperatoribus qui rerum gestarū propè omnium oculati fuerant testes. Probè enim mihi ipsi sum conscius, quòd obseruarim traditionem veritatis, cuius gratia quum initio scribendi sperassem perfruiturum me esse testimonio eruditorum, nihil dum aberravi à scopo. Et alijs quidem aliquam multis mox vt scripta est, legendam tradidi historiam, quorum nonnulli interfuerunt ei bello, in quibus & rex Agrippas numerandus venit, quidam item alij illi congeneres. Et quidè ipse Imperator Titus hanc vnam rerum quas præclare gesserat, commentationem cupidè adeò voluit hominibus tradi, vt libros ipsos sua manu consignatos euulgari iusserit, & in publicum legentium vsum prodi. Rex item Agrippas duas & sexaginta scripsit epistolas quibus tradita per me veritati suū addit elogium: è quibus sanè duas visum est subtexere, quo tibi vni, si quidem voles, liceat

ceat per eas nosse, cuiusmodi scripta sint mea.

Rex Agrippas Iosepho charissimo
gaudere.

Maxima cum animi voluptate percurrere librum. Mihi visus es in eo exarando operam posuisse multò exactiorem ceteris qui eadem de re conscripserunt. Facito, ad me mittantur et reliqui. Vale charissime.

Rex Agrippas Iosepho charissimo,
Salutem.

Eorum lectione quæ scripsisti, vidéris sic nos totos edoctus abusque primis meæ vitæ rudimentis, ut iam nullum sit præciū operæ factur⁹, qui te docere volet. Ceterum, quādo permulta ignorantur: si mecum congregare, ea familiari traditione tibi prodam.

Absoluta igitur, suisque omnibus constante numeris historia quod veritate nitatur, à me stetit Agrippas citra absentationem ullam. Neque enim viro conveniebat cuiquam assentari. Neque rursus cavillo

nullo aut dissimulatione me eludens, quod tu vnus opponis. Aberat enim is ab improba eiusmodi scribendi consuetudine lōgius, sed veritatē cōscriptæ historiæ suo astruebat elogio, quemadmodum & plerique omnes qui in eius incidūt lectionem. Et hæc quidem, quod in se contineant vtilem & tuendæ aduersus Iustum causæ meæ necessariam commendationem, hætenus dicta sunt. Composita igitur Republica Tiberiadis, & ad officium moderationemque per me reuocata, coactō insuper amicorum concilio & considere iussō proponebam in mediū vt decernerent quid mi foret faciendum aduersus Ioannem. Sanè in commune Galilæis omnibus visum tunc est, vt cū armatis omnibus coarirer aduersus illum, deq; eo ceu seditionis totius auctore pœnas sumerem. Ego huic decreto nō acquiescebā, quod constituißem initio mei ducatus quicquid vsquam conciretur barbarum, supprimerem citra vllius cadem homi-

hominis: quamobrem probabam admodū
utile fore, si omni cum diligentia internos
se possem nomina asseclariū Ioannis. His
itaq; expletis & agnitis, illis quinam ho-
minum essent, iussi per cōpita decreti mei
tabulā affigi, cuius tenore fidem ac dexte-
ram offerebam Ioannis complicibus, si mo-
dò vellent recipere se ad meliorem vitæ fru-
gem. Ut autem maturo cum cōsilio delige-
rent quæ sibi essent profutura, consultandi
tempus extraxi in vigesimum diē. Inter mi-
nabar per hæc nisi se armis exuerent, me
& eorum domicilia traditurum igni, &
facultates publicaturum. His illi auditis
nō mediocri timore perculsi Ioannem qui-
dem relinquunt, excussis autē à se armis
ad me venerunt numero quatuor milia ho-
minum: Ioāni verò circiter mille & quin-
genti cohæserunt ex ciuibus partim, par-
tim è Tyriorum metropoli externi quidā
milites. Hunc in modū Ioannes meo vnius
strategemate elusus, deinceps in patria
præ-

prætrepidus se continebat. Secundū id tempus Sepphoritæ præsentia animorum freti ad arma prouolant, nitentes munitissimo mœnium suorum ambitu, quodq; perspicerent me à diuersa parte stare. Mittunt interim ad Cestium Gallum (erat is tum Syria præses) hisce illum obsecrantes, ad se ocius ut veniret in suam fidem ciuitatem accepturus, aut certè mitteret qui ciuitati essent præsidio. Gallus quidem venturum eò se esse pollicitus est: quo alioqui tempore speraretur affuturus, nō expressit. Re ut erat, audita, assumptis mecum militibus & in Sepphoritas facta impressione, toto exercitus robore ciuitatem eorum cepi. Galilæi verò occasione arrepta, ratiq; sibi adesse vindicandi sui in illos odiū opportunitatem, (Erga enim eā ciuitatem infensum gerebant atque hostilem animum) acri cū impetu aduersus eos prouolarunt tanquā eos cum aduenis ad vnum excisuri ac daturi pessum. Præpropere igitur cursu ingressi

gressi ciuitatem, desertas habitatoribus ædesquum offendissent, incendio tradidere. Earū enim incolæ iuxta ac inquilini prætrepidi in summam vrbis arcem glomeratim profugerant. Nostri inter hæc diripiebant quæque obuia: nec vllum imponebant modum isti miserae depopulationi aduersus sibi contribules. Ego qui hæc perspicere fieri, dici non potest, quanto contraherer animi angore: ac proinde edicebam, ab eiusmodi rapinis sibi vt temperarent, suggerēs neutiquam fas nobis talia admittere aduersus congeneres nostros. Illi quum neque obsecrantem me exaudirent, neque morem gererent imperanti, (vincebat enim omnimodam admonitionem odij aduersus illos præconcepti magnitudo) iubeo amicorum me circumfistentium fidissimos quosq; hos dissipare sermones, quia Romanorum militum vis ingens altera vrbis parte aduersum nos ingressa esset. Hæc eò faciebam, vt isthoc rumore ad prædantium aures perlato,

lato, possem Galilaeorum ad prædam & incendia alacres impetus cohibere, ac proinde eam Sepphoritarum ciuitatem sanctam rectam tueri. Denique meum hoc strategema felici exitu cecidit. Audito enim eiusmodi nuncio sibiipsis timuerunt, ac rapinis in loco relictis præcipites se commiserunt fugæ, tum maxime quum me suum ducem eadem facere perspicerent. Quò enim fides disperso rumori haberetur solidior, fingebam me affici ad diuulgationem fama nihilo secius atque milites. Sepphoritæ verò præter omnem suam spem hoc meo artifice commento seruati sunt incolumes. Tiberias proinde parum absuit, quin per incursionem Galilaeorum patuerit rapina. Hæc illi incidit causa: Qui eorū sanctiori concilio præsidebant, scribunt Regi obsecrantes ad se ut veniret ciuitatem in suam ditionem accepturus. Pollicitus rex est venturum se per epistolas respondens, quas ad Tiberienses perferendas dat vnicuique cubiculo.

biculariorum Crispo quidē nomine, genere autem Iudæo. Gerulum hunc literarū Galilæi qui nouerant, comprehensum adducunt ad me. Rem vt audiuit multitudo omnis, in iram peracrē extimulata, ad arma se conuertit. Postridie eius diei ad me permulti vndecunq; collectiij venerūt in Asochin ciuitatem quò tum loci versabar. Voces obstreperæ edebantur magno cū euulatu subinde appellantes Tiberiadem Galilææ proditricem ac perduellem, nempe peramicam Regi. Rogabant proinde enixius se vt sinerem à fundamentis eam prorsus demoliri & æquare solo. Erant isti Tiberiensibus peræquè infensi ac fuerāt Sephoritis. Quid agerem in tanto vocum strepitu? veluti in salebra hærebā consiliij inops. Nō occurrebat ratio vlla idonea eximende Tiberiadi iræ Galilæorum aduersus Tiberienses conceptæ. Neq; enim inficiari poteram ipsos scripsisse regi eum ad se inuitantes. Exemplaria enim literarum
quas

quas Rex suo ad eos nomine trāscriberebat,
 coarguebant veritatem. Anxius igitur a-
 nimo hæc mecum repetens demum respon-
 di: Equidem non me clām est Tiberienses
 in patriam fuisse iniurios, ut qui comperti
 sunt perduellionatus: civitatem rursus non
 est cur vos prohibeā diripere. Atq. haud-
 • quaquam citra cognitionem sententiā ve-
 rudicum tentanda res hæc venit, quum tā-
 ti sit momenti. Neque enim soli Tiberien-
 ses nostram prodidere libertatem. Sunt &
 alij permulti qui in Galilæa censebantur
 esse exploratissimæ fidei. Quare præstole-
 mini (obsecro) tantisper dum exactius edi-
 dicero, qui istiusmodi prodicionis authores
 fuerint. Omnes tum qui comperti fuerint
 criminis, sub manus mittam vestras: &
 quoscunque eorum educam singulatim, po-
 teritis * His à me dictis persuasa multitu-
 do est, & sedato iræ perstreptentis tumul-
 tu in sua quique disceserunt: eum autē qui
 missus ab rege erat, inssi esse in vinculis.

* Hic sup-
 plendum
 reor ut
 τῶν αὐτῶν.

Post

Post non ita multos dies, simulata quapiã
necessitate earũ quæ me cõtingerẽt, quæ ve
vrgeret mitti peregre ad quendam regia-
ditionis, accitum ad me clam omnib⁹ Cri-
spum, iussi vt militem se custodiẽtem ines-
caret vino meraciore, et eo iam ebrio trans-
fugeret ad regẽ. Iam verò Tiberias secũ-
do periclitabatur excidi et pessum ire, sed
et hoc quod illi ocys impendebat periculũ
vt vitaret, militari solertia prouidi. Illo itẽ
tempore Iustus Pisti filius me clam transfu-
gio ad regem se recepit. Istius transfugij
causam explicabo: Accepto ab Iudæis prẽ-
cipatu belli aduersus Romanos admini-
strandi, Tiberienses quidem hac de re fa-
cti certiores constituerãt & regi parere et
à Romanorum imperio neutiquam descis-
cere, è diuerso Iustus vt qui esset nouandæ
Reipublicæ cupientissim⁹, vt ad arma pro-
uolarent, suadebat quod hac via speraret
se promotum iri in principem Galilæorum
ac suæ patriæ. Ne sic tamen eorum quæ

spe præsumpserat, est quicq̃ indept⁹. Etenim Galilæi quod infensus odissent Tiberienses ob ea quib⁹ authore Iusto miserè affecti fuerant ante belli initium, neutiq̃ ferebant aquis animis eū sibi præferri in ducē. Quin & ego cui⁹ fidei cōcreditus erat is Galilæa principat⁹ cōmunibus suffragiis populi Hierosolymitam, in tantā subinde descendi animi indignationē, vt parū abfuerim ab occidendo Iusto, vt qui nō essem ferendis quib⁹ ille identidē me diuexabat, molestus. Ille igitur à me sibi malè metuens ac verit⁹, ne indignatio aduersum se cōcepta infelicē semel sortiretur exitū, ad regē misit rat⁹ se apud illū & melius & tuc⁹ habitaturū. Sepphoritæ insup vitato præter omnem suā spem primo. periculo miserunt qui rogarent Cestiū Gallum ad se venire maturi⁹ vt in suā fidem ciuitatem acciperet, aut certe vim militū mitteret q̃ cohortes aduersum se hostiū assult⁹ posset elidere. Tādē persuaserunt, vt mitteret equitum

quitum peditumq; robur frequens ac densum: quod quum aduenisset, noctu intromiserunt. Regione autem per hunc Romanum exercitum circuncirca regionem misere afflicta ac diuexata, assumptis ego militibus qui me tum circunstabant, veni in Garisimen. quò loci iacto vallo procul à ciuitate ciuitate Sepphoritarum nempe stadiis viginti disparatus, noctu ad eam quum peruenissem, muros oppugnabam, applicitisq; scalis ac densa militum vi iussa inscendere et irruptione facta, plurima vrbis parte sum potitus. Post non ita diu per locorum ignorantiam adaecti illinc digressi sumus, captis è Romanorum peditibus duodecim, equitibus item duobus cū aliquot Sepphoritis. Vnus & is sol⁹ nobis intercudit. Initā demum nobis pugna per campi planiciē aduersus equites diutius inter tot pericula strenuē ac fortiter versati cessim⁹ inferiores. Romanis enim me circūuenientib⁹, milites mei prætrepidi ac proinde terga ver-

acced-
olum.

lz ij ten-

tentes fugæ præsidia quæsierunt. In eo conflictu cadit vnus eorum quib⁹ corporis mei custodia credita erat nomine Iust⁹, q^{ui} apud Regem, eum aliquando ordinem fuerat sortit⁹. Hoc eodem tempore ab rege venit vis frequens equitum peditumq^{ue}, quib⁹ ductâdis præerat Syllas qui & vnus erat. custodî regij corporis. Hic igitur à Iuliade disiunctus stadijs quinque castrametatur, et præficit custodiam militarem explorandis exitibus viarum, cùm ei quæ in Cana oppidum, tum illi quæ in præsidium Gamala rectâ ducit, quo commeatus importâdi ad locorum incolas per Galilæos commoditatem omnem intercluderet. His primùm auditis, nihil cunctatus eò destinaui armatorum duo milia, quibus in ducem præfeci Hieremiam. Sanè hi vallo iactò. à Iuliade disiti stadio vno secus Iordanem fluuium præter velitares aliquot conflictus & pugnae irritamenta nihil memorabile gesserunt, donec ipse ad eos me contuli assum-

pris

ptis tribus milib⁹ militum. Postero die mei ad eos aduentus in prærupta quadam valle collocatis insidijs haud ita procul à castris illorum prouocabã regis stipendiarios ad pugnam, admonitis his qui mecum militibus, tãtis per terga vt obuerteret, quoad è vallo elicerent hostes & aduersum se festino cursu vidissent prodire. Id quod cõtingit. Syllas enim quũ simulasset prius per ignauiam ac rei militaris imperitiã fugere nostros, primus omnium tãdem est ad persequendum nos ausus progredi, vt impigro erat & alacri animo: qui autem à tergo delitescabant ex insidijs prodeuntesprehendunt hominem, quod factũ cæteros omnes exterruit, & ad peracrem tumultũ permistos exciuit. Ego fælici hac ac tempestiua vsus tergiuersatione, omni cum exercitu promouì è vestigio gradum, occursum stipendiarijs regis, quos & in fugam verti. Quæ per illum diem ipse gessi, lætissimũ ac fælicem prorsus exitũ fuerat sortitura,

lꝛ iij si non

si non leuus aliquis demon tenorem inter-
polasset dextimi istius ac perpetui cursus.
Equus enim cui insidens eā confeci pugna,
simul vt abiit præceps in cænulētum ac pa-
lustrem locum, allisit me solo. Sec^o igitur ca-
uū manus impacta articulis collisione dela-
tus sum in oppidum cui nomen Kephar-
nomen. His auditis ac proinde metu præ-
trepidi milites mei ne quid cōtingeret adi-
re me acerbius, ab hostium quidem persecu-
tione destiterunt, circa verò Emeliā se rece-
perunt angore animorum contracti. Ac-
cersitis igitur ad me medicis, illo die quum
ex eo vulnere reualuissē, eodē in loco hāsi
fixius ardore correptus febrili, proq; medi-
corum sententia sum noctu tralatus Tari-
cheas. Syllas autem & qui cum ipso erāt
ipso erant milites, auditis quæ mihi accidis-
sent, animos collegerūt. Cumq; nossēt quia
excubiæ circa custodiam castrorum supi-
nè ac oscitanter transmitterentur: cohorte
equitum in insidiarum loco iussa sedere p
noctem

καφερω-
 μιν λαγο-
 μιν.

noctem trans Iordanis fluvium, diluculascente die nos proritabant ad pugnam. Hoc quidem audito, nostri quum ad campum usque essent progressi: ecce equites illi in apertum prosilientes, ex insidijs eos in fugam vertere iniecta non mediocri animorum consternatione, per quam factum est, ut sex e nostris interciderint. Atqui eam sibi oblatam victoriam non sunt usque ad latum finem persecuti. Simul enim atque audierunt armatos e Taricheis aliquam multos adnasse portui Iuliadis, hoc perterriti nuncio illic secesserunt. Non ita multo post tempore Vespasianus applicuit Tyro, comitante rege Agrippa. Porro Tyrium incessere ceperunt regem maledictis, hostem vocantes Tyriorum iuxta ac Romanorum. Philippum enim regis exercitus ducem confirmabant prodidisse regiam, Romaniq; exercitus qui Hierosolymis erat, robur uniuersum idq; regis iussu. His auditis Vespasianus per acri oburgatione castigauit Tyrios, qui virum ac

regem Romanis peramicum nihil esset ver-
 riri aspergere apertis contumeliis: regem a-
 lioqui admonuit, mitteret Romam Philip-
 pum eorum quæ facta fuerant, repositurū
 rationem. Philippus proinde Romam mis-
 sus, non sustinuit prodire in Neronis cōspe-
 ctum. Eum enim quū deprehēdisset in ex-
 tremis agentē ob turbelas in quas Respub.
 incidisset perq; bellum intestinū: nihil cū-
 ctatus se ad regem recepit. Verū enim-
 uerò Vespasianus quum aduenisset Ptole-
 maidem, optimates decē ciuitatum Syriae
 obstreperis clamoribus interpellabant eum
 aduersus Iustum Tiberiensem q̄ eorū vicos
 cōcremasset. Tradidit igitur eū regi Ve-
 spasianus torturis subiiciendū p̄ regni tri-
 butarios. Rex autem ipsum astringi iussit
 loris, celatur⁹ clamq; Vespasiano de Iusto
 peracturus quemadmodum ipse superius
 declarauit. Sepphoritæ verò quum honori-
 ficè occurrissent Vespasiano, salute eidem
 dicta, adsciscunt sibi militum numerosam

vim

ἐν τοῖς
 ὁμοῖς
 οὐτα.

vim ducemq; Placidum: quos quidē cum
 ea militari manu ascēdētes ipse vestigia-
 rum affectabar vsq; dum in Galilæā ad-
 ueniret Vespasian^o, quo de aduentu, cuius
 modi fuerit ingress^o eius, quove pacto cir-
 ca Taricheas oppidum mecum conflixerit
 primū, utque illinc promouerint bellum
 in Iotapata, quæ item ipse designarim per
 eam obsidionem, quo tandem modo in ho-
 stium manus simul atque veni, adstrictus
 sum vinculis, & solutus, item quæcunque
 rursus toto Iudaici belli tempore ipse per-
 feci, deniq; Hierosolymitarū obsidionē sū
 exequutus accuratiores opera in libris qui
 inscribuntur, De bello Iudaico, & ea pro-
 didi scriptis. Seriae rei nec vacātis operæ fu-
 turum arbitror, si perscriptis per me monu-
 mentis eorum quacūq; sunt gesta tempore
 belli Iudaici, ea quoq; adscribā quæ dein-
 cept mihi nunc vsq; peracta sunt. Quum
 igitur Iotapatarum obsidio hunc esset sor-
 titi finem, inq; manus venissem Romano-
 rum, omni cum cautione sum iussus asser-
 uari,

Idem scri-
 bit ca. x.
 tertii lib.
 de bello
 Iudaico.

uari, etiam si multis sæpe argumētis me haberet Vespasian⁹ magno in honore. Continuo enim illi⁹ præceptione in uxorem duxi virginē quandā ex eis quæ captæ sunt sec⁹ Casariā & in captiuitatem abductæ, loci indigenam. Verum nō diu apud me hæsit. Nam soluto me et cū Vespasiano vnā pfecto Alexandriā, et ipsam libertati pristina restitutā iussi quō velleret, abire. Vxorem secundū hāc, duxi alterā apud Alexandriā. Illinc quoq; vnā cū Tito miss⁹ ad Hierosolymorū obsidionē nō semel sum periclitat⁹ de vita, Iudeis studio nec mediocri habentib⁹ me vnū ceu mancipē vt sub suas mitteret man⁹, expetēdæ de me vltionis causa. Nā quoties cōtingeret victos ab Romanis discedere, mea vni⁹ pditione hoc se censebāt multari malo. Quin et præsen- te imperatore voces obstreperæ et assidua exaudiebātur ad pœnā deposcētū me tāq̃ perduellē aut patriæ proditorē. Titus verò Caesar vt quē nihil latēret eorū qui per id bellū cōtingere casus fortuiti, militū aduer-
sum

sum me acriores impetus eludebat silentio.
His adde, q̄ & prius aliquantò q̄ à fun-
damētis excidēda foret Hierosolymitarū
cuius, ipse Tit⁹ Caesar subinde suadebat,
vt quicquid censerē lōgē optimū ex demo-
litione patriæ mox solo adequādæ, id acci-
perem. Se enim asseuerabat nihil inuitē im-
pertiri. Ego autē qui excisa collapsæve pa-
tria, inter ea quæ accepta meæ vnius cōso-
lationi profutura sperarē seruari posse, ni-
hil ducere antiqui⁹ libertate corporū vnā
cū sacris codicib⁹, hoc vtrunq; accepi libe-
raliter indulgēte Tiro. Post enim aliquātū
tēporis depoposci fratris vitā cū amicis quī
quagita donari mihi, huic ipse petitioni lu-
bēs assens⁹ est. Sed et potestate ab eodē ac-
cepta profect⁹ ad templū, vbi introclusa e-
rat numerosa et p̄miscua multitudo capti-
uorū, mulierū ac puerorū, quoscunq; inter
hos agnoui ex amicitia aut necessitudine
mihi deuinctos ab impēdente illis nece ser-
uari numero circiter centū nonaginta, il-
lisq; impetravi abeūdi potestatē, nullo in-
terim

En fāguis
Christi,
exquiri-
tur.

terim depenso redēptionis precio, eis dē insu-
per ꝑ Cæsaris indulgētiā fortuna priore ꝑ-
missa. Misus praterea sum iubente Tito
Cæsare cū Ceraalio ac mille equitib⁹ in op-
pidū quoddā cui nomē Techue, cōtempla-
tur⁹, nū is loc⁹ esset excipiēdo vallo accōmo-
dus: illinc deniq; ad Cæsarē me recipiēs, et
cōspecta multitudine captiuorū miserē cru-
cib⁹ suffixorum in quib⁹ tres agnoui mihi
prius familiari cōsuetudine deuinctos, in-
dolui animo, quūq; accidissē Titi pedibus,
ꝑfusis lachrymis īgemiscēs, rē vt erat, re-
ferebā. Ille mox iussit depositos accuratissi-
mis officijs perfrui et refoueri. Horū quidē
duo dū medicamētis delininiuntur, in fata
cōcessere: tertius autē pristina est vitæ re-
stitutus. Fine tandē imposito tot per Iudæā
promotis intemperijs, Titus quū facile con-
ūceret agros qui mei fuerant iuris in cōfi-
nio Hierusalē, mihi deinceps nulli fore v-
sui, ꝑ Romanorum custodia illic habitura
esset sedē, prædiū mihi ꝑuidit aliud in cā-
po. E' Iudæa ꝑinde solutur⁹ Romā, statuit
se-

*secū vnāvt nauigarē. Romā vbi appulim⁹,
vespasian⁹ multis me p̄secut⁹ est p̄uidētiae
suae officijs. In eis enim adib⁹ quas possede-
rat priusq̄ summo p̄cipatu inaugurare-
tur, & liberale hospitium impertiuit, & o-
mni cū honore me in ciuē Romanū asciuit,
attributa mihi annua p̄sitatione liberalis
pecuniae in stipendium. Idē dū in viuis fuit,
semper me habuit honori, nullo vnq̄ omisso
erga me officio cumulatissimae suae beni-
gnitatis, quae illi⁹ prop̄sa humanitas quo-
rundā inuidiā nō semel protrusit me in a-
pertū vitae discrimen. Iudaeus enim quidā
Ionathas nomine per motoriā seditionē in
Cyrene quū bis mille indigenas sollicitas-
set, deniq; & persuasisset ad defectionē à
Romano imperio, illis quidē author fuit vt
interciderint, ipse verò iubente loci praeside
adstrict⁹ loris & ad Imperatorē missus di-
cebat misisse me et arma et pecunias. Ne
sic quidē q̄libet impudenter e mentir⁹ latere
potuit Vespasianū, quin addictus neci sit
ac traditus. Vitato istiusmodi periculo, ple-
risq;*

risq; alijs sum appetitus obiectionibus criminū ab ijs falso cōfictis qui mihi inuidebant istius letissimè cadētis fortune successum, quas tamē ad vnā effugi Dei prouidentia clemēter me respicientis. Gratuita dein liberalitate Vespasiani donatus sum haud exigua portione terræ in Iudæa, quo tempore accepi & vxorē, cuius mores quū parū mihi adlubescerēt, nec probarentur, dato repudiij libello à meo cōgressu ablegauī, matrē alioqui liberorū trium, quorū duo quidē suū diem obiere, superstes est tertius quē appellauī Hyrcanū. Secundūm has duas tertiā duxi, quæ diutiūs quidem Cretam incoluerat, genere autem erat Iudæa, parentibus prognata apprimè generosis & eorū qui in ea degebant regione, omnium maximè spectabilibus. Indoles huius meæ vxoris dissentanea longè abibat ac diuersa à plerisq; alijs, sicuti vitæ posterioris tenor liquidò docuit. Ex ea mihi duo prognati sunt liberi. Priori quidem nomen est, Iustus: alter Simonides dicitur, quē

¶ Agrippæ cognomine insigniui. Hæ-
tenus sanè quod ad familiã meã attinet,
hæc mihi satis dicta sunt. Per indulgen-
tiam proinde Imperatorũ in hunc vsq; diẽ
perstat mecum consimilis fortunæ dexte-
ritas. Vespasiano enim vitæ huius munere
defuncto, Titus quum excepisset imperiũ,
honorem mihi asseruauit nihilo patri di-
sparẽ. Me enim ad causam dicendã sub-
inde per æmulos accersito, nullam illis cõ-
modabat fidem. Denique ¶ hunc quum
excepisset ceu hæres imperij Domitianus,
adeo dignitatem nulla in re imminuit, vt
auxerit magis. Nam ¶ Iudæos qui me
falsò impactis criminibus traducebãt, cæ-
di iussit. Eunuchum insuper mihi dome-
sticum famulũ quem filio in pedagogũ de-
deram, qđ dicã mihi inscripsisset, præcepit
conscindi flagris. Quin ¶ is regionem in
Iudæa mihi collatã donauit immunitate,
qui quidem honos ei censetur esse amplif-
simus qui accepit. Ad hæc, munifica libe-
ralitas

FLAVIUS EPAPHRODITE
ralitas. Domitia qua Caesari erat vxo
nunquā erga me interquieuit. Et haec quā
dem per omne istius vite curriculum mi
peracta sunt. Horum lectione alij vix
visum fuerit, sententiam ferant de in
genio ve meo: tibi autem, o virorum pra
stantissime Epaphrodite, quando haec
omnem tradidi veteris historiae scriptu
ram, praesenti loco visum est finem impo
nere operi.

Absoluti sunt Flauij Iosephi anti
qua historia Iudaeorum libri
viginti, quibus accessit
et vita Iosephi.